

UFO-VISION

Nr. 5

Kim Møller Hansen

Skandinavisk UFO Information

UFO-Vision, nr. 5

Ved Kim Møller Hansen

© SUFOI & forfatterne, april 1997
Kopiering fra denne bog må kun finde sted på institutioner, der har indgået aftale med Copy-Dan og kun inden for de i aftalen nævnte rammer.

Redigering, bearbejdelse og layout:
Kim Møller Hansen

Oversættelser:
Flemming O. Rasmussen

Redigeringen er afsluttet den 29. marts 1997.

Forsideillustration: Rumuhyre tegnet af Per Erik Hedman. Fra bogen "Mysteriet om De hovedløse - og andre fabelfolk" (Gyldendal Undervisning, 1997). Se også omtalen af serien *Mysteriet om andetsteds* i dette nummer af UFO-Vision.

UFO-Vision udgives af
Skandinavisk UFO Information (SUFOI),
Postboks 6, 2820 Gentofte, tlf. 70 20 11 22.

Printed in Denmark, april 1997.
Trykt hos Burre Reklame, Silkeborg.
ISSN 0902-2341
ISBN 87-87628-62-7

Bøger, videoer, tidsskrifter m.m., som ønskes omtalt i UFO-Vision, bedes sendt direkte til redaktionens adresse:

UFO-Vision
Kim Møller Hansen
Ellekiersvej 14, Benløse
DK-4100 Ringsted

Kære læser

Du sidder nu med **UFO-Vision** nr. 5 - resultatet af mange måneders arbejde med bidrag fra dygtige skribenter.

Jamen, hvornår udkom nr. 1-4 da? Svaret er ganske enkelt. UFO-Vision udkom første gang i 1987 og havde som undertitel: *Årbog for ufo-litteratur*.

Ambitionen var dengang for 10 år siden, at UFO-Vision skulle udkomme én gang om året - det gør årbøger jo som regel. Det gik da også godt i 1988 og 1989, men så måtte vi slå to år sammen til UFO-Vision 1990/91.

Årsagen var ikke manglende stof eller svigtende læserinteresse, tværtimod! Men derimod manglende tid. Arbejdet med *UFO-Nyt* og andre vigtige udgivelser krævede så meget, at UFO-Vision for en stund måtte lægges i mølpose. Nu er tiden inde til at genoplive UFO-Vision - ikke som en årbog - men som en uregelmæssig udgivelse, der nummereres fortløbende.

UFO-Vision udkommer, når de rigtige artikler og tiden er der. Når næste udgave af UFO-Vision engang ligger klar, vil det blive annonceret i *UFO-Nyt*. Købere af UFO-Vision nr. 5 vil automatisk få tilsendt nr. 6 sammen med et girokort.

UFO-Vision vil som hidtil orientere om ufo-litteraturens mangfoldighed, omtale film, tv-udsendelser, videoer og tidsskrifter samt bringe længere artikler om ufoer og beslægtede emner. Vi håber, at UFO-Vision kan inspirere læserne til videre selvstudium.

Tak til Flemming O. Rasmussen for stor hjælp med oversættelser og artikler til dette nummer og tak til alle øvrige skribenter for deres indsats. Fortsæt endelig...

Kim Møller Hansen

Vil du læse mere om ufoer?

Så tag en kopi af denne kupon, udfyld med navn og adresse, og send den til:
SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

Så får du tilsendt et gratis nummer af tidsskriftet *UFO-Nyt* og en fortegnelse over bøger, plakater, videofilm m.m., som kan købes hos SUFOI.

ja, tak. Send mig venligst et **gratis** nummer af *UFO-Nyt* og fortegnelsen over salgsmaterialer.

Navn: _____

Adresse: _____

Fra troens overdrev til folkløren, og tilbage igen...

Af **Hilary Evans**

Faren lurar lige om hjørnet og kan når som helst slå ned på sit intetanende offer. Det var, hvad læserne af det italienske blad *La Domenica del Corriere*, det franske *Le Petit Journal* og mange andre populære videnskabelige ugeblade kunne læse i begyndelsen af dette århundrede. Deres varemærke var stof fra troens overdrev og andre "kendsgerninger" fra dagliglivet. Søndag efter søndag blev læserne ved hjælp af flotte billeder og farvelagte for- og bagsider mindet om de mange farer, der lurede alle steder.

Ud over de menneskeskabte farer - anarkistbomber, løbske sporvogne, vitriolangreb på troløse elskere - var to trusler meget stærke i folks bevidsthed. Den første var, at man før eller siden ville blive angrebet af ulve. Den anden, at ens barn kunne blive bortført af en ørn.

Skal man tro eksperterne, så angriber ulve kun mennesker, hvis de er meget sultne, og ørne tager ikke små børn, for rent fysisk er de ikke i stand til det. Adfærdsforskere har set på den slags historier og mener, at de er så udbredte, fordi fortælleren bygger sin historie på et samfunds kollektive frygt, der tager skikkelse af en "hårrejsende" skurk. Det forklarer dog ikke, hvorfor den slags historier bliver fortalt igen og igen. Historien handler nemlig ikke om en fjern hændelse, hvor en unavngiven ven til en unavngiven ven er indblandet, som i vore dages vandrehistorier, men den handler altid om navngivne personer på navngivne steder.

Der er fx en beretning i *Illustrazione del Popolo* fra januar 1939, der handler om, at en horde udhungrede ulve angreb en lille landsby på grænsen mellem Rusland og Letland. Vi får at vide, at ulvene tog 11 geder, 10 får og terroriserede indbyggerne i landsbyen i adskillige timer. Det lykkedes efter en frygtelig kamp tre bønder at flygte op i træerne.

Når det drejer sig om ørne, får vi at vide, at i Alperne er det ikke rart at se en ørn flyve væk med et får. Men i *Le Petit Journal* fra september 1906 står at læse, at en ørn gik meget længere. Ved Rassa i Italien legede den 4-årige Umberto Guglielmina uden for hjemmet. Pludselig hørte forældrene hans desperate skrig. De løb ud, og til deres store rædsel så de en meget stor ørn flyve mod bjergene med sønnen på slæb. En flok jægere skyndte sig ud i bjergene, hvor de fandt adskillige ørnereder, men intet spor af den uheldige dreng.

Hvis alt dette blot er overtro, hvorfor gør fortællerne sig så store anstrengelser for at få beretningerne til at lyde, som om hændelserne virkelig er fundet sted?

Rædselspropaganda og spøgelser

To grene inden for folkløren sammenligner den slags påståede, virkelige begivenheder og kaster et nyt lys på paradokset.

Først er der rædselspropagandaen om fjenden under en krig. Under Første Verdenskrig udgav især franskmændene - de var dog ikke de eneste - en strøm af propaganda, der i billeder og tekst fortalte, hvor grusomme tyskerne, kaldet "hunnerne" og "prøjserne", var.

Da størstedelen af disse beretninger mangler både navne og stednavne, kan man formode, at de kun har fundet sted i forfatterens hjerner. Der var dog nogle beretninger, hvor navne og stednavne blev oplyst. Beretningerne er imidlertid ofte så naive, at det er de færreste, der tror, at de virkelig har fundet sted. Først da invasionen var en kendsgerning, og tyske støvler rent faktisk trampede på den franske jord, var der rent følelsesmæssigt en tungvejende grund til at tro på beretningerne.

Med den baggrund er der et eller andet, der fortæller os, hvordan historierne opstod, men endnu en gang: det giver ingen forklaring på navne, datoer og steder.

Den mest sandsynlige forklaring er den - ligesom i historien om Jeanne d'Arc, Robin Hood og Davy Crockett - at en lille grad af sandhed har sneget sig ind i legenden. Legendens vil naturligvis udvikle sig, efterhånden som fortællerne føler, at publikum er med dem. Jesus af Nazareth blev født af en jomfru, da, som alle ved, helte fødes på denne måde. Jeanne d'Arc forblev jomfru, da heltinder af hendes slags nu en gang formodes at være jomfruer.

På samme måde fortalte man, at prøjserne behandledes indbyggerne i det besatte Belgien og Frankrig, som

besættelsesstyrker nu en gang gør. Så da Madame Dupont havde et sammenstød med fjenden i Lilles gader fredag den 13. november, blev hendes historie, som overhovedet ikke var voldelig i begyndelsen, hurtigt pyntet med de voldelige detaljer, som tilhørerne forventede.

Den anden gren af folkløren kaster lys på den del af overtroen, hvor mennesker møder personer fra religionen. Når Jomfru Maria i dag vender tilbage til sin hjemplanet, er hendes besøg et statsoverhoved værdigt. Den måde hun dukker op på, hendes tøj, hvad hun siger, hvad hun truer med, og hvad hun beder om, er alt sammen blevet et kendt ritual. Ritualen er endda så stærkt forankret i overleveringen, at personer, som har set hende, har svært ved at overbevise andre om mødet med Jomfruen, hvis ikke mødet følger det kendte ritual.

En af mine bekendte var så heldig at møde Jomfru Maria flere gange. Selv om det ikke lykkedes hende at overbevise de kirkelige autoriteter, passede hendes påstande så fint med de kendte ritualer, at det var muligt for hende at tiltrække sig opmærksomheden nogle få måneder. Så var det et andet ungt menneskes tur til at blive begunstiget med et besøg.

I 1981 var Blandine Piegay en skolepige på 13 år og den yngste i en børneflokk på fem. Hun boede i en lille mineby i det centrale Frankrig. Hendes far var pensioneret minearbejder og næsten helt blind som følge af en ulykke.

Det første tegn på noget usædvanligt var en række poltergeist-agtige hændelser. Så en dag i september 1981, da Blandine var ude i haven for at fodre kaniner, så hun op og fik øje på en engel. Hun fortalte sin mor, hvad hun havde set, men moren bad hende holde mund med det, fordi andre ikke ville tro på hende.

Da hun nogle uger senere var på vej hjem fra skole, så hun englen igen. Denne gang identificerede englen sig som Sankt Nicole fra Orly. Selv om Sankt Nicole ikke stod i en liste over helgener, holdt Blandine på, at Nicole virkelig havde levet, men var død som 14-årig. Nicole, som nu var en engel, var budbringer for den hellige jomfru. Hun fortalte Blandine, at hendes menstruation ville begynde om tre uger, at poltergeist-forstyrrelserne ville ophøre, og at hun ville få besøg af frelserens mor.

Den 31. oktober kl. 12.25 dukkede Jomfru Maria faktisk op. Først som et klart, hvidt lys. Den hellige jomfru sagde til Blandine, at hun skulle bede sine forældre om

at forlade køkkenet. Så tog lyset form som et menneske. Den hellige jomfru blev der i fem minutter, så forsvandt hun efter at have lovet at vende tilbage den følgende lørdag.

I tiden, der fulgte, dukkede den hellige jomfru op hver lørdag omkring kl. 17. Den eneste, der så hende, var Blandine, men hendes far og mor hørte hende tale. Efter det første besøg tillod Maria, at Blandines far var til stede, men da han var blind, kunne han ikke se hende. Blandine beskrev Jomfru Maria som "en stor, venlig dame, ung og meget god. Hun bar et stort hvidt og blåt slør". Ingen andre så, når hun kom og forsvandt, og hun efterlod ingen synlige beviser på sine besøg.

Jomfru Maria bad Blandine om at fortælle præsterne, at der skulle bygges et kapel for hende. Hun skulle ikke spise så meget slik og kun et stykke frugt om dagen. Hendes far skulle holde op med at drikke vin. De andre budskaber var til kirken, som igen skulle bruge latin, præsterne skulle bruge de traditionelle dragter osv. Og selvfølgelig det traditionelle budskab: "Hvis verden fortsætter med at fornærme Gud, vil jeg ikke være i stand til udsætte straffen. Der vil komme krige."

Jomfru Maria sagde, at hun ville foretage 90 besøg i alt, i begyndelsen kun om lørdagen, men senere på ulige datoer når Blandine havde fået fri fra skole.

Under det 34. besøg sagde jomfruen, at hun ville dukke op i baghaven påskedag. Så den 11. april 1982 ventede omkring 4.000 ivrige pilgrimme på gaderne i den lille landsby - og selvfølgelig massemedierne.

Jomfruen dukkede dog ikke op. Blandines far fortalte menneskemængden, at årsagen var, at de var kommet af nysgerrighed og ikke af gudsfrygt. De var dog ikke skuffede. Langt de fleste havde ingen forventninger, for meget få pilgrimme havde nogensinde været så heldige selv at have en sådan oplevelse. Mange stirrede på solen - trods advarslerne fra den venstreorienterede borgmester - og håbede, at den ville give sig til at rotere, som den havde gjort i Fatima. De

mennesker, der overhørte borgmesterens advarsler, blev belønnet med at se et kors på solens overflade. De så det rotere, ændre farve fra grålig til rød og grøn. I den følgende uge måtte 30 mennesker modtage medicinsk behandling for problemer med øjnene.

En mulig mirakel-kilde blev opdaget, da Blandine begyndte at grave i baghaven. En ting, man overså, var, at den lille Onzon flod løber forbi kun 10 m uden for haven.

Undergrunden er også ødelagt af minedrift. En statue blev rejst i haven nær ved det udendørs lokum. Blandt de mange pilgrimme, som knælede ved statuen, var også præsten

Krohn, der senere angreb paven ved Fatima.

Kristi Himmelfartsdag så adskillige pilgrimme Mitterand i et syn. Det blev fortolket som en advarsel fra Maria om, at han var djævelen.

I en kultur, som ikke deler Blandines tro, vil en sådan serie af hændelser resultere i en opringning efter mænd i hvide kitler. Men ifølge den katolske kirkes tradition reagerede Blandine blot efter reglerne. Den måde, den hellige jomfru optrådte på, hvordan hun så ud, og hvad hun sagde, var alt sammen lige efter bogen. Ifølge folkloristen Eddie Bullards skal den slags blot forstærke vores tro på, at Blandine oplevede det, hun

fortalte.

"Jeg ved, at mine oplevelser er sande. Hvorfor skulle jeg have opdigtet dem?" spurgte hun mig. Ja, hvorfor? Jeg skrev en bog, hvor jeg tog hendes oplevelse som udgangspunkt og forsøgte at finde ud af, hvad der skete med hende. For selv om jeg var sikker på, at der var sket noget med hende, var jeg ikke sikker på, at der var sket det, som hun troede.

Nøglen til en forståelse af Blandines oplevelse ligger i, at hendes møde med den hellige jomfru ikke var som resten, da det indeholdt personlige elementer, som gjorde det enestående. Så hendes oplevelse havde to sider, en offentlig og en privat. På den ene side var den stereotyp, mens den på den anden side var en personlig oplevelse med sin egne tydelige træk.

Det er den dobbelte natur i Blandines møde med Our Lady of La Talaudière, som hjælper os til at forstå det paradoksale i vores

egen overtro. På den ene side er der de individuelle oplevelser med navne, stednavne og datoer. Som sådan er de folkløse. Hvis man ikke opdager denne tvetydighed, vil alle de, som hører historien, komme frem til forskellige konklusioner. De, som kun ser på troen, vil tro, at hændelsen virkelig har fundet sted, mens de, der kun ser på folkløsen, tror, at det hele er opdigtet.

Vi kan se det samme i andre emner. Ufo-observationer, bigfoot-observationer og ufo-bortførelser er blot tre ting, hvor man er opmærksom på det paranormale. Om ufoer er virkelige, eller om ufoer er fantasi, afhænger af hvordan man ser på tingene.

To modsatrettede kilder

Er den sande troende dømt til for evigt at være fanget i illusionens indre cirkel, som troen har spundet omkring ham, mens han holder på, at: "Selvfølgelig er det sandt, jeg har læst det i avisen!" Er tvivleren dømt af sin naive skepsis til for evigt at stå udenfor og ryste på hovedet over mennesket grænseløse evne til at skabe selvbedrag?

Nej, for der er en alternativ vej ud af disse blindgyder. Vi bør ikke se på rapporterne som isolerede hændelser eller som intetsigende genfortællinger af en enkelt beretning. Vi bør i stedet se på dem som dele af en fortløbende proces, hvis drivkraft kommer fra to modsatrettede kilder.

Først er der *centripetalkraften*, som vi kan sammenligne med at sætte penge i banken. Dynamikken kommer her fra den enkeltes følelser af at være en del af en helhed. Han finder sikkerhed i at passe sin personlige oplevelse ind i et mønster, som han deler med andre, en kategori som fx "besøgende i soveværelse" eller "ufo-bortførelse". (Hans egen oplevelse kan selvfølgelig være meget forskellig fra en eventuel stereotyp, akkurat som væsenet, der dukkede op for Bernadette Soubirous, var forskellig fra den statue, som nu smiler til os fra Grotto i Lourdes).

Som et resultat af tiden, vil et antal troende, som deler et fælles emne, løbe sammen og danne en folkløse.

På den samme tid er en modsat proces i gang. Det er *centrifugalkraften*, som kan sammenlignes med at hæve penge i banken. Nogle mennesker mener, at det er nødvendigt at løse deres subjektive problemer ved at fremstille dem som en tilsyneladende objektiv hændelse. De møder Jesus, de er besatte af dæmoner, eller de bliver bortført af ikke-

jordiske. De finder det klogt at fremlægge deres personlige oplevelse som en myte, der allerede er accepteret af andre. På den måde kan de forsvare deres individualitet uden at afvige fra fællesskabet.

Så efter en cyklus med at sætte ind og hæve, vil den folkløse, som blev skabt, give nyt liv til en stærkere tro. I den proces, der her er i gang, vil de grundlæggende, men ofte modstridende kræfter, på den ene side ligne alt det kendte, og på den anden side ikke ligne noget som helst. Det betyder, at alle kan blive tilfredsstillt.

I mellemtiden vil hver cyklus bidrage til, at processen blive forstærket. Det får processen til at rulle videre, lige til en ny og mere attraktiv myte dukker op. Vi kan se, at denne proces virker i hvert nyt tilfælde af overtro. I begyndelsen af dette århundrede skrev de populære blade om angreb fra ulve og ørne. I dag er det ufo-bortførelser. Så her er det ikke-jordiske væsener, og ikke rovdyr med og uden vinger, der er de skyldige.

Folklorens udvikling

I dag har vi, der undersøger det paranormale, det store privilegium at være øjenvidner til den største eksplosion i udvikling af myter siden hekseforfølgelserne i 1500-1600-tallet. Vi kan lytte til tusindvis af mennesker, når de fortæller os, hvordan de blev taget om bord i et ikke-jordisk rumskib.

Beretningerne bliver endda mere og mere sandsynlige, som tiden går. For blot nogle få år siden, fortalte ofrene os, at de blev modtaget som fornemme gæster, behandlet med respekt, inviteret på drinks og kunne nyde en tur rundt i galaksen. Personlige forhold var ikke ukendte. Der opstod ofte en intim atmosfære.

Men tiderne er ikke mere, som de var. De mennesker, der i dag møder ikke-jordiske, kan forvente, at de nærmere bliver behandlet som et marsvin i et medicinsk forsøg end en udvalgt gæst. Mens kontaktpersonen Elizabeth Klarer gav liv til et ønsket, intergalaktisk barn, opnår de ufrivillige ofre i dag knapt nok at blive forældre, før de mister deres barn.

Dette gør det mindre sjovt at blive bortført. Jeg kan ikke forestille mig 1950ernes mest kendte kontaktperson George Adamski frivilligt gå med til at blive spændt fast på et bord og undersøgt af sine venligtsindede gæster. Men på samme tid gør de beretninger, som vi hører i dag, det nemmere at tro, at de virkelig fandt sted som fortalt.

Som ved troen på ulve-angreb og

ørne-bortførelser, har vore dages hændelser navne, stednavne og datoer. De er ofte meget detaljerede. Alt for ofte er det hele romaner, som vi hører på konferencer og i talkshows: Vi kan så alle glæde os over, at vi får bekræftet det, vi har læst i aviserne.

Kort fortalt er indholdet i disse menneskers beretninger ofte sådan, at selv intelligente personer, og intet mindre end en professor i psykiatri ved Harvard og adskillige andre ansete akademikere, har taget sig selv i at tro på, at disse hændelser faktisk fandt sted på den måde, som hovedpersonen fortæller.

Andre forbliver upåvirkede, for forskeren af det paranormale sidder på hegnet og ser, hvorledes den igangværende bølge af bortførelser udvikler sig til folkløse. Men der er forskel på tidligere tiders folkløse og denne folkløse. Den fortidige folkløse flød blot ud i glemslen, mens den nye folkløse er bundet af tid og sted. Linda Cortiles bortførelse fra en lejlighed i Manhattan den 30. november 1989 er en historisk hændelse, ligegyldigt hvilken natur den har.

På samme tid er Lindas beretning om en bortførelse meget lig med Blandines beretning om Jomfru Marias besøg. De er blot to ud af mange tusinde beretninger. Alle formet over den samme læst, men med deres egne enestående træk.

For den, der undersøger det paranormale, er de påståede møder mellem menne-

sker og ikke-jordiske mindre interessante end konfrontationen mellem "bortførelser-er-fakta" tilhængerne og deres "bortførelser-er-folkløse" modsætninger. Begreberne "faktisk virkelighed", "falsk hukommelse" og regressionshypnosens troværdighed, er fundamentale i udforskningen af det overnaturlige.

Tiden vil uden tvivl afsløre alt. Men ligegyldigt hvad bortførelserne end viser sig at være, giver de et perfekt billede af tro-folkløse-tro sammenhængen. Lindas beretning afviger fra tidligere beretninger og tilføjer sit eget element til den myte, der vil skabe flere lignende beretninger - indtil den dag kommer, hvor de ligesom historierne om ulve-angreb og ørne-bortførelser bliver erstattet af nye, anderledes og mere fængslende historier.

Oversættelse: Flemming O. Rasmussen

Hilary Evans leder det anerkendte billedbureau *Mary Evans Picture Library* (59 Tranquil Vale, London SE3 0BU, England).

Hilary har skrevet adskillige artikler til både *UFO-Nyt* og *UFO-Vision* samt skrevet adskillige bøger, bl.a.: *Visions. Apparitions. Alien Visitors: A Comparative Study of the Entity Enigma and Gods. Spirits. Cosmic Guardians: A Comparative Study of the Encounter Experience*. På dansk er udkommet: *Nye Facts om UFOer*, Bogan 1986.

Farvel elverpige, ...goddag rummand

Det ser ud, som om elverfolket forlod os i går, mens de ikke-jordiske konstant lover at komme i overmorgen.

Af Patrick Harpur

Den Anden Verden er normalt placeret et fremmed sted, fx i de stjernesystemer, hvor de ikke-jordiske kommer fra; de vilde bjerge, hvor bigfoot brøler, eller under jorden i elverhøjen hos elverkongen og hans folk. Utallige gange er Den Anden Verden placeret et sted i fortiden. Næsten alle stammefolk forestiller sig, at begivenhederne fandt sted i deres kultur for mange år siden hos deres forfædre. Hvis sådanne kulturer bliver omvendt til kristendommen, mener mange, at forfædrenes indflydelse forsvinder, men det passer ikke. Forfædrene er stadig aktive, da de altid har tilhørt en svunden guldalder, hvor de lavede det lille samfunds love, regler og ritualer.

Folkloristerne siger, at irerne ikke længere tror på elverfolket, men det passer ikke. I begyndelsen af dette århundrede fortalte irerne Lady Gregory og Evan-Wentz, at elverfolket blev set i fortiden, og nu var

forsvundet. Ifølge John Aubrey sagde irerne det samme i det 17. århundrede. For over 1.000 år siden fortalte de ifølge den irske overlevering munkene det samme. Det er en del af folketroen, at elverfolket hører fortiden til.

Mange mennesker tror, at elverfolket stadig eksisterer. Folk ser endda elverfolket den dag i dag (nogle i min familie gør i hvert fald). Det ser ud, som om elverfolket vandrer ind og ud af historien, men forsvinde, det gør elverkongen og hans folk aldrig.

Den Anden Verden er uden tid og rum. Men ligesom man forestiller sig, at den er et særligt sted eller i en særlig verden, er den ofte bundet til en særlig tidsalder. Vores forestillinger om, at alt var bedre i de gode gamle dage, ja selv i vores barndom, er en evigt tilbagevendende overtro.

Jeg formoder, at jødedommen etablerede den første kultur, hvor guldalderen lå et sted ude i fremtiden, nemlig når Messias blev født. Kristendommen adopterede ideen, og tiden begyndte at bevæge sig forlæns ved Kristi fødsel. Tiden ville engang ende i et tusindårsrige, hvor det fremtidige Utopia (Ny Jerusalem) ville fortrænge det gamle Arcadia (Eden). Denne myte er ledsaget af en slags videnskab, som vil have os til at fortrænge al overtro, den uoplyste fortid, samtidig med at den vil have os til at følge en perfekt udvikling mod et teknokratisk Utopia.

Evolutionsteorien er i sig selv et produkt af en mytisk, utopisk tænkemåde. Den fortæller, at vi har udviklet os fra dyrene. Vores nuværende stade er avanceret. Vi er et langt skridt fra fortidens ufuldkommenhed og dermed vore forfædre langt overlegne. Sammenlign denne teori med den mere udbredte myte, som evolutionsteorien angiveligt har erstattet: Vi nedstammer fra guder eller gudelignende forfædre. Vores nuværende udviklingsniveau er for

nedadgående, og vi er på vej tilbage fra fortidens fuldkommenhed. Vi befinder os derfor på et lavere stade end vore forfædre.

Vi kalder den første myte for historie eller nøgne kendsgerninger. Men er den ene ikke blot en variant af den anden, hvor alt er vendt om. Den ene myte har ikke fortrængt den anden, da begge handler om det samme blot med omvendt fortegn. Vores forestillings-evne har det tilsyneladende med at prøve alle variationer af en given myte.

Langt fra von Dänikens anti-udviklings-teori, hvor guderne var rummænd, er de fleste ufo-myter utopiske eller dystopiske. De fremmede vil enten lede os mod en gylden fremtid ved hjælp af deres højtudviklede teknologi, eller de vil gøre os til slaver. I modsætning til elverfolket, som optræder i fortiden og kun flygtigt viser sig i nutiden, optræder rummændene i nutiden, men tilhører fremtiden. Elverfolket og de ikke-jordiske vender blot op og ned på hinandens myter. Elverfolket er naturlige væsener i denne verden, de går ind og ud af historien, men forsvinder aldrig. Ikke-jordiske er unaturlige væsener fra andre verdener, de kommer og kommer, men er her aldrig.

Patrick Harpur er forfatter til bøgerne: *The Serpent's Circle*, *The Rapture*, *Mercurius* og *Diamonic Reality: A Field Guide To The Otherworld*.

Kilde: Fortean Times, nr. 87

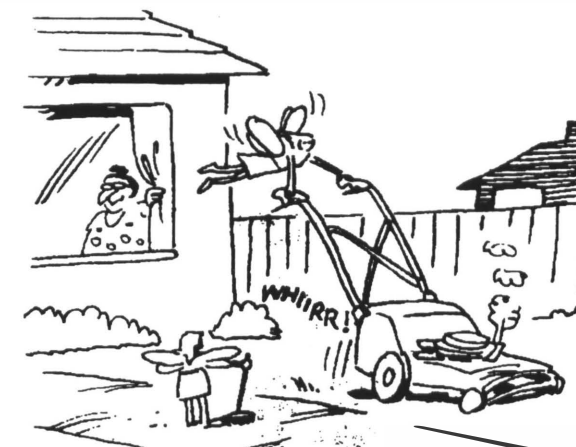
Oversættelse: Flemming O. Rasmussen

Pas på de hjælpsomme alfer

Siden Sir Arthur Conan Doyle i 1921 forsøgte at bevise alfernes eksistens, er troen på det lille folk vokset stik imod al sund fornuft. Men måske findes de virkelig, disse små væsner med de florlette vinger.

I England er man i hvert fald ikke i tvivl. Sandra Garstang siger:

"Folk ser forskellige slags alfer med forskellige former og størrelser. Alfer er ånder, der tager sig af græsset, træerne og blomsterne."

Sandra Garstangs alfer er særdeles små, idet de passer hendes græsplæne (og så er de billigere end en plæneklipper og lugter ikke som får!) Hendes alfer ser ikke ud til at have vinger. Deres ansigter ligner voksnes, og de går med hjemmesyet tøj.

UFO-Visions redaktion opfordrer hermed læserne til at passe godt på, når de støver plæneklipperen af og tager fat på forårets første tur i haven!

Ufologisk Tidsskrift - et nyt tidsskrift fra SUFOI

SUFOI udgiver også "Ufologisk Tidsskrift" med dybdeborende artikler om dansk og udenlandsk ufoforskning. Vi ønsker med bladet at skabe et forum for seriøs, dansk debat om ufoforskningen. Det første nummer er udkommet.

Læs om bl.a.:

- ◆ Tema: For og imod ufobortførelser.
- ◆ Grundig gennemgang af resultaterne af en dansk analyse af rapportørers evne til afstandsbedømmelse.
- ◆ Overblik: Resumeer af artikler bragt i udenlandske tidsskrifter.

Ufologisk Tidsskrift udkommer irregulært med 2-3 numre om året. Bestil allerede nu det første nummer ved at indbetale kr. 45,00 på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Husk at skrive "Ufologisk Tidsskrift" på girokortets modtagerdel. Herefter modtager du tidsskriftet, indtil du afmelder abonnementet.

Da 20th Century Fox gik amok

Allerede længe før Danmarkspremieren på *Independence Day*, løb rygterne om den mest sælgende film siden Spielbergs "ET". Et kæmpehit i USA - og hvad der er "in" i USA, bliver som bekendt med et par måneders forsinkelse også in i den Gamle Verden.

Af Toke Haunstrup

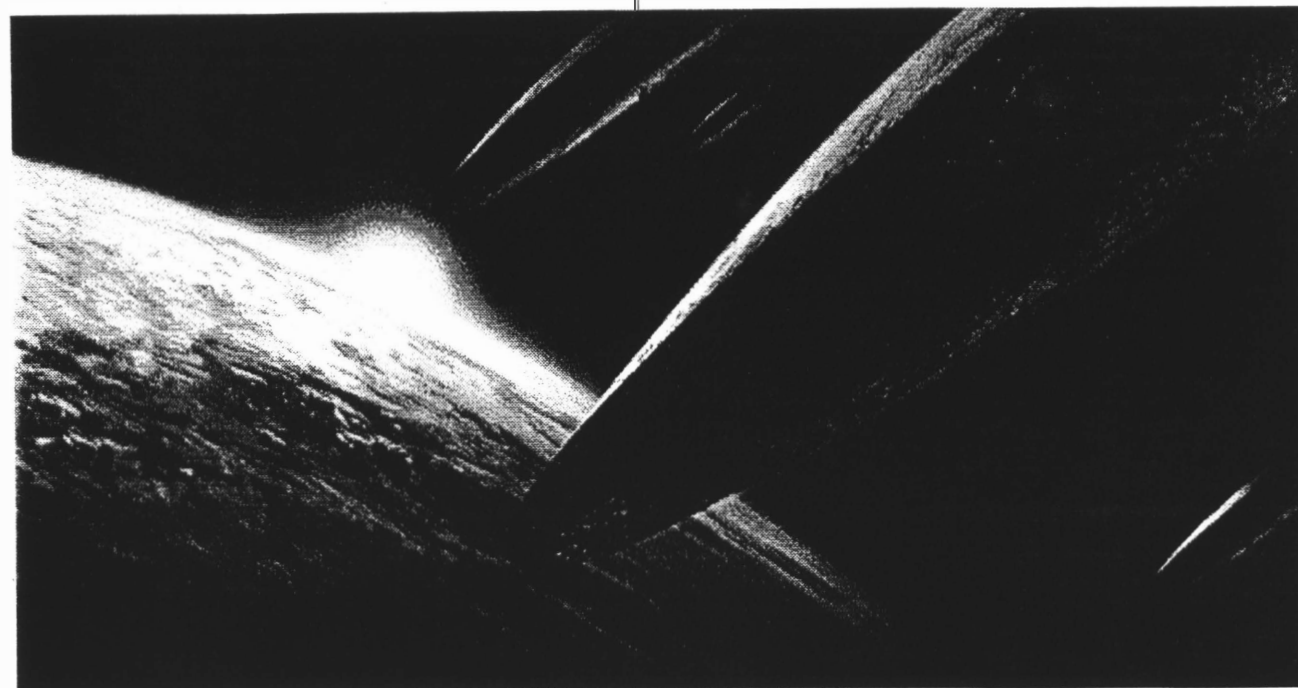
I hvert fald var der lagt op til de store overskrifter, da Hollywoods seneste science fiction film "Independence Day" havde Danmarkspremiere i oktober 1996. Filmen har fået sin titel, idet handlingen udspiller sig på den amerikanske Uafhængighedsdag (Independence Day) den 4. juli.

I Danmark distribueres filmen af Constantin Film, som allerede i august inviterede UFO-Nyt til forpremiere i den københavnske biograf Imperial. Ved forpremiere havde UFO-Nyts udsendte været heldig nok til at sætte sig tilpas langt tilbage i salen,

for når Independence Day glider over lærredet, er der ikke sparet på visual effects.

Der er tale om et orgie i lyd og lys: kæmpe rumskibe flyver rundt på himmelhvælvingen, storbyer smadres, højhuse falder, og biler kastes gennem luften. Filmen indeholder adskillige scener, som vil fryde enhver "special effect"-freak.

Handlingen er simpel. Filmen indledes med scener fra Månen, hvor månestøvet pludselig hvirvles op på mystisk vis. På Jorden registrerer USAs militære radarer et kæmpe objekt, som fra Månen har kurs direkte mod Jorden. Meldingen modtages i begyndelsen med skepsis og tvivlen. Er der

tale om en asteroide?

Men efter kort tid er objektet allerede nået i kredsløb om Jorden. Enheder af "små" disk-formede rumskibe (hver med en diameter på knap 25 km - javist, stort skal det være) bevæger sig ind i Jordens atmosfære og indtager en truende placering over klodens største byer. Herunder Washington DC. Det amerikanske militær forsøger - efter præsidentens ordre - at etablere en fredelig kontakt med disse rumvæsner. Forsøget mislykkes dog, idet militærets helikoptere "skydes ned" af rumskibets laserkanoner (eller hvad det nu er, de benytter sig af).

Herefter går der ikke mange minutter, før Washington og andre storbyer smadres i et ildhav udsendt fra de store rumskibe.

Filmen følger i sin handling flere personer; bl.a. den amerikanske præsident (spillet af Bill Pullman) og den let excentriske journalist David (spillet af Jeff Goldblum). Jeff Goldblum er nok den, som tilfører sin rolle mest i en film, der mildt sagt ikke emmer af godt skuespil. Desværre spiller han den samme kritiske, excentriske og let overgearede rolle som i *Jurassic Park*, hvor han var kaos-matematiker.

Rollerne i Independence Day er typer. Eksempelvis er præsidenten, som en præsident bør være; det store menneske, som - selv med udsigt til menneskeheds udslettelse - både har tid til at koncentrere sig om nationens sikkerhed og at vise familien kærlighed og omsorg (præsidentens hustru omkommer i filmen).

Vi følger også luftkaptajn Steven Hiller (spillet af Will Smith), som imod slutningen af filmen - sammen med journalisten David - tager det endelige opgør med rumvæsnerne i en selvmordsagtig ekspedition til væsnernes "moderskib" i rummet.

Flere steder er det muligt at genfinde temaer fra den ufologiske debat. Bl.a. viser det sig i filmen, at det amerikanske militær har et nedstyrtet rumskib og flere døde rumvæsner i sin varetægt (jf. debatten om Area 51, Roswel-styrtet mm.). Og en person påstår, at han har været udsat for "abductions".

Jeg røber næppe for meget ved at fortælle, at det hele ender såre godt. Ganske vist bliver en række storbyer udraderet, og millioner af mennesker omkommer undervejs i flammerne.

De mange overdrevne special effects gør det vanskeligt at leve sig ind i filmen. Man kommer uvilkårligt til at trække på smilebåndet, og således bevarer man hele tiden en distance til handlingen. Det var netop styrken i en film som *Nærkontakt af 3. grad*, at man her havde lejlighed til - stille og roligt - at følge to personers oplevelser og vej mod en erkendelse og forståelse af det, de selv oplevede.

Er man til store katastrofefilm, og nyder man synet af tonsvis af special effects, så tror jeg, at man vil finde *Independence Day* seværdig. Går man derimod efter handlingen og ønsker sig lidt mere end en kop tynd te, så vil jeg anbefale, at man sparer 50 kr. og vælger en anden film fra biografens repertoire.

Læs mere om filmen på:
<http://www.id4.com>

De gode, de onde og de latterlige

Film om fremmede væsner, der forsøger at invadere Jorden, er igen populære. Cand. phil. i filmvidenskab Søren Thomas skildrer her, hvordan filmskaberne igennem tiderne har ladet fantasien råde, når jordboerne skulle møde rumvæsner.

Af Søren Thomas

Tegninger: Søren Thomas

På film er Jorden ofte blevet besøgt af væsener fra rummet - "aliens" om man vil. Karakteristisk for disse skildringer af menneskers første møde med fremmede civilisationer er deres pessimisme. Rumvæsenerne skildres i de fleste tilfælde som fjender, der uprovoke-rede vil løbe os over ende.

I de få tilfælde, hvor de besøgende er venligtsindede, er det os, der skildres med pessimisme. De fremmede bliver i disse film jaget af regeringer, der ikke tager hensyn til væsenernes egne mål, men i stedet betragter dem som studieobjekter, der skal indfanges for enhver pris. Det lykkes dem dog i reglen at undslippe, inden de må tilbringe en lidt spændende tilværelse som Jordens mest avancerede laboratorierotter.

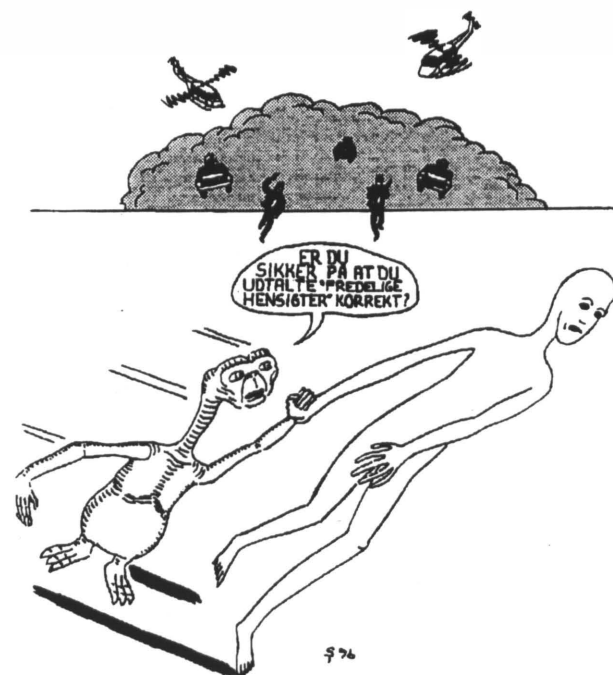
De mest kendte eksempler er her *ET* (1982) og *Starman* (1985), hvor uskyldige mål som - i det første tilfælde - studier af planteliv er ved at give bagslag. Værst går det dog i *The Man who Fell to Earth* (1976), hvor den besøgende ender som et alkoholiseret vrage.

Selv i de tilfælde, hvor de fremmede civilisationers repræsentanter vil vores eget bedste, fx forhindre vores destruktive trang til krig, jages de som fjender. Således går det for Klaatu i *The Day the Earth Stood Still* (1951). Denne gæst er ved at miste livet under sit forsøg på at advare Jordens folk mod risikoen for atomkrig. Måske er det derfor, de fiskeagtige aliens i *The Abyss* (1989) holder sig i deres skjul på havbunden, og derfra

demonstrerer deres magt ved at fremkalde enorme tidevandsbølger, der er ment som en advarsel til os krigeriske jordboere.

I sjældne tilfælde beder de fremmede os om hjælp - eller rettere shanghajer os. Således går det til i *It Came from Outer Space* (1953) og *They Came from beyond Space* (1967), hvor de fremmede vil have arbejdskraft til reparation af nedstyrtede rumskibe.

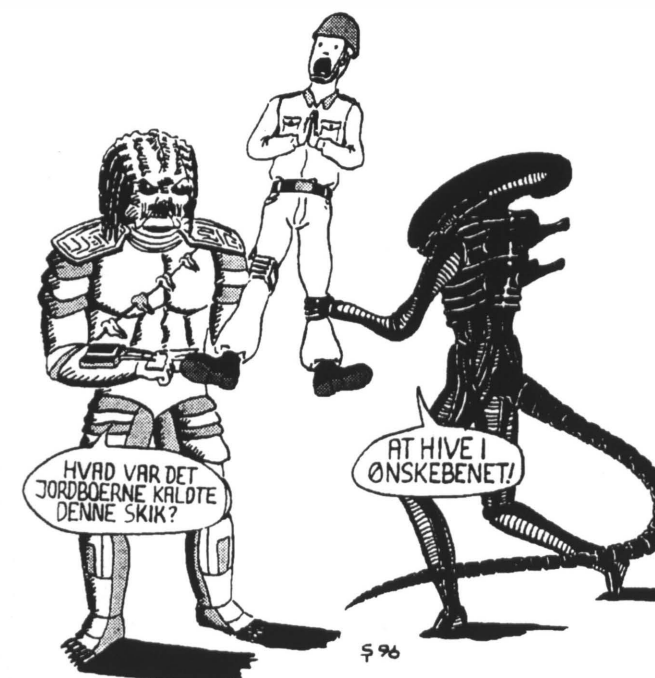
Lidt sværere opgaver stilles jordboerne overfor i *This Island Earth* (1955). Her kidnapper nogle blåhudede aliens et hold forskere, der skal hjælpe deres hjemplanet Metaluna i kampen mod de destruktive Zahgoner.

Som nævnt før er filmhistorien rigere på skildringer af fjendtligsindede end venligtsindede rumvæsener. På den ene side er dette givetvis en afspejling af tidsånden - langt de fleste invasionsberetninger stammer fra de koldkrigsprægede 50'ere - på den anden side er det nok også en afspejling af filmskabernes erkendelse af, at dramatiske beretninger sælger flere billetter end udramatiske beretninger. (Undtagelser fra denne regel eksisterer naturligvis. De førnævnte beretninger om venligtsindede rumvæsener blev i de første to tilfælde kassesucceser - et træk de deler med film som *Cocoon* (1985) og *Close Encounters of the Third Kind* (1978)).

Under alle omstændigheder benytter de fjendtlige rumvæsener sig af metoder, der har været brugt ofte i krig: åbenlys invasion eller fordækt erobningsarbejde, hvor de går ind i vores system og prøver at ødelægge det indefra.

Således ser man i den berømte *Invasion of the Bodysnatchers* (1956) og dens to nyindspilninger fra hhv. '78 og '94, hvorledes Jordens folk erstattes af viljeløse kopier uden følelser, oprørstrang og lignende forstyrrende former for individualisme. Denne type invasionsfilm hører til i den mere paranoide ende, idet de fremmede ikke kan genkendes på deres udenjordiske udseende, men derimod kan være såvel venner som familie. I *Invaders from Mars* (1953) ser man således, hvordan en drengs forældre gøres til

viljeløse robotter af de invaderende Mars-væsener. I *Village of the Damned* (1960) er det børn, der er en invasionsfortrop, og i *I Married a Monster from Outer Space* (1958) - ja, det hedder den virkelig! - må en nygift kvinde se sin mand erstattet med en følelseskold kopi, der i virkeligheden stammer fra planeten Andromeda.

Såvel som de venligtsindede rumvæsener optræder enkeltvis, optræder de fjendtligsindede til tider også enkeltvis. Her er der i reglen tale om væsener, der minder om vilde dyr eller parasitter med en seriemorders personlighed. Nogle gange har de klare motiver - andre gange ikke. Det sidstnævnte er tilfældet med *Alien* (1979) og dens to efterfølgere. Her er der tale om et væsen, der med en cancercelles effektivitet bruger menneskekroppe som værtskroppe for videre formering. Dette væsen er så meget mere skræmmende, idet det ikke har nogen storslåede erobningsplaner, men kun betragter os som brugsgenstande.

Dette sindelag deler den med væsenet i *Predator* (1987), som besøger Jorden for at gå på safari med mennesker som bytte. Væsenet er her bemærkelsesværdigt ved at have moralbegreber i modsætning til andre films nærmest fascistoide rovdyr. I *Predator 2* (1990) skåner det et kvindeligt offer pga. hendes graviditet. Dette er den eneste film, der benytter sig af denne ide. I de øvrige film af samme type har vi nærmest at gøre med rendyrkede skadedyr: *The Brain Eaters* (1958), *The Thing* (1951), *Not of this Earth* (1956) m.fl. Hvad væsenerne i førstnævnte film laver, vil jeg overlade til læserne at regne ud, men jeg kan dog nævne, at de fremmede i de sidstnævnte film er ude efter ofrenes blod.

Som så mange andre genrer forsøger science fiction film også at variere klichéerne. Således er det også gået med beretninger om jordboeres konfrontationer med rumvæsener. Man har her søgt at variere de arriverende aliens' natur eller deres motivationer og metoder. Dette har resulteret i film som *They Live* (1988), hvor ideen om den skjulte invasion er ført et skridt videre. Her har invasionen fundet sted. Vi har bare ikke lagt mærke til det. Uden tvivl fordi disse aliens bruger materialisme som våben. Således viser det sig i løbet af filmen, at de har indført et skjult budskab i de amerikanske dollarsedler: "This is your god." Hvor denne film udnytter science fiction genrens muligheder for politiske pointer, udnytter andre film genrens potentiale for absurditeter. Dette er tilfældet i kult-komedien *Killer Klowns from Outer Space* (1988), som fornøjet svælger i det absurde

vanvids kunst ved at lade et hold klovne-lignende rumvæsner invadere den obligatoriske amerikanske lille by. Her kidnapper de udvalgte indbyggere, som de opbevarer i candy floss-kokoner i deres cirkustelt-lignende rumskib. Filmens helte redder naturligvis situationen - selv om de er oppe mod våben som popcornpistoler og må konfronteres med væsnernes leder: en cirkusklovn på størrelse med King Kong.

Nogle rumvæsener har dog ikke erobrer i tankerne. Fx kidnapper et hold marsmænd julemanden i *Santa Claus Conquers the Martians* (1964) for at bringe juleglæde til Mars-børn. Denne film har med rette vundet sit ry som en af historiens ringeste. Dog kan meget overbærende personer måske tilgive filmen dens inkompetance, idet den er beregnet på et børnepublikum.

En lignende overbærenhed kan man også udvise over for lowbudget produktioner som *Invasion of the Saucer Men* (1957). Heri invaderes - nok en gang - en lille by, af væsener med kålhovedformede kranier, og ren alkohol i årerne. Denne væske injicerer de i deres ofre ved hjælp af deres fingernegle, hvorpå ofrene dør af drukkenskab. Oprindelig var historien seriøst ment, men i sidste øjeblik besluttede man sig for at indføre humor i historien.

Det er dog sværere at udvise tolerance over for lowbudget film, hvor ambitionsniveauet i den grad overstiger det forhåndenværende budget, at det færdige resultat fremkalder to reaktioner i tilskueren:

Enten tror filmskaberne, at publikum består af idioter, eller også er filmskaberne idioter.

Således ser man i *The Astounding She-Monster* (1958), hvordan en dødbringende kvinde fra det ydre rum nok kan krydse universet i sit rumskib og dræbe ved en berøring, men kun kan forlade et lokale ved at gå baglæns. Denne forunderlige evne er opstået, fordi hovedrolleindehaverens kostume revnede i ryggen, inden optagelserne begyndte. Da budgettet var så skrabet, at man ikke havde råd til at skaffe et nyt kostume, måtte man løse problemet ved at lade det hyperintelligente væsen gå baglæns.

Som de nævnte eksempler demonstrerer, søger de fleste lowbudget film at efterligne de obligatoriske mønstre for historier om invasion fra rummet. Det er klart, at historier om åbenlys invasion ikke kan skildres på et lavt budget - faktisk er denne type historie kun blevet skildret i *War of the Worlds* (1953) og *Earth vs the Flying Saucers* (1956). Derfor er de førnævnte historier om fordækt invasion, og historier hvor man konfronteres med kun ét monster, attraktive for lowbudget filmskaberne.

Desværre kan det lave budget ofte være en hæmsko for at fremstille en tilfredsstillende film. Som ofte er det skildringen af den besøgende, det går ud over. Et monster, der burde være skræmmende, bliver komisk, hvilket fx kan ses i *It Conquered the World* (1956). Det ondsindede Venus-monster i denne film minder om en krydsning mellem en spids hat, og en agurk med ansigt. Intet under at heltinden konfronterer væsnet med ordene: "I hate your living guts...You're ugly!"

Den ufrivillige komik kan dog også opstå pga. manglende kompetance fra skuespillernes side. Således kan man i *The Creeping Terror* (1964) observere, hvorledes det gulvtæppelignende monster, der kryber rundt og æder mennesker, spilles af folk, hvis fødder er fuldt synlige.

Værst er det dog i *Robot Monster* (1953) - en film der anses for at være den næstværste science fiction film til dato. Her skulle monstret oprindelig have været en robot, men da budgettet ikke tillod, at man lejede et robotkostume, lod instruktøren sig nøje med et abekostume. Lidt futuristisk præg blev der dog sat på kostumet, idet væsnets hoved består af en metallisk kuppel, der minder om en dybhavsdykkers hjelm.

Selv om et rimeligt budget måske ville have gjort de nævnte film tålelige, har visse af dem imidlertid en så latterlig præmis, at selv ikke de mest kompetente filmskabere ville kunne skabe en ordentlig film. Således

opererer flere film med den ide, at de udenjordiske er her for at stjæle vores kvinder. Denne ide kan man se brugt i *Mars Needs Women* (1966), hvor invasionsstyrken - alle fem - ankommer for at bortføre kvinder og bruge dem som avlsdyr.

En lignende ide anvendes i *Frankenstein Meets the Spacemonster* (1965), hvor den onde prinsesse Marcuzan og hendes lige så onde assistent lander i - af alle steder - Puerto Rico for at bortføre Jordens kvinder. Dette forehavende mislykkes. Måske skyldes det, at rumvæsenerne nok kan flyve gennem universet, men ikke kan finde ud af at indrette deres rumskib med andet end plasticmøbler.

Skulle enkelte kvindelige læsere mene, at de nævnte film er mandschauvinistiske, kan jeg til beroligelse nævne, at den modsatte ide skam også er blevet brugt. Således ser man i den britiske *Devil Girl from Mars* (1954), hvorledes en læderklædt Mars-kvinde lander ved en skotsk kro for at bortføre mænd til avlsformål.

Det bedste eksempel på afstanden mellem budget og ambitioner er uden tvivl den berygtede *Plan 9 from Outer Space* (1959). Heri informerer invasionsstyrkens leder os om, at Jordens folk er så krigeriske, at vi før eller senere vil destruere universet. Muligvis har dette været ment som en antikrigs-erklæring fra instruktørens side, men denne mulige intention skydes i sænk af filmens legendariske inkompetance: historien skifter

brat mellem nat og dag - i den samme scene; indgangen til en krypt er tydeligvis lavet af krydsfinér; skuespillet er elendigt, og ligeså replikkerne: "Darling, I've never seen you in this mood before!" - "That's because I've never been in this mood before!" Ikke underligt at rumvæsnet Eros har denne mening om os: "All of you of Earth are idiots!"

Det rapporteres, at *Independence Day* vil få følge af andre film om menneske/rumvæsen konfrontationer. Disse film vil uden tvivl alle være af en høj teknisk standard, og med budgetter der kan betale for et par dusin af halvtredsernes lowbudget film. De vil uden tvivl alle være underholdende, men man skal nok ikke forvente at blive underholdt af absurditeter som den hamburgerlignende kæmpehjerne i *The Brain from Planet Arous* (1958), den invaderende udenjordiske ungdom i *Teenagers from Outer Space* (1959), og nok heller ikke væsnet der forårsager *Attack of the 50 Foot Woman* (1958).

SUFOI Nyhedsbrev

Kunne du tænke dig at følge mere med i ufo-debatten, SUFOI, pressens behandling af emnet og de nyeste observationer i Danmark? Så har vi et blad til dig:

SUFOI Nyhedsbrev!

Seks gange om året udgiver SUFOI nyhedsbladet, der som et supplement til UFO-Nyt giver dig:

- ◆ Liste over de nyeste danske observationer
- ◆ Nyt fra lokale SUFOI grupper over hele landet
- ◆ SUFOI's aktiviteter
- ◆ Mediernes behandling af ufoer
- ◆ Afholdte foredrag
- ◆ Debat
- ◆ Citater fra den danske presse om ufoer
- ◆ Og meget, meget mere...

Bladet fokuserer på medlemsaktiviteterne i SUFOI og retter sig specielt til de læsere, der ønsker mere stof om de nævnte områder. Det har varierende sidetal, men typisk 30-40 sider pr. nummer. Udgives i alle ulige måneder.

Bestilling: Indbetal kr. 120,00 på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte eller pr. check til samme adresse. Skriv "Nyhedsbrev" på modtagerdelen. **Det er en forudsætning, at du har abonnement på UFO-Nyt.**

Sandheden er derude

I løbet af de sidste par år har den amerikanske spændingsserie *X-files* (*Strengt Fortroligt*), opnået kultstatus i Danmark.

Af Lars Thomas

Sandheden er derude. Med disse tre ord som indledning trådte FBI-agenterne Fox Mulder og Dana Scully for første gang frem på de danske tv-skærme, og startede aldeles omgående en kult af tilhængere, som er villige til at gøre stort set hvad som helst for at få set ugens afsnit. Resten af landets befolkning har derimod en tendens til at ryste overbærende på hovedet, hvis de da ikke decideret afskyr serien.

Grundlaget i *Strengt Fortroligt* er ganske enkelt. FBI har en særlig afdeling, de såkaldte *X-files*, som bestyres af en enkelt agent ved navn Fox Mulder. Han får alle de sager, som ingen andre vil røre ved. Sager om ufoer, mystiske mord, hemmelige eksperimenter og andet uhyggeligt og mystisk. Alle disse mysterier har givet Mulder tilnavnet "Spooky" og et noget blakket ry i organisationen.

Ind fra højre kommer så den unge agent Dana Scully, der er læge, og som skal være Mulders nye makker. Bag kulisserne fornemmer man, af ledelsen i FBI har indsat Scully for at få materiale til at smide Mulder ud. Han er tilsyneladende kommet for tæt på en eller anden udefinerbar hemmelighed.

Scully, der er meget jordbunden og realistisk, og som forlanger beviser, før hun vil tro på noget som helst, trækker i begyndelsen på smilebåndet af Mulder, men udvikler sig efterhånden til en trofast støtte, som altid er parat til at hjælpe ham. Og så drager de to agenter bogstaveligt talt ud på eventyr. Det ene mere hårrejsende end det andet.

Historierne i *Strengt Fortroligt* kan groft sagt inddeles i to grupper. Den ene rummer i en vis forstand traditionelle krimihistorier, men med en mystisk drejning. Mord begås ikke af almindelige galninge, men af teenagepiger med psykiske kræfter eller genetiske misfostre. Landet plages af religiøse sekter, der tilsyneladende kan udøve mirakler, og

både djævlbesættelser og andre dæmoniske foreteelser er en næsten dagligdags begivenhed.

Den anden halvdel af historierne handler om Mulders forsøg på at afsløre den regeringssammensværgelse, der forsøger at skjule, at USA og flere andre landes regeringer har kontakt med rumvæsener, at de udnytter deres teknologi, og blandt andet tillader dem at bortføre mennesker fra jorden, og foretage eksperimenter med dem. Mulder er nærmest besat af denne ide, ikke mindst fordi han mener, hans søster er blevet bortført og brugt på denne måde. På et vist tidspunkt ender Dana Scully også som forsøgskanin, men hun vender dog tilbage efter et afsnits pause. I virkelighedens verden havde skuespillerinden Gillian Anderson i den periode travlt med at føde sit første barn.

I sin jagt på sandheden får Mulder hjælp af en samling højst forskellige personer, som dog ikke alle er lige pålidelige. Der er dels de tre redaktører på bladet "The Lone Gunman", hvis emnekreds drejer sig om sammensværgelser af enhver art. De går nærmest af princip ud fra, at den amerikanske regering sporer alt og alle, og skjuler alt hvad de laver for den almindelige borger.

Så er der den mystiske senator Mattheson, som tilsyneladende ved en masse om kontakten med rumvæsener, men som ikke selv kan afsløre det. Og endelig er der naturligvis de to mystiske agenter Deep Throat, der ender med at blive skudt, og X-hans afløser. Denne sidste er en meget koldblodig herre, som godt nok hjælper Mulder og Scully af og til, men som tilsyneladende først og fremmest følger sine egne planer.

Strengt Fortroligt er skabt af amerikaneren Chris Carter, og optages næsten udelukkende i og omkring Vancouver i Canada. Mulder og Scully drøner altså ikke rundt fra den ene ende af USA til den anden, selv om teksterne på skærmen forleder os til at tro det. Vancouver er yderst populær blandt amerikanske filmfolk, fordi man kan finde stort set alle former for landskaber og lokaliteter ganske tæt på hinanden. Det mindsker udgifterne til filmoptagelserne ganske betydeligt.

Med sin meget usædvanlige form og valg af emner, har serien været årsag til en del kontroverser. Specielt fordi folkene bag den i begyndelsen påstod, at deres historier var baseret på virkelige historier. Det varede ikke

længe, før de måtte indrømme, at denne basis var ganske overordentlig vakkelvorn, og at langt det meste af *Strengt Fortroligt* var fri fantasi.

Det har også skabt en del diskussion, at David Duchovny, der spiller seriens ene hovedperson Fox Mulder, har udtalt, at han aldrig havde regnet med, at serien blev en succes. Han vil hellere lave film i Hollywood, og havde egentlig kun sagt ja til rollen som den usædvanlige FBI-agent, fordi han regnede med, at serien højst holdt et år.

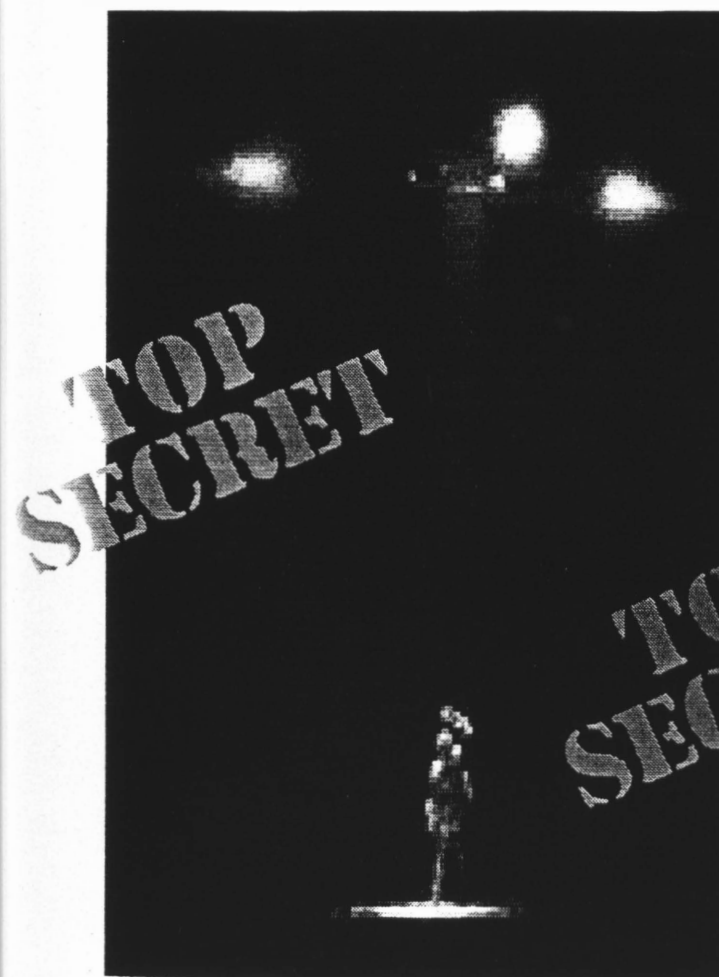
Efterhånden, som kulten om *Strengt Fortroligt* er vokset, har den bredt sig ud over tv-skærmen. På Internettet kan man finde flere diskussionsgrupper, der ikke beskæftiger sig med andet end seriens forskellige aspekter, og både serien og en stor del af de medvirkende, har fået deres egne fan-klubber.

Strengt Fortroligt er naturligvis også blevet til både en tegneserie og en bogserie, og samtidig er der udkommet værker om de mystiske aspekter i serien.

Jane Goldmans "The X-files Book of the Unexplained Volume One" (Simon & Schuster 1996, ISBN 0-684-81633-4) er således et leksikon om mystiske fænomener med udgangspunkt i tingene fra *Strengt Fortroligt*. Den er absolut et bekendtskab værd.

Det samme gælder Karl Shukers "The Unexplained" (Carlton 1996, ISBN 1-85868-186-3). Den er som sådan ikke baseret på serien, men skeler alligevel kraftigt til den, omend det sker med et glimt i øjet. Øverst på siden kan man nemlig læse at: "The Truth Is In Here" (Sandheden er herinde).

Den officielle homepage for tv-serien *X-files* er: <http://www.thex-files.com/>

Ufo-gys, splatter... og løse ender

Af Kim Møller Hansen

I januar 1997 blev agenterne Mulder & Scully afløst af Loengard & Sayers, da den nye science fiction serie *Dark Skies* overtog tv-skærmen efter *X-files* på TV2.

Den unge idealistiske John Loengard (Eric Close) ankommer sammen med sin kæreste Kimberly Sayers (Megan Ward) til Washington og falder under kedeligt kontorarbejde over oplysninger om Majestic-12, der ikke blot tilbageholder sandheden om nedstyrtningen i Roswell i 1947, men også har en masse andet grimt på samvittigheden ...og så kører handlingen bare derudaf med sammensværgelser, rumskibe, fjendtlige ufonauter, slimede krebslignende aliens, Area 51, mord, bortførelser etc.

En af seriens hovedbagmænd er Bryce Zabel, der skal have udtalt:

"I behøver ikke at tro på det - bare nyd det. Vi vil gerne fortælle en god historie ud fra sloganet: 'Sandheden er lige her i blandt os - ikke et eller andet sted derude' - ligesom i *X-files*. Det handler lige så meget om to mennesker, der lever i 60'erne, som om rumvæsner."

Jeg nød det første spillefilmslange afsnit, men synes at gys og spændingen er blevet lidt mere tyndbenet og forudsigelig i de

følgende, korte afsnit...og mistes et enkelt afsnit, har man nogle løse ender i en i forvejen sammensat og springende handling.

I *Dark Skies* blandes ufo-myter (fx MJ-12, Roswell-nedstyrtningen og bortførelser) med historiske begivenheder (fx mordet på præsident John F. Kennedy og Beatles' besøg i USA) og bindes sammen af en masse fantasifuld fiktion og sammensværgelsesteorier.

Tilsyneladende uforklarlige og mystiske begivenheder, der ikke ser ud til at have noget som helst med hinanden at gøre, kædes sammen og får en "logisk" forklaring i *Dark Skies*. Det er professionelt filmarbejde, men erfaringerne med hvordan *X-files* har påvirket mange menneskers bevidsthed om ufoer, siger mig, at det fremover bliver endnu sværere at afholde et seriøst foredrag om ufoer. Der skal nok være en eller to tilhørere, som nægter at tro på, at Roswell-nedstyrtningen efter al sandsynlighed forbliver en god historie, at dokumenterne vedr. MJ-12 er forfalskninger osv. "For jeg har vist engang, et eller andet sted, læst eller hørt noget om, at...".

Budskaber, påstande og billeder i serier som *X-files* og *Dark Skies* lagrer sig i vores underbevidsthed og er med til at forme fremtidens ufo-myter. Seriøse ufologer kommer ikke til at kede sig fremover. Og paranoide stakler, der ser sammensværgelser i alt - med efterretningsvæsner, militæret, regeringer og offentlige myndigheder som de slemme drenge - får masser af stof til nye konspirationsteorier.

Du kan læse mere om *Dark Skies* på NBC's homepage:

<http://www.nbc.com/entertainment/shows/dark/background.html>

CLASSIFIED

På opdagelse med tv

Det er ikke almindeligt at anmelde en tv-kanal, men *The Discovery Channel*, TDC, fortjener det. Her er der programmer for alle, som gerne vil vide mere. Et abonnement på kr. 900,00 pr. år lyder måske af meget, men for de penge får man både oplysning, nyheder, film og underholdning.

Af Flemming O. Rasmussen

TDC bringer mange interessante programmer for både ufo-interesserede og andre med interesse for det videnskabelige. Programmerne handler om alt mellem himmel og jord, men mest interessant for ufo-interesserede var en række udsendelser i begyndelsen af november 1996.

Søndag den 4. november og ugen efter var temaet "Er vi alene?". Der blev her sat fokus på liv andre steder i universet med udgangspunkt i ufoer og ufo-rapporter. I løbet af de første fire timer søndag aften behandlede TDC ufo-rapporter, jordlys, nedstyrtninger og ufoernes teknologi kontra den jordiske teknologi. Fire meget interessante og saglige timer.

I ugen, der fulgte, så TDC på mulighederne for liv på Mars og bad ET om at ringe til Jorden. Tv-kanalen gik også tæt på begrebet ufo-bortførelser, og især Budd Hopkins' og John Macks metoder. Udsendelsens konklusion var ikke til at tage fejl af, det var forskerne, som skabte bortførelsesberetningerne, ikke de påståede bortførte.

TDC genudsender ofte programmerne, så hold et vågent øje med programoversigterne i dagspressen eller på TDCs tekst-tv.

TDC er andet end ufoer. Berømte biler, berømte fly, berømte slag, spøgelsesjægere, historiske begivenheder, mange videnskabelige emner og emner i grænselandet. Her viste bl.a. en udsendelse om "tidligere liv", at det begreb er meget nært beslægtet med ufo-bortførelserne. Det tidligere liv er blot en god historie, som den såkaldte terapeut skaber under sin behandling af et velvilligt offer.

Søndag den 1. december var der et program om de første spionsatellitter. Under

Den kolde Krig foretog USA mange forsøg på at udspionere Sovjetunionen fra luften. Det bedst kendte forsøg er nok spionage fra fly i stor højde, men før de første satellitter blev sendt op, brugte USA balloner. De udløste mange ufo-rapporter, fortalte en af de videnskabsmænd, som var med i forsøget. Ufo-rapporterne kom meget belejligt, så her var et cover-up, men med modsat fortegn. Det var en af disse spionballoner, der ifølge den amerikanske regering faldt ned ved Roswell i New Mexico.

Mest interessant, set med ufologiske øjne, var forsøgene med Discovere og Corona-satellitter. Her mislykkedes en del forsøg i starten. Discovere nr. 2 styrtede for eksempel ned på Spitsbergen, hvor russerne bjergede den, før amerikanerne dukkede op. Her er måske svaret på det meget omtalte "Spitsbergen ufo." Projektet fortsatte ind i 1970'erne.

Programmer som "Mysterier, magi og mirakler" var som en aperitif, der gav lyst og interesse til at se nærmere på en del pseudo-videnskabelige emner. Arthur C. Clarkes *mystiske verden* forsøger at give en forklaring på mange mystiske ting. Virkelig guf for alle os, der er interesserede i ufoer, cirkler i kornmarker, mystiske dyr og søuhyrer. Arthur C. Clarke tror selv på liv andre steder i universet. Han går meget sagligt frem, og i sine programmer beviste han, at historierne om Bermuda Trekanten er opdigt. Det samme gælder Philadelphia-eksperimentet.

**Spies Above
Video**

Som tidsrejsende i programmet af samme navn, sætter TDC billeder på historien. Programmer kommer langt omkring og har blandt andet beskæftiget sig med neanderthal-mennesket, Påskeøens hemmeligheder og mytteriet på Bounty.

The Discovery Channel er en af de mest sete satellit-kanaler. Kun TV-3 har flere seere. Desværre er det ikke alle, som har adgang til denne interessante og oplysende tv-kanal. Det kræver enten en tilslutning til et kabelnet eller egen parabol. Det sidste er en forholdsvis let og simpel løsning. En satellit-modtager med parabolantenne til at modtage den såkaldte 1-vest satellit og parabolkort koster omkring 4.000 kr. Med i prisen er DR-2, TV-3 og 3+. Den omtalte CTV-pakke indeholder The Discovery Channel, The Childrens Channel Nordic, CNN, Eurosport Nordic, MTV, BBC Prime, Cartoon Network og Turner Network Television, TNT.

The Discovery Channel, kabel- og satellitkanal. Sender hver dag fra kl. 18.00 til kl. 03.00. Pris: Via satellit, abonnement på CTV-pakke et år hos Viasat kr. 900,00. ☐

Science fiction med strøm på

I sommeren 1996 udkom den første udgave af *SFX-CD. The Electronic Science Fiction Magazine* - det første cd-rom blad om science fiction til både Windows PC og Apple Mac computere.

Første nummer indeholder anmeldelser af film, bøger og spil og en særlig sektion om Star Trek filmserien. Her er masser af filmklip, tegneserier, animationer, interviews, tekster og gode lydeffekter og musik - alt hvad der hører til en god multimedie cd-rom.

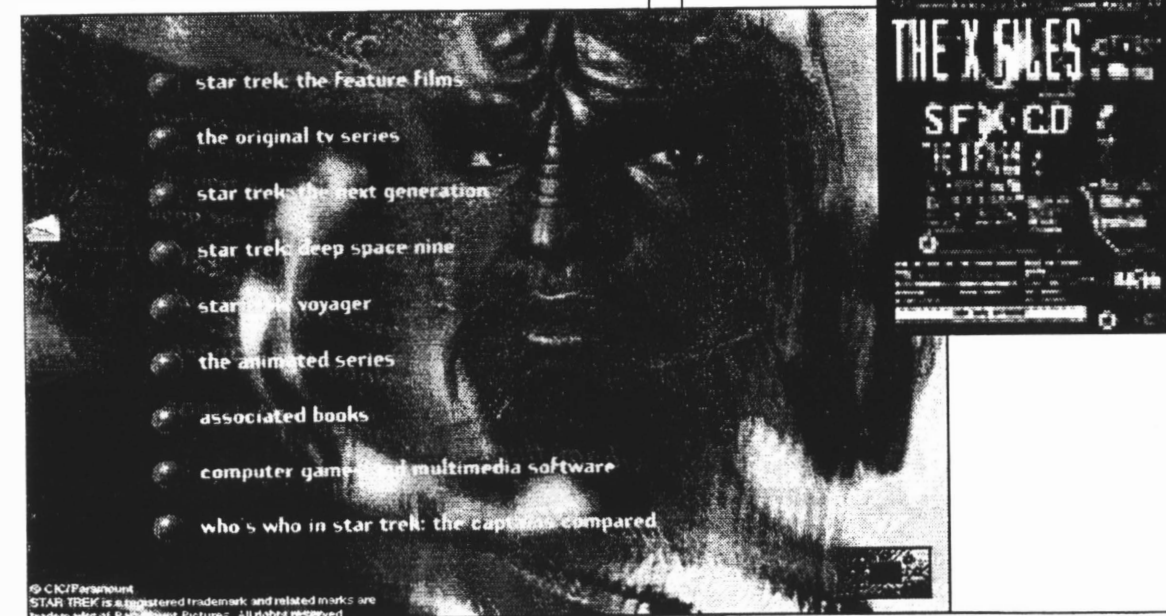
Personligt foretrækker jeg et godt, gammeldags tidsskrift, som man kan sidde og bladere i, danne sig et overblik og nærlæse i ledige stunder. Et blad på cd-rom er svært at orientere sig i, der er en del ventetid, og man sidder hele tiden med en fornemmelse af, at man ikke har fundet det hele. Men som elektronisk blad betragtet er *SFX-CD* vellykket og vil helt sikkert tiltale mange.

SFX-CD. The Electronic Science Fiction Magazine, Premiere issue sommer 1996, Pearson New Entertainment Ltd. Pris: £ 6.99

Nærmere oplysninger fås hos Patricia Mitchell på fax 0171-331 3929, eller på følgende homepage:

<http://www.pne.co.uk/sfxcd.html>

/Kim Møller Hansen

Masters of the Stars

I juli 1991 blev himlen over Mexico City helt mørk. Solen blev dækket af skyggen fra Månen, og en total solformørkelse var i gang. Dagen vil dog ikke alene blive husket på grund af denne solformørkelse, men også fordi mange mennesker under formørkelsen filmede et meget klart objekt på himlen.

Dette blev startskuddet til en sand bølge af ufo-observationer i Mexico. Resultatet er også blevet en række videoer fra Genesis om de mange mexicanske observationer, hvoraf "Masters of the Stars" er den anden i rækken.

Af Per Andersen

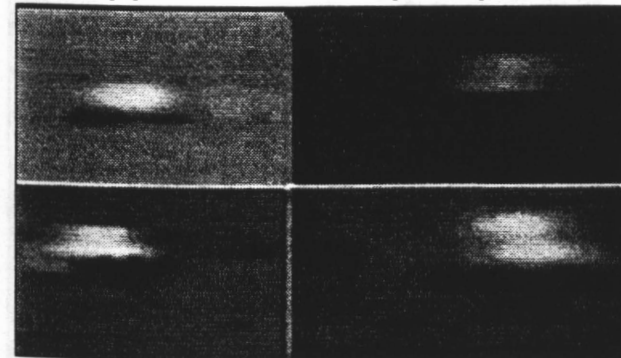
Mens den første video, "Messengers of Destiny", koncentrerede sig om hændelsen i forbindelse med selve solformørkelsen i 1991, handler den anden video om de mange observationer i årene efter.

Videosekvenser af ufoer er sjældne. Derfor er filmen "Masters of the Stars" interessant på grund af mange, autentiske videoklip. Det lader til, at camcordere er utrolig udbredte i Mexico, for der findes tilsyneladende et stort materiale at tage fra.

Mange optagelser i dagslys

Selv for den forholdsvis skeptiske, er der mange interessante klip fra Mexico. Mange af videosekvenserne er skudt i dagslys, hvor objekterne befinder sig over eller under skyerne. Dette adskiller videoen fra så mange andre, der viser nattelys eller fjerne lys om dagen. Der er ganske vist natoptagelser på Mexico-videoen, men de fleste af disse synes nu også at være højst besynderlige.

Der er tale om en spændende video-produktion, idet der vises mange fænomener, der synes at mangle en forklaring - klip, der ikke er kendte fra den øvrige store mængde af ufo-dokumentarudsendelser. Man kan dog godt savne en mere grundig analyse

og argumentation for, hvorfor der ikke kan være tale om balloner eller andre kendte fænomener.

Ofte bevæger objekterne sig på underlige måder. I nogle tilfælde både frem og tilbage (hvilket synes at udelukke balloner). Et af de mest spændende klip viser et lys eller objekt, der bevæger sig imellem skyerne. Flere gange standser det eller skifter retning, og på et bestemt tidspunkt forsvinder det flere gange frem og tilbage bag en sky.

Bevægelserne ligner ikke noget, jeg har set før.

I et andet tilfælde sammenlignes to videosekvenser fra to forskellige situationer. På trods af, at der er tale om et relativt specielt lysmønster, synes udseendet af de to objekter at være ganske ens.

Computer-analyse ikke overbevisende

Sådan giver observationerne fra Mexico anledning til undren, selv om nogle af dem synes at have en naturlig forklaring.

Videoen forsøger også at besvare spørgsmålet, om det oprindelige lys filmet under solformørkelsen i 1991 kunne være Venus. Dette er blevet påstået af skeptikerne. Teorien afvises bl.a. ved hjælp af en computer-analyse, som "eksperterne" nu ikke slipper heldigt fra. Jeg havde hellere set en grundig analyse af Venus' eventuelle position på himlen på det pågældende tidspunkt sammenholdt med de mange observationer.

På trods af "blunderne" kan videoen anbefales som en af de få bedre af slagsen - specielt hvis man er på jagt efter nye, spændende videooptagelser.

Masters of the Stars. Udgivet af Genesis III 1994. Varighed: Ca. 60 minutter. Forhandles af SUFOI, pris kr. 250.

Video-noter

Beviserne forblev en hemmelighed

Ofte er man i tvivl om, hvordan man egentlig skal bedømme en videofilm. Der er både gode og dårlige sider ved de fleste produktioner. Sådanne problemer har man heldigvis ikke med dokumentarvideoen "UFO - Secrets of the Third Reich". Den er nemlig elendig på alle punkter - rent ud sagt noget møg fra A til Z.

Den tekniske produktion er under al kritik. Lydsiden er fuldstændig umulig, så det er stort set umuligt at høre, hvad der bliver sagt. Måske godt det samme!

Videoen har "beviserne" som undertitel. Det anføres, at man på videoen bliver præsenteret for beviser på, at nazisterne i Det tredje Rige kendte til fremmed teknologi af udenjordisk oprindelse og anvendte denne teknologi. Dette er en gammel myte, som har været i omløb i mange år. Derfor var jeg spændt på at se, hvilke belæg der egentlig var for disse rygter.

Desværre afslører videofilmen intet, hvilket gør den til en af de mest kedelige produktioner, jeg har set længe. Man forsøger ihærdigt gennem filmen at sammenkæde tre forskellige områder: Nazisternes planer om at bygge et ufo-formet fly, ufo-emnet generelt samt en række fuldstændig uforståelige teorier om energi og fremdrift.

At nazisterne legede med tanken om at bygge fly med usædvanlige former er rimelig dokumenteret. Men desværre findes der ingen film af sådanne fly, og det mislykkes totalt i videoen at finde nogen sammenhæng mellem disse tekniske skitser og ufoer eller specielle energimetoder.

Der står på omslaget, at man skal "se på beviserne og selv konkludere". Det var ikke svært og dommen lyder: Nonsens.

UFO: Secrets of the Third Reich, Royal Atlantis Film HmbH 1994.
Varighed: 58 min.

/Per Andersen

Flimrende ufo-dagbøger

Der udgives rigtig mange ufo-videoer i disse år. Selv om emnet er stort, har producenterne tydeligvis svært ved at finde på noget nyt hele tiden og bl.a. præsentere nyt billedmateriale. Denne problematik kendetegner også videoen *UFO Diaries: Close Encounters*.

Videoen rummer tre temaer "What Are They Like?", "Abductions" og "UFOs - True Or False?", der hver især er bygget op som selvstændige tv-udsendelser på ca. 25 min. med den samme studievært til at binde historierne sammen - samt pauser med plads til reklamer! I udsendelserne bliver både troende og skeptikere hørt, ligesom der præsenteres autentiske ufo-optagelser og mange rekonstruktioner. Klipningen er så hurtig og amerikansk, at man risikerer at blive køresyg, og de enkelte sekvenser genbruges lige lovlig meget.

På videoen møder man bl.a.: Thomas Bullard, Betty Hill, Wendelle C. Stevens, Robert O. Dean, Linda Moulton Howe (kvægmishandlinger), Kevin Randle (Roswell-sagen), Budd Hopkins (bortførelser), David Michael Jacobs, Leonard Stringfield, Karla Turner, Curtis Peebles (skeptiker), George Knapp, Vicky Cooper Ecker og Jerry Black (skeptiker, hypnose).

I modsætning til mange andre ufo-videoer er den tekniske kvalitet i top med god lyd.

UFO Diaries: Close Encounters, Sun International Pictures 1996; ca. 74 min, pris: £ 10.99

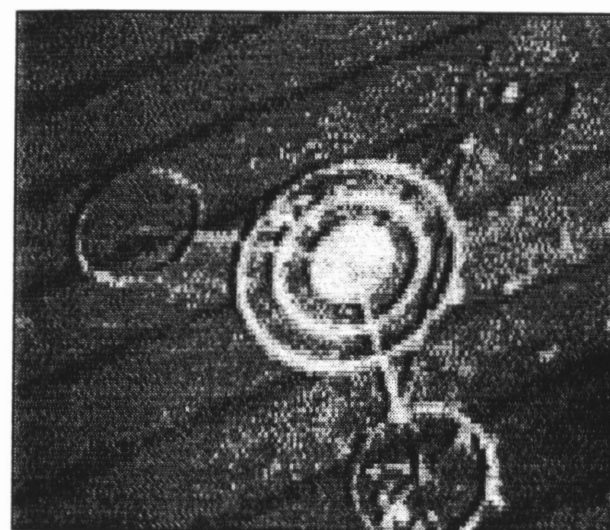
Andre titler i serien UFO Diaries er:

First Encounters (The First UFOs; Pyramids - The Alien Connection; Cydonia - The Mars Connection)

The Hidden Truth (Project Blue Book; The Secret of Roswell; The Mystery of Kecksburg; Area 51)

Mysteries From Beyond (The Bermuda Triangle; Nasa and UFOs; Message From Space)

/Kim Møller Hansen

Forfriskende korncirkler

Det er altid med visse forventninger, at man sætter en ny video i maskinen og læner sig tilbage, mens billederne toner frem. Det var også tilfældet, da jeg sætte videoen *Cropcircle Communique II* på. På bagsiden kunne man nemlig læse, at man på videoen faktisk ville vise korncirkler blive dannet! Hold da fast, tænkte jeg, det må jeg da se.

Det fik jeg også at se, men på en helt anden måde, end jeg havde forestillet mig!

Som titlen på videoen angiver, er dette en efterfølger til videoen *Cropcircle Communique* (underforstået nr. 1). Denne video var utrolig ukritisk i forhold til fænomenerne, og jeg forventede med nummer 2 at få serveret mere af det samme.

Men det viste sig, at producenterne af *Cropcircle Communique* havde fået lyst til faktisk at undersøge sagen grundigere, end man ser i så mange andre tilfælde. Og "Cropcircle Communique II" viste sig derfor at være en saglig, seriøs og undersøgende

dokumentation af de kontroversielle cirkler.

Et af eksperimenterne gik ud på, at man havde stillet infrarøde kameraer op ved områder, hvor der typisk opstår cirkler i kornmarkerne. På denne måde havde man fotograferet flere korncirkler blive skabt - og nogle skikkelser, der vandrede rundt i markerne og var cirklernes bagmænd. Det viste sig med andre ord, at cirklerne var produceret af intelligente væsener - her fra Jorden!

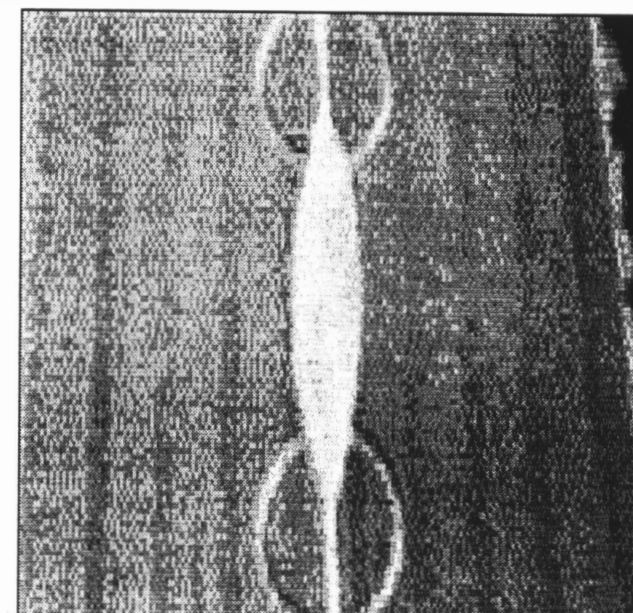
Og det bedste af det hele var, at man fremviste en af de konstruerede cirkler til de kendte (men selvbestaltede) korncirkelforskere. De udtalte selvfølgelig samstemmende, at der var helt klare tegn på, at denne cirkel bestemt ikke kunne være skabt af mennesker. Herefter måtte filmholdet oplyse, at man faktisk havde billeder af personer i gang med arbejdet.

Derudover viser videoen fotos leveret af fupmagerne selv, der åbenbart havde haft lyst til at fotografere deres eget værk efter endt dåd. Og man viser, hvordan opsendelse af balloner med lys under skaber de "sensationelle" sammenhænge mellem korncirkler og ufoer - igen sammenhænge, der viser sig at være menneskeskabte.

Endelig en video, der går bag om fænomenerne og tør undersøge de rette sammenhænge. Hurra for det!

Cropcircle Communique II: Revelations.
Produceret af John Macnish. Circlevision Production, 1994. Varighed: Ca. 60 min.

/Per Andersen

UFO Kavalkade 1993

I 1993 udkom en af de få videoer, der er lavet i Danmark om ufo-fænomenerne. Det var derfor med stor nysgerrighed og interesse, at jeg bestilte videoen hos producenten, IGAP (International Get Acquainted Program) i Danmark.

Af Per Andersen

Videoen viste sig at være en lav-budget produktion, der alene består af klip med fotos, videosekvenser og rekonstruktioner, bl.a. "lånt" fra forskellige tv-programmer om ufoer. Det hele bliver kommenteret af dansk ufologis "grand old man", H.C. Petersen.

Det er afgjort positivt, at man med videoen har fået en stor samling af diverse fotos og ikke mindst videoklip samlet på et enkelt videobånd. På denne måde udgør videoen et vigtigt supplement for alle dem, der samler på billedmateriale vedrørende forskellige observationer.

Ikke ufoer - men rumskibe

Udgangspunktet for videoen bliver gjort helt klart fra begyndelsen, idet H.C. Petersen som noget af det første siger, at videoen handler om "ufoer - eller rettere sagt rumskibe fra andre verdener". Der er ikke noget med åbne holdninger her!

Som bekendt afhænger det set af øjnene, der ser. Dette er understreget af mange forskningsprojekter, senest af nogle hollandske forskere. De påviste, hvordan en gruppe studerende ganske enkelt lod sig påvirke af deres egne ønsker og holdninger i en opgave, der ellers var ganske objektiv (at angive hvilken stak vurderinger, der var størst).

Og ønsker man at se rumskibe, så ser man rumskibe. Man må naturligvis tro om ufoer, hvad man vil, men IGAP-videoen beskæmmes at et meget stort antal faktuelle fejl i form af identificerede fænomener, der i

anledning af IGAP's fortolkninger bliver ophævet til fremmede rumskibe.

Fejlprocent på 70

Der er på videoen omkring 90 fotos og videosekvenser af forskellige fænomener. Af disse kan kun en tredjedel - eller 29 stk. - ikke *umiddelbart* forklares som kendte fænomener. Eller sagt på en anden måde: Ikke mindre end 61 af 90 af fænomenerne er i

virkeligheden kendte fænomener! En sådan fejlprocent er rystende, selv fra en organisation som IGAP, der ensidigt arbejder ud fra en rumskibshypotese.

Jeg vil spare læseren for at gennemgå samtlige 61

fænomener i detaljer, men blot nævne nogle af dem:

Der er fx 7 fotos/videosekvenser, der helt klart er reflekser. Der er 4 tilfælde af fugle - herunder et fotografi, som enhver kan identificere som en fugl efter 5 sekunder. Der er den berømte dampsky fra Viborg. Der er et eller to meteoror. Der er en af de (med undtagelse af IGAP) kendte aflange, sorte balloner. Et par filmfejl krydres med en video, der for længst er identificeret som et fly. Og mest markant: 9 sekvenser, der i den gængse ufo-litteratur er identificeret som fup-numre, samt yderligere 18 sekvenser, der sandsynligvis er fup!

Ak ja, hvor langt er vi egentlig kommet efter 50 år med ufo-arbejdet?

Fra IGAP meldes det, at videoen *UFO Kavalkade* er udsolgt. Det generer ikke mig.

IGAP i Danmark Præsenterer: *UFO Kavalkade 1993*. Udgivet i 1993. Varighed: Ca. 40 min.

Fup og fiduser

Udenlandske tv-udsendelser, tidsskrifter, bøger og hjemmesider på Internet vrir med flotte billeder af rumskibe og ikke mindst rumvæsner. Billederne er sjældent ledsaget af ret mange data. Kun få gider undersøge, om billederne nu også viser noget mystisk. Klaus Webner fra Tyskland er en af disse ihærdige sjæle. Resultaterne fremlægges nu i bogen "Wesen Aus Dem Weltraum?".

Af Kim Møller Hansen

"Wesen Aus Dem Weltraum?" er opdelt i overskuelige afsnit og skrevet ganske underholdende. Hvert kapitel indledes med billedmateriale og den tilhørende historie, som den ofte gengives i bøger m.m. Derefter fremlægger Klaus Webner resultaterne af sin egen efterforskning og giver en forklaring på billedet - hvis han da har den. Fx har Klaus Webner (ligesom alle andre) ikke nogen forklaring på det gådefulde Templeton-foto, der bl.a. omtales i UFO-Nyt 1/97.

Klaus Webner behandler bl.a. Erich von Dänikens billeder, diverse billeder af døde ufonauter, "sølvmanden", Monguzzi-billedserien, Cedric Allinghams billeder af Mars-rumskib og Mars-mand, Howard Menger, aprilsnaren med Mr. X i Wiesbadener Tagblatt fra 1950, MJ-12 dokumenterne og Edward Walters' verdensberømte rumskibsfotos fra Gulf Breeze.

Bogens forside prydes af et foto af en ufonaut, der ligger på et bord. Billedet har siden 1990 vandret verden rundt som et bevis på, at de amerikanske myndigheder har fremmede lig på bordet, men forsøger at skjule det.

I virkeligheden er billedet taget af journalisten og skeptikeren Christian Robert Page fra Quebec i Canada. Han var i september 1981 gæst på en stor okkult udstilling i Montreal. Her var den menneskestore voksdukke udstillet. Page tog et billede af

dukken og offentliggjorde det i en kritisk artikel i bladet *FUSION* i juli 1990. Kort efter opdagede Page, at hans billede nu var dukket op i en bog skrevet af den engelske sensationsskribent Timothy Good. Sidstnævnte "glemte" dog at fortælle, at billedet viser en voksdukke. Resten er historie...

Trofaste læsere af UFO-Nyt vil kende de fleste sager i Webners bog i forvejen, men der præsenteres også nye billeder i denne gode samling af ufologiske kuriositeter.

Klaus Webner konkluderer: Om der findes ikke-jordiske væsner, ved vi endnu ikke. Men ægte ufonauter og flyvende tallerkener fra andre planeter er endnu ikke dukket op her på Jorden!

Klaus Webner: *Wesen Aus Dem Weltraum? Erste Dokumentation der Welt über fotografierte Ufonauten*, Verlag Klaus Webner Produktionen 1993, 132 sider, rigt illustreret, ISBN 3-929049-01-5. Bestilles ved at sende 36 DM til: Klaus Webner Produktionen, Zugspitzstrasse 56, D-65199 Wiesbaden, Tyskland.

First Light - et planetarieprogram

Af Ole Henningsen

Her er nyt legetøj for alle pc/astronomi-freaks. Det kendte astronomi-program "Distant Suns" fra Virtual Reality er kommet i en helt ny version under navnet "First Light". Programmet anbefales afviklet via en 486-66DX2, men producenten gør opmærksom på, at en Pentium vil være at foretrække. Windows 3.1 eller senere, 8 Mb RAM, cd-rom drev, 256 farver, lydkort. Programmet kan ikke køre under Windows NT.

First Light 1.0 er prøvekørt på en Pentium 100, 16 Mb Ram, 2 Mb grafikkort under Windows 95, og det fungerede glimrende efter en ligeledes problemfri installation.

Der følger ikke nogen trykt manual med "First Light". Læsning og udprintning af manualen kræver installation af programmet Adobe Acrobat Reader, der også findes på cd-rom'en.

Hvis man af nødvendighed, nysgerrighed eller ved et rent og skært uheld beder om udprintning af manualen, står man bagefter med 132 sider i hånden. Så har man ikke alene fået en grundig indføring i programmets virkemåde, men samtidig en indføring i visse af astronomiens grundbegreber incl. illustrationer efter devisen: "Universet - kort fortalt!"

Naturligvis kan man være fristet af den sædvanlige fremgangsmåde: Hvis alt andet svigter, så prøv brugsanvisningen! I dette tilfælde vil jeg dog mene, at man får mest ud af programmet, hvis man i rette tid konsulterer manualen.

Programmet starter med at vise stjernehimlen ledsaget af cikadernes sang - også selv om man senere har korrigeret sin

position til mere nordlige og køligere himmelstrøg.

Man arbejder med 9.824 stjerner fra NASA's SkyMap ned til mag. 6.7. Endvidere findes der mere end 1.500 deep sky objekter. Ved at klikke på de enkelte objekter på himlen åbnes en boks med relevante data samt (for mange deep-sky objekter) tilhørende foto. Man får dog ikke data frem, hvis man beder programmet om "flere stjerner" og derfor anvender Hubble Guide Star Catalog, der rummer 16 mio. stjerner ned til mag. 16.

Tidsmæssigt angives programmet at bevæge sig fra 4.713 f.Kr. til 9.999 e.Kr. Udprintning af stjerne kort med stjerner og deep sky objekter foregår problemfrit på hvid baggrund. Programmet anviser flere forskellige måder at bevæge sig rundt på. Med et enkelt museklik kan man eksempelvis trække computerhimlen i den ønskede retning. Samtidig kan man med musen hurtigt ændre på

synsfeltets størrelse. Ved at anvende programmets såkaldte "Navigator", kan man i 3-D vise synsretningen fra en given position i rummet for en bruger uden større indsigt i himmelmekanikken.

I fortegnelsen over kommende sol- og måneformørkelser har den amerikanske tekstforfatter ikke kunnet tilbageholde et "Endelig!", da han er kommet til den totale solformørkelse, der den 21. august 2017 er synlig fra USA. Vi europæere kan sende ham en særdeles venlig tanke og glæde os til august 1999.

En lang række filmsekvenser er med til at levendegøre programmet. Hvis man klikker på Månen - enten i en menu, eller fordi den tilfældigvis er fremme på skærmens nattehimmel, vil man få en lille boks frem med data om vor drabant. Her kan man så bladere gennem

en række fotos, der i glimrende kvalitet kan forstørres op i fuld skærm.

Der er ligeledes adskillige filmsekvenser bl.a. fra visse af Apollo-rumfærderne. Fra Apollo 17 har man fx en håndholdt optagelse af Tsiolkovsky-krateret på bagsiden af Månen, inden hjemturen mod Jorden. Det er bl.a. i disse filmsekvenser, lydkortet kommer i anvendelse, hvis man skal kunne høre astronauternes kommunikation.

Tekstforfatteren har måttet give op over for visse detaljer. Et foto af et par nydelige månekratere får denne geniale kommentar med på vejen: "Normalt ville jeg have en billedtekst til denne optagelse, men da jeg ikke kan finde kilden, har jeg ingen anelse om, hvilke kratere der er tale om. Prøv at forestille dig, at der her er en dybsindig og informativ billedtekst, der leder dig frem mod nye erkendelser og vil forbedre livskvaliteten for dig og din familie samt give dig hvidere tænder!"

Forsynet med hvidere tænder kan man tage på adskillige computergenererede flyvture i solsystemet, bl.a. en halv snes flyvninger på udvalgte steder af Mars-overfladen. Eller man kan se Jorden med skyformationer dreje rundt med baggrund i optagelser fra Galileo-sonden, der også sørger for en spændende optagelse af Månen i en del af sit kredsløb om Jorden. Dog skal man ikke i overmod forstørre de mange filmklip op til fuldskræm. Så bliver øjnene også lirkantede.

"First Light" har en såkaldt "natlig godtepose", der dog viser sig at være en slags dagens tekst eller opgave omhandlende et afgrænset astronomisk emne, som i visse tilfælde illustreres med et foto eller en tegning. Ikke alle tekster forekommer lige interessante eller relevante. Der er naturligvis udskrivningsfunktion knyttet til også denne del af programmet, hvis man hellere vil sidde med tingene i fred og ro - uden pen tændt.

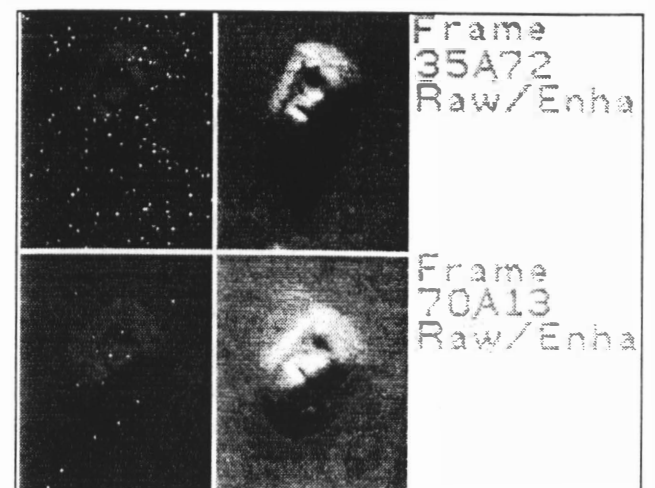
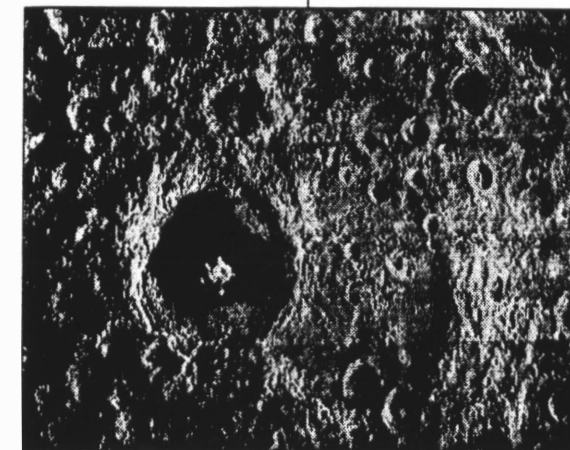
Som i mange andre programmer af denne type, kan man naturligvis bede om at få plottet planeterne baner ud på skærmen efter først at have sat programmets ur til de tidsintervaller, som måtte være anvendelige til formålet. Dette gælder også banerne for visse kometer og asteroider.

I den seneste halve snes år er der ofte kommet meldinger om asteroider med baner relativt tæt på Jordens. I "First Light" findes eksempelvis banelementer for asteroiden 1989-FC, der blev opdaget den 31. marts 1989. Den havde dog passeret Jorden i en afstand af omkring 600.000 km allerede den 22. marts. Asteroiden var ikke blevet opdaget tidligere, da den set fra Jorden kom mod os i retningen fra solen. Sådanne hændelser kan man selv sidde og pusle med og på bedste vis få illustreret, hvis man anvender denne del af programmets faciliteter.

Programmet gør det også muligt for brugeren at skabe og gemme sine egne "filmsekvenser". Det kan være visning af planetbaner, eller evt. baner for objekter baseret på egne indlagte data. De udvalgte sekvenser kan importeres i andre windowsbaserede præsentationsprogrammer m.v. og kan altså køres uafhængigt af "First Light".

Der er tale om et planetarieprogram, men "First Light" er efterhånden krydret med så mange informationer, fotos animationer og filmsekvenser, at en stor del af programmet mere tager sigte på at oplyse brugeren om elementære astronomiske begreber. Med sine mange muligheder har et sådant multimedieprogram en stor pædagogisk fordel frem for mere traditionelle lærebøger. Og har man først fået denne cd-rom placeret i drevet, tager det sin tid, inden man igen får kigget udenfor på virkeligheden.

Distribution: AlSoft, tlf. 31 49 22 51, kr. 620,00, incl. moms.

Ufoer og anden mystik på cd-rom

Af Kim Møller Hansen

Stort og småt om lidt af hvert

Mange forbinder i dag cd-rom produkter med flotte multimedie-præsentationer med lyd, videoklip, hypertext, animationer m.m., men sådan er *2.000 Greater & Lesser Mysteries* ikke.

Det er først og fremmest en tekstbaseret cd-rom, og det vil sige sådan ca. 2.300 dokumenter med omkring 40 mio. ord!

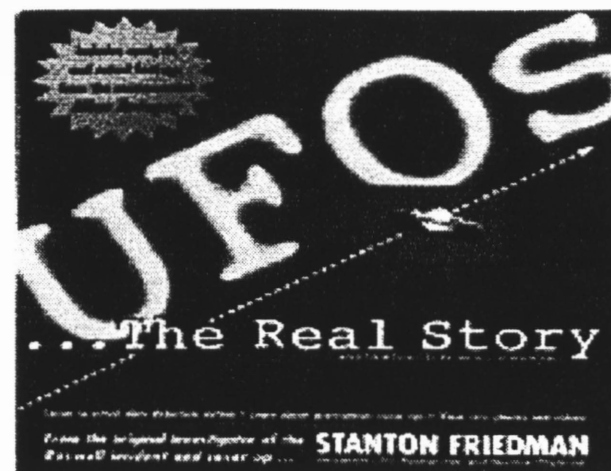
Cd-rom'en er inddelt i 133 hovedkataloger med alt muligt mere eller mindre mystisk mellem himmel og jord: Ufoer, kold fusion, evighedsmaskiner, cryptozoologi, Aleister Crowley, FBI, hekse, nyreligiøse bevægelser, Nostradamus, runer, biorytmer og meget, meget mere. Takket være den medfølgende manual, hvor alle tekster står nævnt med det præcise filnavn og filstørrelse, kan man dog hurtigt finde frem til den ønskede læsning.

Adskillige bøger og tidsskrifter gengives i fuldt tekst, ligesom der er 20 programmer vedr. astrologi, narkotika, Tarot, læsning i teblade o.lign.

Indholdet er for en stor dels vedkommende hentet på Internettet. Så hvis man ikke selv orker at gå på opdagelse på nettet, men har hang til det mystiske eller helt udlippede, er der masser af læsning og enkelte billeder at gå om bord i på denne tekstarkiv-cd-rom, hvor skidt og kanel er godt blandet!

2.000 Greater & Lesser Mysteries, Rod Smith, 1995, £ 21,00, udgivet af: Public Domain Software Library Ltd., Winscombe House, Beacon Rd, Crowborough, E. Sussex TN6 1UL, UK.

Cd-rom'en kan også købes gennem Parhelion (se oversigten med internetadresser).

Sandheden om ufoerne

Det er rart med en cd-rom, som er enkel at gå til og finde rundt på, har en passende mængde tekst, 49 videoklip, 100 lydsekvenser og 64 billeder (dog i en noget ulden kvalitet) - og så oven i købet hedder *UFOs...The Real Story*. Og når så hele molevitten på 300 Mb præsenteres af en atomfysiker, der har brugt 36 år på ufo-fænomenet - hvad mere kan man så forlange?

Seriositet, såmænd!

Problemet med *UFOs...The real Story* er nemlig, at den ser på ufo-problematikken gennem Stanton Friedmans briller. Hans verdensbillede er dejligt forenkelt: Vi får besøg af fremmede intelligensvæsner, for bl.a. Betty Hill og Travis Walton har nemlig mødt dem og været særdeles tæt på. Rumfartøjerne har lavet aftryk i jorden i Delphos og dermed bevist, at de er fysiske objekter. De fremmede kommer fra stjernerne i Zeta Reticuli, for det viste de selv Betty Hill på et stjernekort, dengang hun var bortført. Selvfølgelig styrtede der et fartøj ned i Roswell, og den amerikanske regering tilbageholder sandheden. Det bevises af MJ-12 dokumenterne. Osv. osv.

Hvis man deler Stanton Friedmans verdenssyn og kan godtage hans "bevisførelse", er denne cd-rom et rimeligt køb for enhver ejer af en computer (selv en 386 pc'er kan bruges!) med lydkort og cd-rom drev, men forvent ikke, at du køber et levende multimedieprodukt. Her er mest tale om en række foredrag pakket ned på en plasticskive.

UFOs...The real Story, Unity Publishing 1995 (en 2. udgave er netop udkommet), fax

506-457-0669
(Canada). Internet
email unity@nbn.net.n-b.ca.
Pris: US\$ 39.95 + porto
US\$ 3.00.

Stanton Friedmans
World Wide Web side er
<http://207.179.129.61/index.htm>

...Og så til noget helt andet!

FlagTower er kendt for gode multimedieprodukter, og *The Unexplained* er bestemt ingen undtagelse. Lyd, billeder, animationer, filmklip etc. er i topklasse. Fra hovedmenuen og diverse undermenuer vælger man mellem alle mulige mystiske emner: Ufoer, spøgelse, bortførelser, uhyrer, parapsykologi, mystiske nedfald, selvforbrænding m.m.m. Inden for hvert hovedemne kan man vælge funktionen "play all" - og så behageligt tilbagelænet nyde hjemmebiografens rundvisning i den uforklarlige verden. I alt er der 2½ times hjemmebio på denne måde.

Animationerne stoppes med et klik på skærmen, og man kan springe videre til næste emne. Ved et klik på tilfældigheds-funktionen (ikon med terninger) vælger programmet en tilfældig side blandt mere end 500 med et billede, en tekst eller speak.

Indholdsmæssigt tilhører de valgte billeder (over 1.000) og teksten den mere seriøse ende (med enkelte kiksere), men indeholder intet nyt for kendere. *The Unexplained* kan ikke bruges som opslagsværk, men den får på en underhol-

dende og populær måde givet brugeren et godt overblik over den uforklarlige del af vores verden.

Eneste indvending er, at brugerfladen er lidt for mørk. Man skal vænne sig til de sorte menuskærme, og lyden kan godt "hakke og klumpe" lidt, når der foregår noget på skærmen under en speak.

The Unexplained, FlagTower 1996. Pris: £ 29.99. FlagTower kan kontaktes på fax 0171 393 3033 eller på deres homepage: <http://www.flagtower.com>

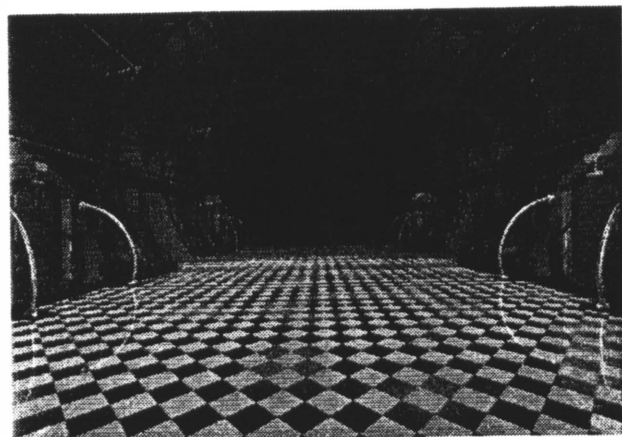
The Unexplained forhandles også af Parhelion samt af flere danske boghandlere. Jeg har set priser på ca. 300 kr.

For at kunne få glæde af *The Unexplained* skal din multimedie-pc være mindst en Pentium med quadro-speed cd-rom-drev og Windows 95. Mindre kan ifølge manualen gøre det, men det giver for lange ventetider og hakkeri i både video og lyd.

Sælsom, men meget flot og spændende

Kan du lide gåder, spil og alskens mystik, og har du lyst til at gå på opdagelse? Så er *Weird* lige sagen! *Weird* er ikke et elektronisk leksikon og heller ikke et decideret spil, men en sælsom og uoverskuelig blanding - og det er skam helt med vilje.

Man begynder udforskningen i en labyrint, der mest af alt ligner det indre af en gigantisk ubåd eller kloaknettet under en storby. Symboler på musemarkøren angiver undervejs, hvor man kan klikke. Døre åbner sig, statuer bevæger sig, eller man skal løse gåder og vinde diverse spil - hvorefter man har gjort sig fortjent til at få informationer om yetien, ufoer, søslanger, skøre folk der æder sten, eller hvad de humoristisk anlagte programmører fra TwoPointZero nu har fundet på.

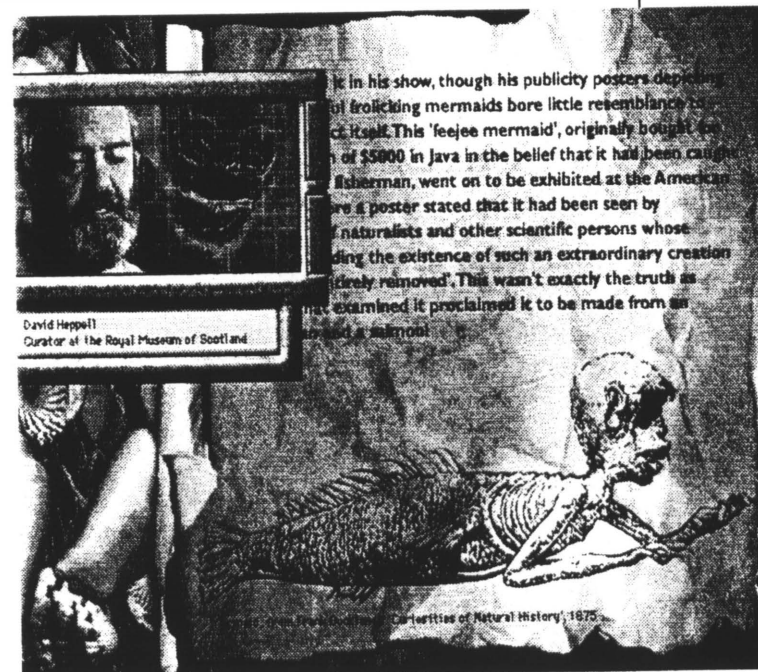
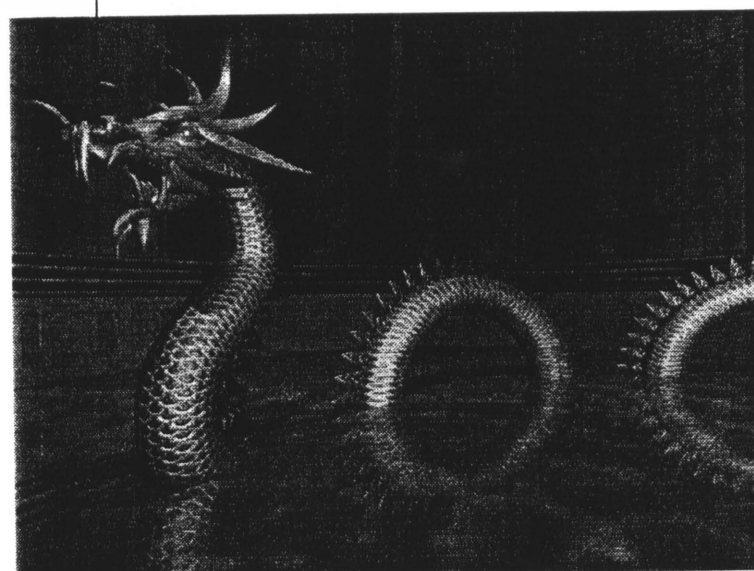
Farer man vild i labyrinten, kan man kalde et kort frem på skærmen og springe hen til det ønskede sted, men hvilke informationer om det mystiske, man møder og hvor, er næsten umuligt at forudsige. Efter timers ihærdig udforskning er jeg kun stødt på en brøkdel af *Weirds* mange godbidder. Er man ihærdig og dygtig nok, kommer man

(formentlig) ud i alle hjørner, og får således set 45 minutters video, hørt to timers speak og set 3.000 billeder i 15 forskellige miljøer.

Der er mange timers god underholdning i selskab med "Sea & Lake Monsters", "Man Beasts", "Ghostly Tales", "UFOs", "Puzzles of Time & Tense", "Mysterious Places"...og masser af forteanske emner.

Weird indeholder også interviews med Nick Pope, Dennis Stacey (MUFON), Philip Mantle (BUFORA), David Heppell, Lionel Fanthorpe, Mike Dash (Fortean Times), Lars Thomas (SUFOI), Roy Stemman og Jonathan Downes.

Billeder, 3D-animationer og musik er helt i top. Ligesom selve tilrettelæggelsen og præsentationen er en nydelse.

Weird, TwoPointZero Ltd. 1996, i samarbejde med McGraw Hill. ISBN 0-07-709350-x. Pris: £ 29.95.

TwoPointZero kan kontaktes på:
<http://www.twopointzero.co.uk>

McGraw Hill kan kontaktes på:
<http://www.mcgraw-hill.co.uk>
<http://www.books.mcgraw-hill.com>

Weird forhandles bl.a. af Parhelion.

På jagt med en ufo-database

Den californiske ufolog Larry Hatch har udarbejdet en database med det formål at registrere ufoobservationer fra hele verden. Dette arbejde er der blevet et spændende resultat ud af. *U* - som Hatch har valgt at kalde databasen - indeholder registreringer af mere end 14.500 observationer.

Af Toke Haunstrup

Ambitiøst projekt!

Det er i sagens natur et særdeles ambitiøst projekt at ville udarbejde en verdensomspændende database for uforapporter. Man må derfor lette på hatten for Larry Hatch, som har taget udfordringen op. Spørgsmålet er så, hvorvidt det lykkes Hatch at skabe en brugbar og relevant database.

En forudsætning for succes er, at databasen er udarbejdet på grundlag af et godt kildemateriale. Som kildemateriale har Hatch anvendt et bredt udvalg af bøger og tidsskrifter, der omfatter titler af ufologer som fx J. Allen Hynek, Jacques Vallee og Philip J. Klass. Desuden figurerer en række tidsskrifter såsom "Flying Saucer Review", "International UFO Reporter" og "UFO Magazine" på referencelisten. Også vort eget engelske newsletter, "SUFOI News", er anvendt.

Oversigten over kilder omfatter knap 250 referencer. Et hurtigt kik ned gennem listen giver det indtryk, at Hatch har fået alle de kendte udgivelser med, men også flere af de mindre tilgængelige publikationer, såsom "SUFOI Newsletter" og "AFU Newsletter".

Kvaliteten af kilderne kan for enkeltes vedkommende oplagt diskuteres (fx refereres "UFO Magazine" udgivet af QUEST), men mange af kilderne er kendt som seriøst arbejdende grupper og ufologer (fx grupper som CUFOS og forfattere som Jacques Vallee, Philip J. Klass og Jenny Randles).

Til trods for Hatch' tydelige ihærdighed med at skaffe observationer også fra de mindre kendte udgivelser, skinner det tydeligt

igennem, at meget af den kendte ufolitteratur er udgivet på engelsk, og at Hatch selv er amerikaner. Af samme grund er hovedparten af kilderne amerikanske. En naturlig konsekvens heraf er, at det er gruppen af amerikanske observationer, som udgør hovedparten af databasens i alt 14.575 registrerede hændelser. Observationer alene fra USA udgør 47% af databasen (svarende til 6.893 registreringer).

Sammenlignet hermed udgør observationer fra hele Europa (inklusive det tidligere Østeuropa) 30%. Af disse er 3.999 fra Vesteuropa, mens de resterende sølle 322 rapporter stammer fra det tidligere Østeuropa. Østeuropæere observerer nok lige så ofte særegne himmelfænomener, som vesteuropæere gør. Forklaringen på den store forskel er derfor snarere, at de østeuropæiske lande ikke har den samme tradition for dannelsen af ufoorganisationer og publicering af engelsksproget litteratur. Kun ganske få rapporter fra lande som Polen og Rumænien bliver publiceret på engelsk.

Statistikken beskrevet ovenfor afdækker et vigtigt problem ved *U*, der - trods sine gode intentioner - har vanskeligt ved at leve op til at være en verdensdækkende database. Der er fortsat 'sorte huller' på verdenskortet - Danmark er et af disse. Danske rapporter udgør 41 af de 14.575 registrerede observationer (svarende til en andel på 3 promille).

Faktuel fejl

Gennemgangen af et tilfældigt udvalg af databasens registreringer afslørede desværre en - set med danske øjne - væsentlig fejl.

For at vurdere kvaliteten af *U* søgte jeg på "Maarup-sagen" (den kendte, danske hændelse fra 1970, hvor en politibetjent blev udsat for en bilstandsning nær Haderslev). Til min overraskelse var Maarup-sagen registreret under datoen 13. august 1976 - altså 6 år senere end det korrekte årstal! Dette kan naturligvis være en undtagelse, og til forsvar for *U* skal det understreges, at de øvrige oplysninger om Maarup-sagen var korrekte. Det er da heller ikke muligt at afgøre, om der er tale om en simpel slåfejl, eller der har været en fejl i den oprindelige kilde ("MUFON UFO Journal").

Hver eneste af de 14.575 registrerede observationer omfatter en linje med sagens hovedoplysninger (dato, tidspunkt, varighed, længdegrad og breddegrad) og en linje med hovedtræk fra hændelsesforløbet. Sidstnævnte linje er skrevet på nærmest kodeform, hvilket gør det muligt at komprimere informationerne mest muligt. Alle disse oplysninger er beskrevet med blot 78 karakterer til rådighed.

Anvendelsesmuligheder

Efter at have afprøvet de forskellige faciliteter i *U*, synes det generelle indtryk at være, at det er lykkedes Larry Hatch at skabe et godt værktøj til behandling af store mængder af observationer. *U* gør det fx muligt at søge efter rapporter, som opfylder en eller flere givne søgekriterier. Eksempelvis kunne man ønske at finde rapporter, som 1) stammer fra Skandinavien, 2) har fundet sted i 70'erne og 3) i landlige omgivelser. Dette er muligt vha. programmets søgekriterier.

U vil dog ikke være brugbar som søgebase for danske observationer, idet så få af landets sager er medtaget. En søgning i *U* ville ganske simpelt ikke give det reelle billede af ufoaktiviteten i Danmark. Derimod vil databasen klart være mere anvendelig ved søgning på amerikanske observationer (grundet den bedre dækning).

Et vigtigt plus ved *U* er en række faciliteter, som gør det muligt at foretage statistiske analyser. Men også her har det oprindelige kildemateriale stor betydning, idet kvaliteten af de statistiske analyser *aldrig* kan blive bedre end kvaliteten af det originale kildemateriale. Heldigvis synes Hatch med sit valg af kilder at have undgået de mest useriøse grupper, selv om kvaliteten af arbejde udført af ufologer som Budd Hopkins og Whitley Strieber naturligvis kan diskuteres.

Med disse begrænsninger in mente er det ganske interessant og prøve sig frem med de forskellige statistiske funktioner. Som eksempel på mulige analyser kan nævnes observationsfrekvensen som funktion af tiden, geografisk område eller form.

U kan også gøre nytte som litteraturliste, idet alle registreringer er forsynet med en reference, som henviser til den oprindelige kilde. Dette kunne fx gøre nytte, hvis man ønskede at finde observationer med særlige karaktertræk. Da ville man først køre en søgning på disse træk og ud fra resultatet af søgningen finde de originale kilder. På denne måde kan *U* være et nyttigt værktøj i forbindelse med forskningsprojekter.

U har endvidere den facilitet, at det er muligt at redigere i databasen, dvs. slette eller ændre i allerede eksisterende registreringer og eventuelt tilføje helt nye. På denne måde kan man benytte sig af programmets glimrende databasestyring til at opbygge sit eget register over fx danske observationer.

U er et spændende og brugbart værktøj til håndtering af store rapportmængder. Dets anvendelse begrænses imidlertid af overvægten af særligt amerikanske observationer. *U* giver således *ikke* et reelt billede af ufoaktiviteten i lande uden for de engelsktalende dele af kloden.

Kvaliteten af resultater opnået ved brug af *U* vil altid være betinget af kvaliteten af den litteratur, som databasen er baseret på. Det er vor erfaring, at denne er stærkt svingende for ufolitteraturen.

Disse kritikpunkter taget in mente, udgør *U* et spændende værktøj, som man kan bruge mange timer på. De 63 dollars synes ikke spildte.

**U* UFO DATABASE - Mapping and Research Tool*, produceret af Larry Hatch Software 1996, 142 Jeter Street, Redwood City, CA 94062, USA. Pris: US\$ 63.00

Det glemte folk

Fandtes der engang en verdensomspændende højkultur, der byggede de gamle og ubegribelige templer, som stadig findes i bl.a. Asien og Amerika? Og er det denne gamle og for længst uddøde kultur, der fortælles om i de mange sagn om en syndflod og undergang for længe, længe siden?

Af Kim Møller Hansen

Ingen kender svaret. Men sikkert er det, at der i Andesbjergenes højland findes mure, templer og tilskårne bjerge, som er utroligt gamle, og som er lavet ved en uforklarlig teknologi.

Under sine rejser i Sydamerika har Klaus Aarsleff besøgt en lang række af disse gådefulde steder, og han er ikke i tvivl om, at nogle af de fortidige bygningsværker, grotter og tilhuggede bjergpartier er skabt af en højkultur, der for længe siden er gået i glemmebogen.

Klaus Aarsleff har i mange år rejst Jorden rundt og besøgt alle de væsentlige fortidsgåder. Og nu kan vi sofa-danskere, der ikke tør rejse til lande med slanger, giftigt kryb og partisaner, få et indblik i Klaus' univers ved at læse hans to seneste bøger: *Det glemte folk 1: Vesten og østen for Aztlan* og *Det glemte folk 2: Andesbjergenes gåder*.

Lad mig citere fra bind 2:

"Mærkelige fund og legender i bl.a. Mexico, Libanon og Ægypten peger tilbage mod en højt udviklet kultur, der herskede over jordkloden for op mod 10.000 år siden. Det var en kultur, der besejlede verdenshavene årtusinder før fönikierne, og som kortlagde Antarktis 8.000 år før de første europæere sejlede ned til sydpolarlandets ismasser. (Læs første bind: *Vesten og østen for Aztlan*).

Også i Peru og Bolivia er der gjort fund, som synes at stamme fra en meget gammel og forbløffende avanceret civilisation. Der er endda fortidsminder i Andesbjergene, som er så besynderlige, at enkelte dristige

forfattere har foreslået, at tingene er skabt af folk fra andre kloder. Som rumrejsende kom dette folk til os for årtusinder siden, hævder forfatterne, og de efterlod sig bygninger og mure, som ingen almindelig jordbo ville have været i stand til at rejse på den tid.

Helt så fantasifuldt og udenjordisk tror jeg nu ikke man behøver at tænke. Det er vel muligt, at de uforklarlige fortidsfund blot er skabt af mennesker, der kendte til en teknologi, som siden er gået i glemmebogen. Det er også muligt, at disse mennesker hørte til en højkultur, der rejste forbløffende templer i såvel Libanon som Bolivia, en højkultur, der skar Sfinxen ud af klipperne ved Giza og som tegnede kort over Sydamerika og Antarktis endnu mens den sidste istid var på hæld."

I modsætning til Erich von Däniken har Klaus faktisk besøgt de forskellige fortidsgåder, han skriver om, og han mister ikke jordforbindelsen med vilde gætterier og enøjede rumgude-hypoteser, men nøjes med at fremkalde undren hos læseren.

Et enkelt sted (side 106 i bind 1) er der dog næppe grund til at undre sig så meget, som teksten ("Kugler fra rummet") lægger op til. Det drejer sig om de små metalkugler med riller om midten - som er fundet i Sydafrika. Ganske vist ved man ikke med sikkerhed, hvordan de er dannet, men, som Ole Henningsen skriver i UFO-Nyt nr. 3/95 i anledning af en udstilling i Gedser med en af kuglerne, så har kuglerne nok en geologisk oprindelse - og ikke en udenjordisk.

Det glemte folk er to meget velskrevne bøger i et indbydende layout og overvældende illustreret med forfatterens egne fotos samt gamle tegninger og kort. Beskrivelserne af de mange fortidsgåder kædes sammen med rejsebeskrivelser og små anekdoter fra forfatterens mange rejser.

Bøgerne kan varmt anbefales, og for de særligt interesserede er der ideer til yderligere læsning i bøgernes litteratur- og kildelister.

Klaus Aarsleff: *Det glemte folk*

Bind 1: *Vesten og østen for Aztland*, Casa Dorada 1996; 140 sider, ISBN 87-90445-00-7, kr. 188,00

Bind 2: *Andesbjergenes hemmelighed*, Casa Dorada 1996; 138 sider, ISBN 87-90445-01-5, kr. 188,00

Klaus Aarsleff er journalist og rejseleder. Han har igennem mange år rejst over det meste af Jorden for at undersøge gådefulde og overnaturlige ting. Klaus Aarsleff har bl.a. skrevet bøgerne "Før dette -" og "Det magiske menneske", ligesom han er forfatter til en lang række titler i børnefagbogsserien "Mysteriet om", som udgives af Gyldendal Undervisning.

I 1997 udkommer på Casa Dorada: "Tidens gåde. Tidsrejser og spådomme", "Alkymi. Stoffets og sjælens forvandling" og "Håndbog for eventyrere".

Klaus Aarsleff arrangerer specialrejser til bl.a. hopi- og navajo-land i USA, Peru, Bolivia, Mexico, Indien, Indonesien, Indokina, Australien og New Zealand.

Sandheden om fortidsgåderne?

Både videnskabsmænd og amatører har i årtier udforsket verdens mange fortidsgåder uden dog at kunne forklare dem alle eller sætte dem ind i en enkelt forklaringsmodel. Denne opgave er nu efter 10 års forskning løst af Alan F. Alford. Det påstår han i hvert fald selv i forordet til "Gods of the New Millennium: Scientific Proof of Flesh & Blood Gods".

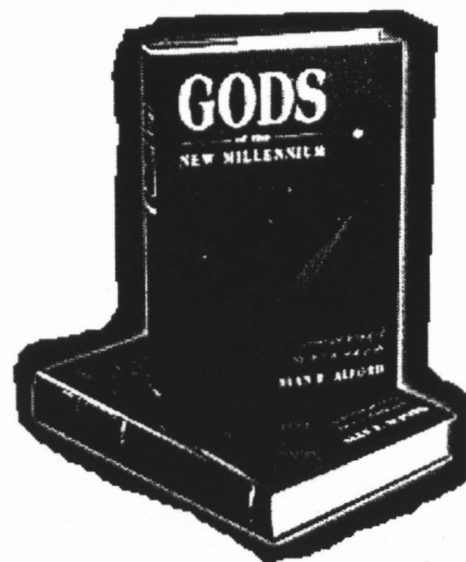
Ifølge Alan F. Alford har alle andre forskere været på vildspor og er de rene amatører, og han lover, at man i resten af bogen - som er på 467 sider - vil kunne læse hans geniale forklaring på den enkle sammenhæng mellem menneskets skabelse, Kheops-pyramiden, Stonehenge, Maya-templerne, Sirius-mysteriet osv. osv.

Hvis resten af bogen holder, hvad forordet lover, er der noget at glæde sig til. Når næste udgave af *UFO-Vision* er på bedding, har jeg forhåbentlig tygget mig igennem murstensbogen og kan åbenbare sandheden om fortidsgåderne. Læsere, der ikke vil vente så længe, kan bestille bogen ved at ringe på tlf. 07000 77 2000 eller besøge følgende Web-site:

<http://www.eridu.co.uk>

Alan F. Alford: *Gods of the New Millennium: Scientific Proof of Flesh & Blood Gods*, Eridu Books 1996; 467 sider, rigt illustreret, ISBN 0-9527994-0-5. Pris: £ 24,00.

/Kim Møller Hansen

Klassisk foto af tallerken

I april 1977 blev "First International UFO Conference" afholdt i Acapulco, Mexico. På konferencen præsenterede fotoeksperten William H. Spaulding et farvebillede, der ifølge grundige computer-analyser med ret stor sikkerhed viste et ægte ufo fotograferet i det sydlige Schweiz. Siden da er billedet - kendt under navnet Saas Fee-uføet - blevet et selvfølgelig indslag i tv-udsendelser, bøger og foredrag.

Af Kim Møller Hansen

Spauldings computer-analyser af billedet viste, at ufoet ikke er en model ophængt i snore eller kastet op i luften. Objektet har en diameter på 8-10 m og svæver ca. 150-200 m fra fotografen.

Billedet er taget ved 15-tiden den 26. juli 1975 i Zwischbergental, 15 km nordøst for det kendte skisportscenter Saas Fee i det sydlige Schweiz. Tre hollændere var på sommerferie i området, og under en vandring i bjergene tog de et farvedias af et stort,

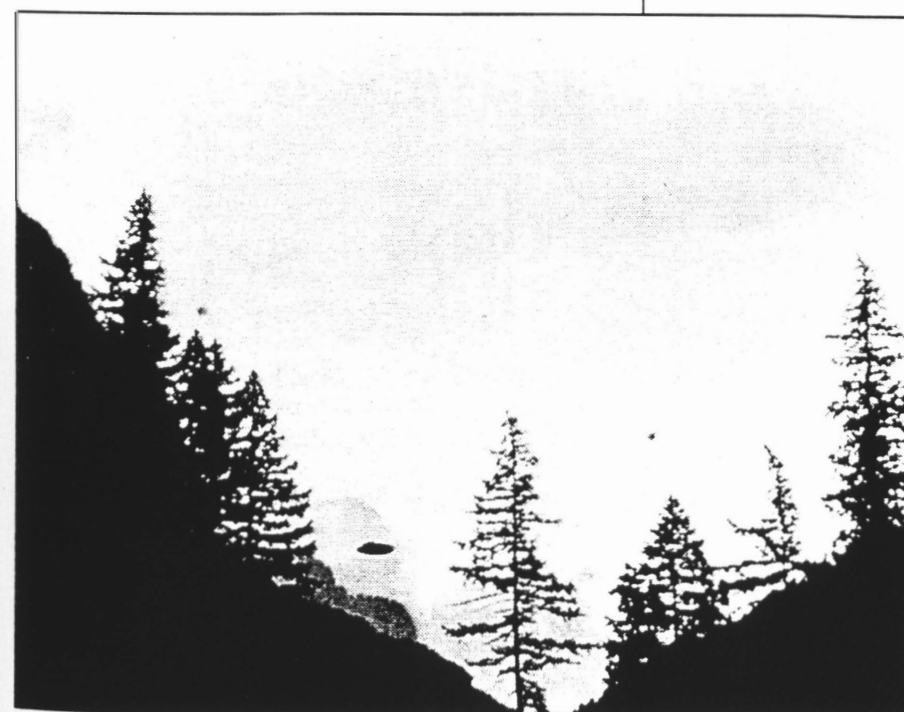
ukendt objekt.

Mystikken blev yderligere forstærket, da Saas Fee-billedet en del år senere blev offentliggjort i den flotte, tyske ufo-billedbog "Das Geheimnis der Unbekannten Flugobjekte". Bogen blev oversat til flere sprog, og nu dukkede andre rapporter op. De bekræftede tilsyneladende, at der var foregået noget mystisk i luftrummet over Schweiz i maj 1975.

Saas Fee-billedets store udbredelse og ry provokerede i 1994 de to belgiske ufologer, Wim Van Utrecht og Frits Van Der Veldt, til at

indsamle alt tilgængeligt materiale om Saas Fee-uføet og gennemgå det kritisk. Resultatet er blevet en flot bog med den lange titel "Unidentified Aerial Object photographed near Zwischbergen, Switzerland, on July 26, 1975 - A Case Analysis". Bogen er et skoleeksempel på god efterforskning, og man kan kun håbe, at mange ufologer vil finde inspiration i bogen og genoptage efterforskningen af lignende klassiske fotos.

Bogens forfattere har været særdeles grundige og fremskaffet alle tilgængelige oplysninger i

sagen. Her er mere end 80 fotografier, tegninger og kort, udskrifter af interviews med vidnerne, astronomiske og meteorologiske data, beskrivelse og fotos fra observationsstedet, eksperimenter udført med en model af objektet samt detaljerede fotoanalyser. Bogen er naturligvis også forsynet med udførligt register, kildehenvisninger og diverse bilag.

Forfatternes konklusion vil sikkert være ret nedslående for mange: Billedet viser ikke et ufo, men en aluminiums-tallerken fra et campingsæt!

I bogen fremlægger forfatterne mange overbevisende argumenter for svindelteorien.

Forfatterne har bl.a. udført en lang række forsøg. De har fotograferet en blik-tallerken under forskellige forhold. Tallerkenen er fotograferet, dels efter at den er kastet op i luften som en frisbee, og dels ophængt i vandrette/lodrette snore. Objektet på testbillederne ligner til forveksling Saas Fee-objektet.

De meteorologiske data for den pågældende dag passer ikke med, hvad man kan se på billedet.

Fotografen har desværre kun taget et enkelt foto af objektet, trods det at objektet angiveligt stod stille i over et minut. Under interviewet hos fotografen blev det også afsløret, at der i feriealbummet med de øvrige optagelser i billedserien manglede tre billeder taget lige før ufo-billedet, ligesom det efterfølgende billede manglede. De var efter sigende ganske mislykkede. Måske er de smidt væk, fordi de afslørede, hvordan fup-nummeret blev lavet.

Men hvad så med computeranalyserne? I perioden 1976-1993 er Saas Fee-billedet blevet analyseret fem gange. Analyserne viser samstemmende, at objektet er tredimensionelt, ligesom det udelukkes, at der er fusket med selve filmen. Derimod er analyserne uenige om objektets virkelige størrelse samt afstanden mellem objekt og kamera.

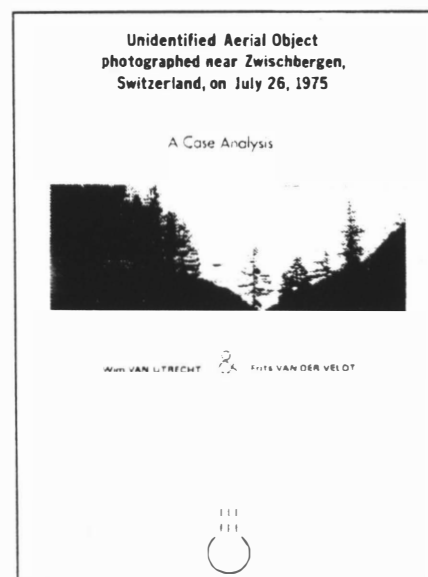
Dr. Wim Van Den Berg (NOBOVO) og William H. Spaulding (Ground Saucer Watch) tror på vidneres beretning og mener, at objektet er mindst 5 m i diameter og svæver over jorden mindst 150 m fra kameraet. Spauldings konklusion bygger på en detaljeret computer-analyse af billedet - som desværre ikke var original-billedet, men et tredje eller fjerde generations aftryk!

De tre øvrige analyser udført af henholdsvis Hans Van Kampen (NUSC), Herman Van Regenmortel (Agfa-Gevaert) og Jan Prast bygger på det originale farvedias. Og de er enige om, at objektet er tæt på kameraet og ret lille, og derfor må være en slags model.

Selve afstanden mellem kamera og objekt samt objektets nøjagtige position i landskabet er stadig ukendt. Men det bliver det næste, som Wim Van Utrecht og Frits Van Der Veldt vil finde svar på. Sagen skal undersøges helt til bunds - også selv om alt allerede nu tyder på, at Saas Fee-billedet skal slettes fra listen over ægte ufo-fotos.

Wim Van Utrecht & Frits Van Der Veldt: *Unidentified Aerial Object photographed near Zwischbergen, Switzerland, on July 26, 1975 - A Case Analysis*, Caelestia 1994, 240 sider, rigt illustreret. ISBN 90-802220-1-1

Bogen bestilles ved at sende 40 DM eller 15 £ til: Wim Van Utrecht, Kronenburgstraat 110, B-2000 Antwerpen, Belgien.

Mysterier i mange farver

En anmeldelse af det nye Fortean Times.

Af Lars Thomas

I juli 1991 skete der en afgørende ændring med det engelske blad for mysteriekendere *Fortean Times*. Det var ikke umiddelbart til at se forskel, men da nr. 58 udkom, var det ikke længere med de mangeårige redaktører Bob Rickard og Paul Sieveking som udgivere, men derimod blad- og bogforlaget John Brown Publishing.

Fra at være et i bund og grund hobbyprojekt, var *Fortean Times* pludselig blevet kommercielt. Og siden da, er det efter manges mening gået støt ned ad bakke, for det der i mange år har været det bedste og mest seriøse blad om mysterier og mærkelige hændelser i bred forstand.

Der er da heller ingen tvivl om, at *Fortean Times* er kommet til at se afgørende anderledes ud. Det er i farver, en stor del af siderne udgøres nu af annoncer, og man er heller ikke bleg for at sætte lidt ekstra gang i historierne ved at bruge billeder, der måske ikke direkte har noget med historien at gøre. Til den store artikel om spontan selvforbrænding (SHC) i nr. 74, har man for eksempel bragt et billede, der ganske tydeligt viser en stuntmand med ild i jakken, og absolut ikke et offer for SHC.

Jeg vil nok også mene, at man her er begyndt at vove sig ud på dybt vand. Ikke så meget fordi man bruger et sådant billede, men fordi man ikke skriver, at det er et trickbillede. Der er ikke noget i vejen med at bruge specialfremstillede billeder som illustrationer, men man skal huske at fortælle læserne, hvad man laver. Ikke mindst i et blad som *Fortean Times*, der mange gange har bragt artikler om falske billeder og billedmanipulation.

De mange nye annoncer kunne jeg også sagtens undvære. Jeg synes, det er helt fint med reklamer for science fiction kongresser og mystiske loger, der har svaret på tilværelsens mysterier - det er trods alt en del af den verden, *Fortean Times* er eksponent for. Til gengæld er det en plage, at man fylder hele sider med tilmeldingsskemaer for kontaktbureauer og begejstrede breve fra

tidligere elever på et korrespondancekursus for skribentvirksomhed.

I det store hele er det dog kun mindre skønhedspletter på et blad, der efter min mening er det bedste, man kan læse, hvis man har en bred almen interesse for mystiske fænomener. Det er sagligt, åbent og afbalanceret, og det tager frem for alt ikke sig selv så højtideligt, som mange specialblade har en tendens til. Det er sikkert derfor, at man i hver eneste nummer kan fryde sig over en side med Hunt Emersons uforlignelige tegneserie "Phenomenomix", der i sig selv rigeligt er hele bladets pris værd.

Læs endelig *Fortean Times*: Mysterier i mange farver, og til en rimelig pris!

Fortware

Nye læsere af *Fortean Times* har mulighed for også at læse alle de gamle numre, som bestemt er et nærmere bekendtskab værd. De gamle numre af *Fortean Times* er genoptrykt i følgende bøger:

Yesterday's News Tomorrow (*Fortean Times* nr. 1-15), *Fortean Times* 1992; 400 sider

Diary Of A Mad Planet (*Fortean Times* nr. 16-25), *Fortean Times* 1991; 416 sider

Seeing Out The Seventies (*Fortean Times* nr. 26-30), *Fortean Times* 1990; 320 sider

Gateways To Mystery (Fortean Times nr. 31-36), Fortean Times 1993; 416 sider
Heavens's Reprimands (Fortean Times nr. 37-41), John Brown Publishing 1994; 416 sider

If Pigs Could Fly (Fortean Times nr. 42-46), John Brown Publishing 1994; 416 sider

Fishy Yarns (Fortean Times nr. 47-51), John Brown Publishing 1995; 432 sider

Bonfire Of The Oddities (Fortean Times nr. 52-56); 424 sider

Strange Attractors (Fortean Times nr. 57-62); 432 sider

The Plumber From Lhasa (Fortean Times nr. 63-67); 368 sider

Hver bog koster knapt 20 £.

I bogserien *Fortean Studies* kan man læse nyskrevne, dybdybende artikler om det ukendte med fyldige kildehenvisninger og spændende illustrationer. Hidtil er udkommet:

Fortean Studies. Volume 1, John Brown Publishing 1994; 350 sider

Fortean Studies. Volume 2, John Brown Publishing 1995; 320 sider

Fortean Studies. Volume 3, John Brown Publishing 1996; 384 sider

Bøgerne koster hver knapt 20 £ og er redigeret af Steve Moore.

John Brown Publishing har påbegyndt genudgivelsen af Charles Forts værker i paperback. Hidtil er udkommet:

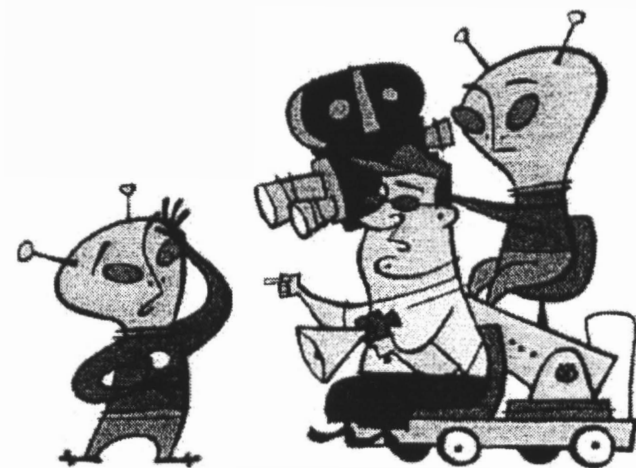
Charles Fort: *Book of the Damned*, John Brown Publishing 1995; 310 sider, 9.99 £

Charles Fort: *New Lands*, John Brown Publishing 1996; 244 sider, 9.99 £

Blandt de mange øvrige udgivelser fra folkene bag Fortean Times bør nævnes to dugfriske:

Kevin McClure: *The Fortean Times Book of the Millennium*, John Brown Publishing 1996; 152 sider, 9.99 £ (Vi nærmer os hastigt år 2000, der ifølge mange profetier varslers Jordens endeligt. Bogen behandler på humoristisk vis de mange profetier og religiøse fanatikere).

Joe McNally & James Wallis: *Weird Year 1996*, John Brown Publishing 1996; 128 sider, 7.99 £ (Bogen er en samling af de mest vanvittige, sjove, mærkelige, mystiske eller skøre historier og billeder fra en tosset verden. Her er både historier fra årgang 1996 af Fortean Times samt helt nyt materiale).

Få mere at vide om de mange udgivelser og mange andre titler på Fortean Times' web-site: <http://www.forteanimes.com> eller på adressen: Fortean Times, P.O. Box 2505, Alcester, Warwickshire B50 4JU, England.

Kommende udgivelse:

Den 24. juni 1997 er det præcis 50 år siden, at amerikaneren Kenneth Arnold så ni sølvskinnende "flyvende tallerkener". En begivenhed der virkelig satte gang i ufologien. Denne mærkedag markeres af John Brown Publishing/Fortean Times med udgivelsen af:

UFOs 1947-1997: from Arnold to the Abductees. Fifty Years of a Phenomenon.

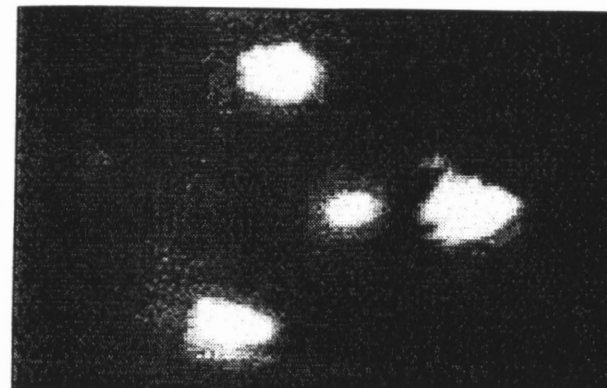
Bogen vil indeholde bidrag fra hele verden - også fra SUFOI - og redigeres af Hilary Evans og Dennis Stacy. Bogen annonceres til salg i Danmark gennem *UFO-Nyt*.

Ufobølgen over Belgien

Undertitlen på denne bog er "Un Dossier Exeptionnel" (Et exceptionelt dokument), og det er lige præcis, hvad der er tale om: en fremragende dokumentation af besynderlige hændelser i det østlige belgiske luftrum, optrædende i bølger i perioden 1989-1991 med mange hundrede vidner fra alle samfundsklasser og professioner.

Af Willy Bust Nielsen

Da bogen blev skrevet, var man endnu ikke færdig med at gennemgå de talrige rapporter, som formentlig vil omfatte flere tusinde, men flere hundrede foreligger nu sagligt og objektivt beskrevne og til dels kommenterede.

Bogen er af betydelig højere karat end de talrige merkanult prægede publikationer, der foreligger fra hele kloden vedrørende det kontroversielle emne, ufoer - af hvilke undertegnede har gennemløjet en væsentlig del.

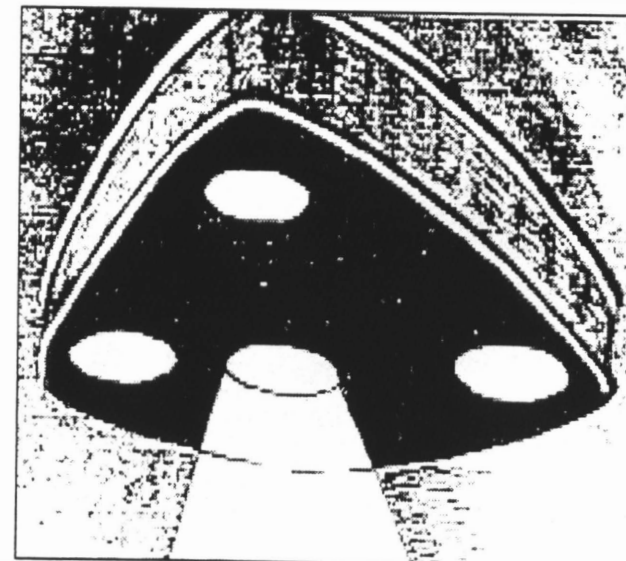
En ting, der gør denne beretning til noget særligt, er, udover kvalitet såvel som kvantitet, referatet af, hvorledes et lands militær for første gang i ufohistorien griber aktivt ind ved at opsende jetjagere, som flere gange deltager i undersøgelserne i samarbejde med såvel politi som civile (SOBEPS-organisationen).

Disse jagere var i stand til at verificere de ukendte flyvende ting på deres radarskærme, men, desværre for forskerne, ikke i stand til at indhente og nærmere identificere dem, da ufoerne viste sig at kunne accelerere fra 200 til 1.900 km/t på få sekunder, hvilket ingen kendt jordisk maskine er i stand til.

Jeg kan varmt anbefale bogen. Eneste hindring for dens udbredelse på vore breddegrader er nok, at sproget er fransk. Jeg har imidlertid på et par måneder læst den ved hjælp af en ordbog og min nysproglige studentereksamen. De første sider er de vanskeligste, derefter går det hurtigere, takket være at bogen er spændende som en kriminalroman i kraft af de talrige citerede vidnerapporter.

Jeg vil håbe, at et forlag kan finde en oversætter til den inden længe. Kort sagt: ved siden af J. Allen Hyneks og Jacques Vallees mere teoretiske bøger om dette emne er denne bog det bedste, der er skrevet om ufoer.

Jean-Pierre Petit m.fl.: *Vague d'Ovni sur la Belgique* (Ufobølge over Belgien), SOBEPS 1991, paperback, 502 sider, ill., 1.050 belgiske francs (ca. 200 kr.). Bestilles hos: SOBEPS Avenue Paul Janson 74, B-1070 Bruxelles.

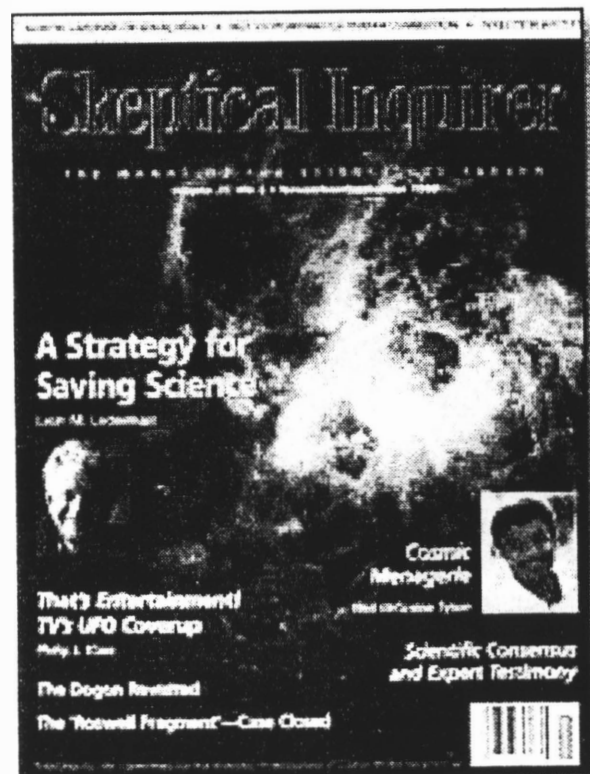
Skeptikernes højborg

Det siges, at de mennesker, der kommer i kirken, ikke har brug for det. Og de mennesker, der ikke kommer der, i virkeligheden er dem, der burde komme!

Af Per Andersen

Noget sandhed er der jo i denne betragtning. Det samme kan man stort set sige om det førende tidsskrift i verden for "skeptikere", det amerikanske *Skeptical Inquirer*. Jeg læser selv bladet med stor interesse. Men størstedelen af de mennesker, der interesserer sig for astrologi, ufoer, psi osv. har aldrig åbnet et eneste nummer af bladet.

Det er synd (for nu at blive i den kirkelige terminologi). Det er synd, for der er vitterlig mange gode artikler i bladet. Man kan være enig eller uenig i nogle af analyserne og konklusionerne, men det er guld værd at se en sag fra begge sider. Og dertil behøver man et blad som *Skeptical Inquirer*.

Bladet har også sine fejl

Bevares, bladet har også sine fejl. Til tider kammer man lidt over og begynder at gøre grin med "modstanderne" (men hvilket ufo-blad har ikke gjort det samme om skeptikere?). Man har også en tendens til at udvælge de "nemme ofre" i stedet for at se på noget af den seriøse forskning, der sker i emnerne.

Når man fx tager ufoerne, så går de kritiske artikler ofte på de emner, som mange ufologer selv er kritiske over for (såsom den amerikanske bølge af bortførelser og Santilli-videoen). Til gengæld skal man lede længe efter artikler om den seriøse ufo-forskning.

Det synes egentligt mærkeligt, for bladet hævder at være "tidsskriftet for videnskab og fornuft". *Skeptical Inquirer* udgives af skeptiker-organisationen CSICOP (Committee for the Scientific Investigation of Claims of the Paranormal). Organisationens formål er at undersøge påstande om det paranormale, fremhæve kritiske undersøgelser af sådanne samt udbrede fakta om resultaterne.

Verdensmester i nedskydning af balloner

Tidligere havde man i CSICOP også egentlig forskning som formål, men det har man klogeligt droppet, for man havde for travlt med at skyde andres balloner ned til også selv at lave noget konstruktivt.

Og der bliver skudt mange balloner ned. For nu at tage det nyeste nummer (mens jeg sidder og skriver dette), så er der en artikel om fundet af noget påstået materiale fra 1947-Roswell-nedstyrtningen (der viser sig at være meget jordisk). En artikel om "øjeblikkelig forbrænding" (human combustion) bliver fulgt af en artikel om det

grundliggende problem ved at udbrede det videnskabelige verdenssyn og metode.

Philip J. Klass skriver tit om ufoerne, og han må vel betragtes som ærkeskeptikeren over skeptikere. Sådan har han fået meget skældud - men gad vide, hvor mange, der selv har læst hans materiale? Han har i hvert fald nogle argumenter, som man bør kunne forholde sig åbent til - og så er han i øvrigt en lige så god undersøger og analytiker som de bedste af ufologerne!

I det seneste nummer finder man en artikel fra Klass' hånd om, hvordan tv-medierne i deres ufo-udsendelser helt udelader at interviewe skeptikere. Og det har han fuldstændig ret i! Der har også i Danmark været adskillige produktioner om ufoer i tv, hvor alene ufo-tilhængerne er kommet til orde. Hvorfor? Fordi det sælger bedre end skeptikere! Men er det seriøst? Vi lader spørgsmålet stå et øjeblik...

I samme nummer kan man i øvrigt også læse om retssagen mod heavy metal-gruppen "Judas Priest", der blev anklaget for at være skyld i et ungt menneskes selvmord på grund af deres musik - og blev frikendt. Den i alternative kredse så kendte Dogon-stamme bliver også taget under kærlig behandling. Desuden er der boganmeldelser (både af for- og imod-bøger) samt læserbreve.

Bør læses

Jeg ville ønske, at langt flere mennesker med tro på paranormale fænomener (herunder undtagelsesvis medregnet ufoer) ville læse

Skeptical Inquirer. Nogle synes måske ikke, at det er interessant at læse om noget, der ikke passer med ens egen tro. Man kunne så fristes til at sige, at det nok skyldes, at man er bange for at møde nogle fornuftige argumenter for, at man ikke har ret!

Og hvis ens overbevisning om rigtigheden af et paranormalt fænomen ikke kan tåle lidt modstand...ja, så er den i virkeligheden måske ikke så meget værd!

Nyt om tidsskrifter

Verden er skør, men alligevel...

Danmark er blevet velsignet med bladet *En Skør Skør Verden*. Ja, velsignet er vel så meget sagt, for det er et medlem af den bladfamilie, som tæller så "respekterede" publikationer som *National Enquirer* og *Weekly World News*. Blade som lever højt på at bringe fantastiske historier, som helst ikke må have alt for meget hold i virkeligheden.

Historierne i disse blade er meget karakteristiske. De handler altid om videnskabelige opdagelser, tekniske frembringelser eller sygdomstilfælde af en så

enestående art, at man aldrig har set noget lignende. Man kan så i parantes bemærket undre sig over, at der aldrig er andre blade eller aviser, der har så meget som hørt om disse enestående opdagelser.

Til at bakke historierne op og tilføje et vist skær af autoritet, har man så en lang række forskere, som alle sammen er verdenskendte, højt anerkendte, autoriteter eller lignende. De nævnes ved navn, men sjovt nok hører man aldrig om de universiteter, forskningsinstitutter eller andre organisationer, de nødvendigvis må tilhøre. Hvis man

endelig gør, er det som regel et institut, der ikke eksisterer.

Jeg blev første gang opmærksom på "En Skør Skør Verden" (ESSV), da en bekendt stak det op under næsen på mig, og sagde noget i retning af: "Du som er så interesseret i mærkelige ting - har du set det her nye blad? - Er det ikke sjovt?"

Min første reaktion var: "Jo, det ser da meget skægt ud," men da jeg havde læst nogle sider, synes jeg ikke, der var meget at grine af. Historierne og reportagerne i ESSV er så langt fra at være seriøse og lodige, at hvert nummer af bladet burde sælges som en novellesamling.

Der er naturligvis intet galt med novellesamlinger, men når de postulerer at være lig med virkeligheden, så er det et problem. Det er ikke nemt at blive taget alvorligt, når man beskæftiger sig med mærkelige fænomener, men det er bestemt ikke blevet nemmere, efter ESSV er kommet til.

Ethvert forsøg på at føre en seriøs debat om uforklarlige fænomener, søslanger, ufoer eller lignende, vil køre totalt af sporet i samme sekund, nogen nævner ESSV. Skeptikere vil bruge det som et bevis på manglende lodighed hos dem, som forsøger at forske i et fænomen. Mens det vil fjerne enhver form for kritisk sans hos dem, der tror på de forskellige historier.

I det følgende skal jeg give nogle eksempler på kvaliteten af journalistikken i ESSV. Det vil forhåbentligt vise, hvilken grad af pålidelighed man kan tillægge bladets historier.

Nogle af ESSV's yndlingshistorier handler om kæmpemæssige insekter, som er dukket op forskellige steder i verden. Således kunne man i nr. 1/1992 læse om en 120 cm lang græshoppe, mens man i nr. 7/1993 fik historien om et møl, der er stort nok til at ødelægge et fyrtårn. I disse artikler skrives en hel del om mutationer, men uanset hvor meget insekter muterer, så bliver de aldrig til sådanne kæmper. Insekterne trækker nemlig vejret ved hjælp af tracheer, hule rør, som bringer ilten ud i alle dele af deres krop. Tracheer er et glimrende system, hvis man vel at mærke er lille. Dyr i den størrelse, som angives her, ville simpelthen blive kvalt.

De mest irriterende historier er i mine øjne dem, hvor historien er så hurtigt og løst skrevet, at den ikke engang passer med illustrationen. I nr. 3/1993 kunne man således læse om gelémanden, som ikke har nogen knogler i kroppen. Hvad så med de knæ, man tydeligt kan se på billedet af ham?

Eller hvad er det så, som tydeligt aftegner sig i hans hænder og fødder? Endelig ville jeg også gerne vide, hvordan denne gelémand kan trække vejret. Uden en solid brystkasse kan et menneskes lunger nemlig ikke fungere.

Nogle gange er historierne mere, end virkeligheden kan klare. Så kan man jo heldigvis tage filmen til hjælp. I nr. 3/1993 kunne man fx læse om en stakkels mand, der lider af en mystisk sygdom, som har fået huden og kødet på hans ansigt til at smelte. Historien illustreres med to billeder af den stakkels mand - før og efter. Sjovt nok er "efter" et billede af Vincent Price i hans maskering som The Abominable dr. Phibes i filmen fra 1971 af samme navn.

På samme måde var en historie i nr. 7/1993 om en varulv i et planetarium i Madrid, sjovt nok illustreret med et billede af Lon Chaney i sin maskering som varulv i den gamle klassiske gyserfilm "Varulven".

ESSV er ikke stort bedre, når det drejer sig om mere håndfaste facts. Enten bliver der pyntet på dem, så de bliver mere dramatiske, eller også passer de simpelthen ikke.

I nr.3/1993 kunne man læse om en mand, der har fundet et amerikansk flag indridset i en klippevæg i en hule i Blue Ridge Mountains. Det er for så vidt OK, hvis ikke det havde været, fordi billedteksten påstår, at flaget er fundet i Montana. Blue Ridge Mountains ligger i Virginia.

I det tidligere nummer er det en historie om langspyt, der må holde for. Ifølge Guinness Rekordbog 1993 er verdensrekorden i langspyt 14,5 m. Denne rekord har siden 1982 tilhørt en vis Randy Ober. Så er det da fantastisk, at man i ESSV kan læse om en 6-årig pige, der kan spytte over 109 meter! Det skulle endda kun være 110 cm fra verdensrekorden, som i denne version siden 1981 skulle have været i hænderne på Jeff Barber.

Stort bedre går det ikke, når ESSV tager såkaldte eksperter til hjælp. Det får man et godt eksempel på i historien om dinosarusægget i nr. 6/1993. Her har en dinosaurusekspert, en vis dr. Newcombe, travlt med at udruge et æg fra en Tyrannosaurus. Ikke alene er ægget vist som værende på størrelse med en tønde (det største, kendte dinosaurusæg er kun ca. 30 cm langt), men den lille Tyrannosaurus påstås at ville vokse op til et voksens dyr på 30-40 meter og en vægt på 10 tons. Jeg giver ikke meget for dr. Newcombes ekspertise i den forbindelse. 30-40 meter er over dobbelt så stor, som en Tyrannosaurus virkelig var.

Ganske få gange forsøger ESSV sig med en mikroskopisk smule kritik, som når de forsigtigt spørger, om det mon er en aprilsnar, at kineserne planlægger at hoppe alle sammen samtidig, og på den måde bringe uorden i Jordens bane. To minutter med en lommeregner kunne have overbevist redaktionen om, at det i allerhøjeste grad var en aprilsnar. Den samlede vægt af en milliard kinesere er i størrelsesordenen 70 mio. tons. Uanset, hvor hårdt de hopper, er det under 0,0000000000001% af Jordens samlede vægt. Det vil ikke have nogen som helst virkning.

En ting har de dog ret ret i på ESSV. Det er en skør verden, vi lever i. Jeg vil dog meget håbe, at den ikke er skør nok til at holde et blad som "En Skør Skør Verden" i live.

/Lars Thomas

Fremskridtet er i fortiden

Exposure. The Magazine Of Future Developments. Patet Omnibus Veritas. Redaktør David M. Summers. Contact Network International. Noosa Head, Old Australia. ISSN 1324-8073. Magasin i A4 størrelse, 64 sider. Cover og 4 sider i 4-farve tryk. Pris: 55 Gylden for et år, 6 numre.

Contact Network International, CNI, har sendt oktober-november 1995 udgaven til anmeldelse i *UFO-Vision*. *Exposure Magazine* er udkommet i fire år i Europa og to år i Australien. Spørgsmålet er, om et enkelt eksemplar kan danne grundlag for en anmeldelse, men da CNI ved bestillingen af prøvenummeret fik at vide, hvad bladet skulle bruges til, må man formode, at indholdet i det sendte eksemplar generelt er dækkende for bladets indhold.

Det tilsendte magasin lever ikke op til sit navn "The Magazine Of Future Developments", da stort set hele indholdet handler om fortiden.

Hvis man som ufo-interesseret har købt denne udgave af *Exposure Magazine*, bliver man meget skuffet. Den eneste artikel med forbindelse til ufoer er en artikel om den meget kontroversielle film om obduktionen af en ufonaut, som angiveligt skulle stamme fra nedstyrtningen ved Roswell, New Mexico. Til bladets ros skal siges, at en af de største fortalere for, at den omtalte nedstyrtning fandt sted, Stanton T. Friedman, afviser filmen som svindel. Han holder dog stadig fast ved, at et ufo styrtede ned ved Roswell i 1947.

Af de fortidige gåder er der en artikel om pyramider i Kina og om Apollo-projektet og den første Måne-landing i juli 1969. *Exposure Magazine* kan i en længere artikel med titlen "Moonlanding or Moongate" fortælle, at Apollo-projektet og rejserne til Månen var et stort 30 milliarder dollars svindel-nummer, da ingen af astronauterne nogensinde satte deres ben på Månen, men blot hoppede rundt i ørkenen nær Las Vegas.

Ja, man skal høre meget.

Skal *Exposure Magazine* bedømmes ud fra det tilsendte eksemplar, bliver dommen hård. Artiklerne er for lange og af tvivlsom karakter. En meget lang artikelserie i et og samme blad om en ny verdensorden beskæftiger sig stort set kun med fortiden, og forfatterne ved ikke, hvad de vil med fremtiden. Gennemgående en ret taget forestilling.

Den store værdi for ufo-forskningen har bladet ikke. Der er så mange andre ufo-tidsskrifter, som er meget bedre. Det er egentlig synd, for den australske ufo-forskning råder over nogle virkelig store kapaciteter.

/Flemming O. Rasmussen

Søg på himlen

Skysearch Magazine. Redaktør Shaun Carr. Skysearch Research Organisation. Saltdean, Brighton, England. Magasin i A4 størrelse, 48 sider, heraf 19 med annoncer. Pris: £ 1,80 pr. nr. Udkommer fire gange om året.

Skysearch Research Organisation har sendt sommer 1996 udgaven til anmeldelse i *UFO-Vision*.

Skysearch Research Organisation, som blev stiftet i 1995, oplyser, at deres tidsskrift *Skysearch Magazine* ser på den positive side af ufoer og ET. Som sådan lever bladet op til sin målsætning. Bladet indeholder artikler om ufoer og ufo-observationer. Især en del små beretninger med gode illustrationer og en liste over observationer gør *Skysearch Magazine* til et blad, som ufo-interesserede vil købe.

Som helhed er bladet udmærket, dog er der problemer med gengivelsen af det eneste foto i bladet. Det er måske grunden til, at de øvrige illustrationer er i sort/hvid grafik.

Skysearch Magazine er let at læse, og med de forholdsvis store type, som bladet anvender, virker artiklerne overskuelige.

/Flemming O. Rasmussen

Et af de kulørte

Der findes i England en organisation ligesom SUFOI. Den hedder British UFO Research Association - eller forkortet BUFORA. Selv om det er den ældste og mest seriøse organisation i dette store land, så er den faktisk langt fra den mest kendte. BUFORA er nemlig for længst blevet overhalet indenom af nye, smarte tidsskrifter på det britiske marked.

Af Per Andersen

Det begyndte for nogle år siden med tidsskriftet "UFO Magazine", der i dag er det største engelske blad. Men over det seneste halve år er dette blad faktisk blevet fulgt op af yderligere fire mere eller mindre kulørte ufo-tidsskrifter i England.

Bladet UFO Magazine med organisationen Quest bag har ligget i en årelang krig med BUFORA. Der er vel mest tale om misundelse fra begge parter - og så en god portion personlige spørgsmål. Dette kom klart til udtryk i sagen om Santilli-videoen med obduktionen af...et eller andet. For en gangs skyld droppede BUFORA seriositeten og gik aktivt ind i en markedsføring af fupnummeret. Straks tog Quest den modsatte holdning, og afviste filmen lige fra den første dag. Det var den omvendte verden, for egentligt ville UFO Magazine have været for og omvendt!

Opskriften er enkel

For successen bag UFO Magazine ligger nemlig i at give, hvad folk vil have: Saftige historier om bortførelser, flotte fotos af hvad som helst, der rører sig på himlen, og afsløring af ting der ellers er top-hemmelige. Sådan er opskriften på et stort oplag, hvis

nogen skulle have lyst til at prøve. Det vil SUFOI ikke!

Til en vis grad kører UFO Magazine med den velkendte opskrift: "Jamen, vi fremlægger jo bare, hvad folk siger og mener. Så må læserne selv tage stilling til de fremlagte fakta". En sådan opskrift har vi jo set før - i Danmark med det nu hedengangne UFO Aspekt - og det gør jo unægtelig livet lettere for den ansvarshavende redaktør (og ikke mindst kassereren!).

Men faktisk rækker bladet videre end dette. Man er heller ikke bange for at tage stilling til tingene - som sagen med Santilli-filmene viser. Et andet eksempel er fx artiklen om det såkaldte "Mars-ansigt", som mange ellers anser for at være knapt så mystisk. Denne artikel slutter således:

"Der er ingen tvivl om, at Hoaglands pionér-arbejde og de vigtige bidrag fra TMM-grupper i mange lande åbner sluserne for et massivt skifte i den menneskelige bevidsthed. Det gamle verdensbillede er ved at kollapse, og mens vi hastigt nærmer os afslutningen af årtusindet, bryder et radikalt nyt syn på menneskets position og oprindelse

af vores intelligens i universet igennem."

Det er svært at forestille sig, at UFO Magazine i givet fald skulle være i stand til at bidrage til et sådant skift i verdensopfattelsen. Dertil hviler det på et for løst grundlag. Som så mange andre kulørte blade styres det først og fremmest af antallet af læsere og ikke af en kritisk, undersøgende holdning. Når man kan offentliggøre beretninger om ildkugler som ægte ufoer, så falder bladets troværdighed til under nulpunktet.

SOUTH AFRICAN
AIR FORCE

THIS FILE HAS BEEN CLASSIFIED BY D.A.F.S.
INFORMATION NOT TO BE DIVULGED - TOP SECRET

Når det alternative bliver stereotypisk

Alligevel står bladet for en kraftig påvirkning. Ikke af nogen ny tankegang, men i virkeligheden af et stort antal indgroede dogmer og traditionelle myter i samfundet. Som at regeringen skulle hemmeligholde sandheden om ufoerne. Eller at Jorden igennem årtier er blevet besøgt af fremmede rumskibe. Disse myter med oprindelse i 1940'erne kan ikke længere betragtes som nogen ny verdensopfattelse - tværtimod. Det er en fastholdelse af de grundliggende, stereotype billeder af ufo-sagen - hvad enten de er korrekte eller ej.

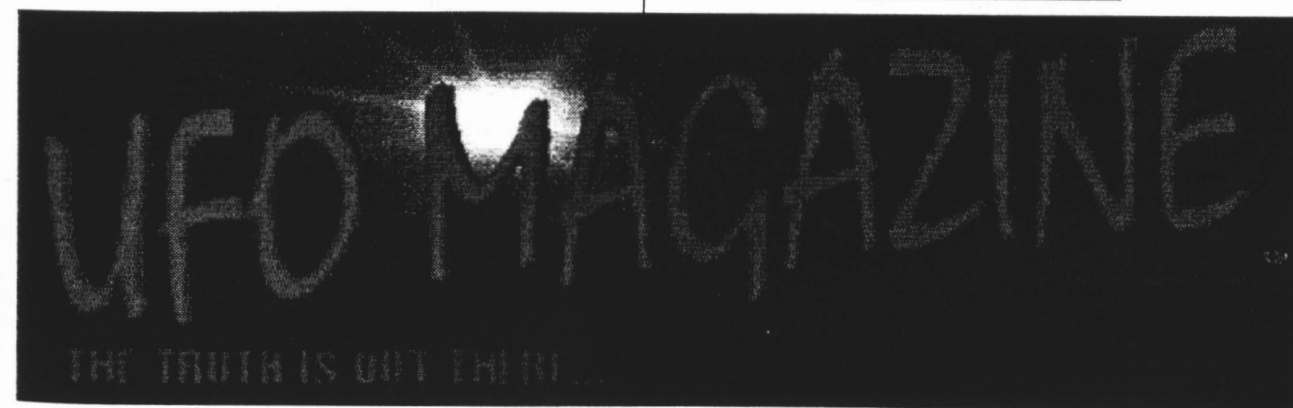
Dermed bliver UFO Magazine åh så banalt. Et blad som giver tryghed, for det siger det samme, som man har sagt i årtier. Et blad, der i virkeligheden ikke udfordrer sandheden, for den kommer aldrig rigtig rundt om dette begreb. Det kunne se sådan ud på overfladen, men det stikker ikke dybere end et par millimetre under overfladen.

UFO Magazine er et blad, der appellerer til vanetænkning i stedet for nytænkning. En spændetroje for den reelle forskning.

Læs mere om UFO Magazine på følgende Web-adresse:

<http://www.ufomag.co.uk>

Projekt 1947:

En undersøgelse af den moderne ufo-æras begyndelse.

Af Jan L. Aldrich

I juli 1952 skrev en læge fra Veteran Administration Hospital i Murfreesboro, Tennessee, til flyvevåbenets hovedkvarter og fortalte om adskillige "tallerkenlignende objekter", som han så over lufthavnen i Augusta, Maine, en tidlig søndag morgen i 1947.

"Objekterne var forholdsvis tæt på jorden og fløj som en pie-form," skrev han.

"De roterede, mens de svævede over landingsbanen. Så vidt jeg ved, var det ikke konventionelle fly."

Morgensolen blev reflekteret af objekterne, og "fra kanterne på de roterende objekter kom der røg som fra en udstødning". Objekterne så ud til at være omkring 15 meter i diameter, og de roterede med en meget høj hastighed. Selv om han ofte passerede lufthavnen, så han ikke ufoerne igen. Dengang troede han, at han havde set et af flyvevåbenets forsøgsfly. Han fortalte sine kolleger om observationen.

Lægens brev havnede ikke blandt de 122 rapporter, som flyvevåbenet modtog i 1947, men blev sammen med 12 andre observationer fra 1947 arkiveret hos Project Blue Book sammen med flere hundrede andre ufo-rapporter under kategorien "Offentlighedens reaktion på en artikel i Life Magazine april 1952". Artiklen, der blev henvist til, hed "Får vi besøg fra rummet?" og stod i det nummer af Life, som udkom den 7. april.

Rapporten befinder sig nu i de Blue Book arkiver, som Herbert Strentz har fået udleveret på over 30 ruller mikrofilm. Microfilmene indeholdt også Flyvevåbenets samling af udklip. Filmene er sendt til Barry Greenwood fra Citizens Against UFO Secrecy, CAUS.

En anden læge, som læste artiklen i Life, sendte en rapport over sin observation til

Civilian Saucer Investigation i Los Angeles. Lægen og han kone, som er professionel maler og billedhugger, så et langsomt flyvende, lysende elliptisk objekt på en af deres natlige vandreture i Birmingham, England, engang i foråret 1947.

På den lange led var objektet på størrelse med Månens radius, og på den korte led omkring en fjerdedel af Månen. Objektet, som lyste klart rødt-orange, fløj langsomt fra øst mod vest og forsvandt i løbet af 15 til 20 sekunder.

Observatørerne troede, at de havde set et forsøgsfly og besluttede at holde mund med observationen. Rapporten ligger i arkivet hos Center for UFO Studies (CUFOS).

Nyt lys på 1947

I 1947 fandt i tusindvis af den slags rapporter vej til aviserne, ufo-organisationernes og private personers arkiver. Mange ufo-forskere har brugt rapporterne fra 1947 i deres forskning. Fx samlede Ted Bloecher i 1967 over 850 rapporter, der næsten udelukkende kom fra juni og juli, i *The Report on the UFO Wave on 1947*. Ufo-rapporterne fik han fra 142 nordamerikanske aviser, hvilket var mindre end to procent af de aviser, der udkom i 1947.

Loren Gross gennemgik over hundrede californiske aviser fra 1947 og fandt her 142 andre observationer (*UFOs: A History - 1947, 1988, side 13*). Et pilotprojekt, som løb af stabelen før Projekt 1947, gennemgik flere hundrede aviser, de fleste fra det østlige USA. Som ved Loren Gross' undersøgelse dukkede der mange nye ufo-rapporter op.

To et halvt år efter sin start kunne Projekt 1947 udvide vores kendskab til den moderne ufo-æras begyndelse. Med hjælp fra ufo-forskere over hele Jorden er antallet af gennemlæste aviser nu oppe på over 3.800, og antallet af ufo-rapporter har rundet de 2.700.

Karakteristisk for den bølge, der dengang skyllede ind over USA, var, at alle

ufo-observationer fik stor pressedækning. Det drejede sig om alle observationer lige fra Kenneth Arnolds observation den 24. juni til den officielle forklaring på Roswell-hændelsen den 10. juli. Efter den 10. juli, da det så ud til, at pressen godtog ballon-forklaringen, ikke kun for Roswell-hændelsen, men for alle ufo-rapporter, løb bølgen ud i sandet. Med et stort antal svindelnumre kom hele fænomenet i miskredit, hvilket betød, at ufoerne stort set forsvandt fra de amerikanske aviser.

På trods af at pressen mistede interessen for ufo-rapporter, dukkede der alligevel flere rapporter op. I Boise, Idaho, så to piloter, instruktør Glenn Eichelberger og flysælger Ray Williams, den 22. august kl. 12.30 to objekter, mens de befandt sig på jorden. Det nærmeste havde flad bund og en kuppel-lignende top og så ud til at rotere om sin egen akse, mens det fløj. Da objektet fløj over bjergene, foretog det nogle hoppende bevægelser, snoede sig mellem bjergene, drejede skarpt til højre og forsvandt. Da objekterne dukkede op, fløj de mod nord-nordvest (Idaho Daily Statement, den 22. august.)

Da pressen i USA tabte interessen for ufoerne, dukkede de op langs den canadiske kyst og i Sydamerika, især i Chile og Argentina. Folk her begyndte at rapportere ufoer senere, men fortsatte til gengæld længere, helt til slutningen af juli. Der dukkede også nogle ganske få rapporter op i Afrika, Indien og Australien. Den amerikanske regering lod flere kinesiske aviser oversætte, og ud fra dem kunne man fastslå, at der også var ufo-aktivitet her. Fra den øvrige del af Asien er der kun oplysninger fra Japan, hvor personalet på de amerikanske baser både officielt og uofficielt rapporterede om ufoer.

Det er lettere at bedømme, hvor højt aktivitetsniveauet var i Europa, da der herfra foreligger omkring 100 rapporter. De allierede udførte endnu i 1947 en streng censur på de tyske og østrigske aviser, så her slap kun nogle ganske få observations-beretninger igennem. Desværre har det til dato kun været muligt at gennemgå få aviser i Schweiz, Italien, Spanien og Portugal.

Der er oplysninger om "spøgelsesfly" i England i marts og april, observationer i Belgien i april og maj, og beretninger i Ungarn fra maj og juni. Aviserne i London og Paris betegnede stort set fænomenet som en amerikansk foreteelse. Alligevel dukkede der beretninger fra Liverpool, Birmingham, Manchester, Nordirland og Frankrig op i aviserne i Indien, Hong Kong og Singapore.

Det betyder, at der var flere ufo-observationer i Europa end først antaget. Skandinaviske forskere har tilføjet en del rapporter fra deres arkiver. Men den europæiske dækning er meget sporadisk. Det bliver derfor først muligt at få et overblik over aktiviteten i Europa, når flere europæiske forskere har undersøgt både deres egne og lokale avisers arkiver.

Andre bølger

Projekt 1947 er et projekt, som stort set kun vil beskæftige sig med ufo-observationer fra 1947. Hvis tiden tillader det, vil andre perioder også blive taget med. Efter 1947 er der perioden 1900-1946, den første officielle og videnskabelige interesse for den tidlige ufo-æra, 1948-1965, og til sidst de nyere observationer. Jeg har personligt besøgt over 120 arkiver, biblioteker og aviser i 36 stater og regioner. Jeg har også bestilt materiale enten direkte eller via biblioteker fra over 50 institutioner. Over hundrede personer Jorden over har gennemgået mere end 1.500 aviser fra 1947 og sendt tusindvis af avisudklip, rapporter og andet materiale fra deres arkiver.

En del af materialet indeholder oplysninger om næsten ukendte aktiviteter i andre perioder. Med hjælp fra adskillige andre forskeres har jeg opdaget en mindre luftskibsbølge under Første Verdenskrig.

Der er et stort antal rapporter fra den nordvestlige del af det amerikanske kontinent fra juli-august 1949, det sydlige New England august 1956, og de nordlige stater, Dakota og Minnesota, oktober-december 1956. Der er også data fra de mere kendte perioder såsom foråret 1950, 1952-bølgen og 1957-bølgen.

Foo fighters

Vi ved meget mere om Anden Verdenskrig. Martin Caidin skrev i Black Thursday, 1960, om nogle sølvfarvede diskosser, som blev set under angrebet på Schweinfurt. Arkivarerne i Nationalarkivet kunne ikke finde en bekræftelse på den rapport.

Der er dog andre beretninger om sølvfarvede diskosser. Under overskriften "Diverse fænomener" i en rapport fra Sektion A-2 i 42. Bomb Wing står der følgende:

"Også den 18. oktober 1944 var der rapporter om en sværm af sølvfarvede objekter på størrelse med en sølvdollar, denne gang var det fra området omkring Alfonsine. Objekter blev set i en højde på omkring 3.500 m, og de dalede langsomt ned."

I december 1944 skrev New York Times, at amerikanske piloter havde set sølvfarvede kugler over Tyskland. En

talsmand for hærens flyevåben sagde, at de eneste rapporter, der nåede til Washington, var dem, der stod i aviserne. Der kom ingen fra kampområderne (New York Times, 14. og 21. december 1944).

Under overskriften "Flak udbygning" skrev XII Tactical Command i Intelligence Information Bulletin nr. 6. den 28. januar 1945 følgende:

"Der har været en del rapporter om det fænomen, som er kendt som 'sølvkugler', ofte set under 3.000 meters højde. Der er en svag formodning om deres oprindelse, men en tilfredsstillende forklaring er endnu ikke fundet."

Den 4. juni 1945 omtaler samme bulletin nogle rapporter fra Japan:

"Vi har tidligere skrevet om, at tyskerne har en slags jord-til-luft missiler, Hs 298, Hs 293, X4 og Hs 177. Mange besætninger på bombeflyene har berettet om flammende missiler, der har fløjet i retning mod og sommetider fulgt flyene. Der har været formodninger om, at det er et fjernstyret våben. Det er almindelig kendt, at tyskerne informerede deres japanske allierede om den tekniske udvikling i Tyskland. Den følgende rapport, som kommer fra U.S.A.F.P.O.A.G.2 Periodic Report No. 67, lader antyde, at japanerne brugte de samme våben, som vores flybesætninger beretter om:

Under togtet mod Tachikawa flyfabriken og industriområdet ved Kawasaki, begge områder nær Tokyo, så flere besætninger på Flyvende Fæstninger, at de blev fulgt af "røde ildkugler" på størrelse med en basketball og med et fosforescerende lys. Nogle af dem havde en blinkende hale. Disse "kugler" dukkede pludseligt op. Kun én blev set komme fra en forholdsvis lav højde og følge en B-29. Det var ikke muligt at bedømme

afstanden mellem kuglen og B-29'eren. Det lykkedes ikke at flyve fra kuglerne. De fulgte med held de Flyvende Fæstninger. De ændrede hurtigt højde, hastighed og kurs, og B-29'eren fulgte de gennem et tæt skyldag. En B-29 rapporterede, at det lykkedes at ryste en kugle af ved at flyve 295 km/t. Kuglen vendte rundt og fløj mod land.

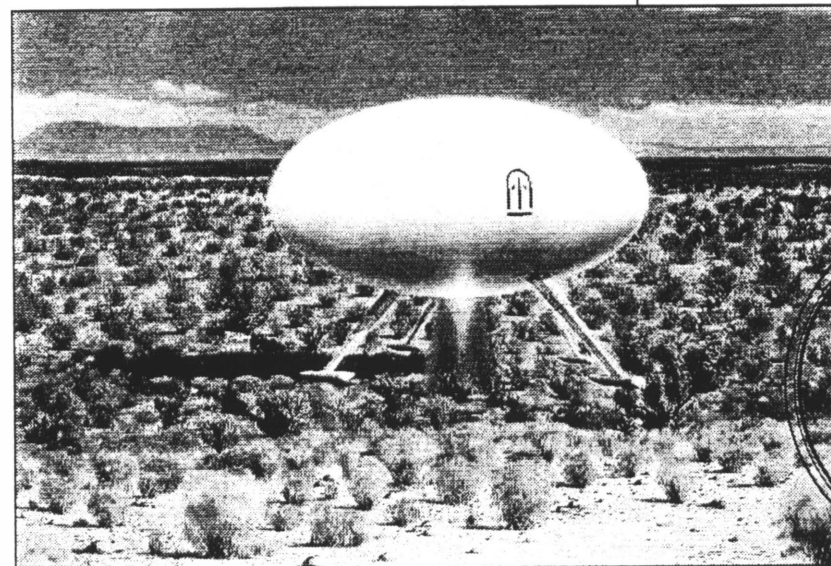
Kuglerne forfulgte flyene i omkring seks minutter. En kugle fulgte en Flyvende Fæstning næsten 50 km ud over havet. Hvor kuglerne kom fra, vides ikke. Noget tyder dog på, at de var radiostyrede, enten fra Jorden eller et efterfølgende, fjendtlig fly. Kuglernes formål var helt sikkert at flyve ind i de Flyvende Fæstninger og ødelægge dem. Det lykkedes hverken at få fat i en kugle eller at ødelægge den med antiluftskyts. Fjenden har tilsyneladende udviklet et nyt våben, som kan imødegå truslen fra os." (Kilde: RAF, Fighter Command Intelligence and Operational Summary No. 30, den 15. maj 1945).

Jeg forventer at modtage flere oplysninger om rapporterne fra Anden Verdenskrig i løbet af kort tid.

Projekt 1947 har brug for yderligere assistance. Det drejer sig om gennemgang af aviser, informationssøgning i ufo-litteraturen, oversættelse og ikke offentliggjort materiale fra private arkiver. Hvis du er interesseret i at hjælpe, kan du kontakte mig på følgende adresse:

Projekt 1947
P.O. Box 391
Canterbury
Connecticut 06331
USA
Tlf.: (860) 546-9135

Jan L. Aldrich bor i Connecticut og er beskæftiget på fuld tid med at forske i ufo-fænomenets historie.

Fra elektronik til journalistik

Ufologi er et spændende emne, som kan føre til mangt og meget. Det kan gamle ufologer tale med om. Men at ufologi kan føre fra elektronik til journalistik lyder måske lige så underligt, som begrebet ufoer lyder for videnskaben.

Af Flemming O. Rasmussen

Hvorfor egentlig beskæftige sig med noget, som mange betragter som de skøre kuglers legeplads? Og hvorfor beskæftige sig med noget, hvor der intet fremskridt er sket de sidste 50 år? Grundene er mange, så lad os starte helt fra begyndelsen.

Ældet med ufoerne

Jeg er født fire måneder og en dag, før den moderne ufologi tog sin begyndelse, men om det har den store betydning, må man nok sætte spørgsmålstegn ved. Min interesse for ufoer, eller som vi sagde i 1950'erne, flyvende tallerkener, begyndte midt i 1950'erne, da jeg havde lært at læse. Det var den første Sputnik i efteråret 1957, der for alvor fik mine øjne op for rumfart, stjernehimlen og beslægtede emner.

I rumfartens spæde barndom stod alle med blikket rettet mod himlen, når en Sputnik fløj over Danmark efter mørkets frembrud. Og hvad var mere nærliggende end at tænke, når vi kan, kan andre i universet vel også.

De første artikler om ufoer, som jeg læste, kan jeg takke Familie Journalen for. Ugebladet lod Eugen Semitjov, som var en god fortæller, åbne for sine godteposer med rummænd, rumskibe og fremmede væsener fra andre planeter. Hans artikler var selv efter vor tids målestok meget seriøse.

I mange år blev det ikke til mere end artiklerne i Familie Journalen, og langsomt gik interessen for ufoer i dvale. Den sorgløse skoletid var ovre, og arbejdsmarkedet ventede. En uddannelse, der krævede lange arbejdstider og senere mange lektier, lagde en

Hvilken ufobog har betydet mest for din interesse for ufo-fænomenerne? Således spurgte redaktionen en række kendte danske ufologer. Læs de overraskende svar fra Flemming O. Rasmussen, Lars Thomas og Per Andersen i de følgende tre artikler.

/red.

dæmper på ufo-aktiviteterne.

Vi skal helt hen i slutningen af 1970'erne, før interessen for alvor blusser op. En ny kollega var en overgang medlem af SUFOI, og han havde derfor nogle gamle UFO-Nyt liggende. Fra at læse dem til selv at blive medlem er der ikke ret langt, og i foråret 1980 dumper det første UFO-Nyt ind gennem brevsprækken. Det blev starten på en meget interessant karriere i SUFOI. At karrieren i SUFOI også fik andre følger, er noget helt andet.

SUFOI som springbræt

I januar 1981 søgte SUFOI frivillige til oversættelse og andet, og hvad var mere nærliggende end at tilbyde sin assistance. Den lokale repræsentant i Århus-området, havde på grund af sine studier ikke længere tid til at arbejde for SUFOI, det var mit held. I marts 1981 blev jeg valgt ind i SUFOI's repræsentantskab.

Den første tid bestod i at fabrikere en del ufo-detektorer, MFI-6, og oversætte artikler til UFO-Nyt. Da jeg et år senere overtog ansvaret for SUFOI's oversættelsesafdeling, fik jeg en del mere at lave, især da UFO-Nyts nuværende redaktør bad mig hjælpe med at skrive og udgive en del særrapporter. Det er gennem årene blevet til en del af de små hæfter. I min aktive karriere i SUFOI opnåede jeg også at blive næstformand, en post jeg havde i seks år. Jeg forlod SUFOI's repræsentantskab i marts 1993.

Arbejdet med at skrive for SUFOI udviklede mine evner for den danske retskrivning, da jeg lærte meget ved at læse de

rettelser, som UFO-Nyts skiftende redaktører foretog. Jeg ville selvfølgelig gerne være bedre. Så da jeg i en længere periode var uden lønnet arbejde, meldte jeg mig til et intensivt kursus i journalistik og kreativ skrivning.

Jeg meldte mig egentlig for den kreative skrivning, mens de 15 andre på kurset meldte sig for journalistikken, da de betragtede kurset som en forberedelse til Journalisthøjskolens optagelsesprøve.

Det betød nu ikke så meget, for vi lærte virkelig noget på kurset. Vores lærer syntes, at jeg burde melde mig til Journalisthøjskolens optagelsesprøve, da han mente, at mine chancer for at komme ind på skolen var store. Hvad gør man, når man er etableret med villa, volvo og vovse. At volvoen er en Citroën, og vovsen er en kat og en flok

høns, er vel underordnet. Men jeg lod mig altså overtale. Jeg var så heldig at kunne få uddannelsesyndelse i to år. Så i en alder af 43 år startede jeg som nybagt elev på Danmarks Journalisthøjskole, og som 47-årig var jeg nyuddannet journalist.

I mellemtiden er jeg trådt ud af SUFOIs repræsentantskab og arbejder nu som en slags freelance medarbejder. Jeg står for *SUFOI Newsletter* og har skrevet et par særreporter.

Ufologi er ikke et kedeligt emne. For mig var det porten til et nyt liv med andre udfordringer i en helt anden verden. Der er meget stor forskel på at arbejde som elektrotekniker og som journalist.

Mine bedste ufo-bøger

Af Lars Thomas

Clive Harold: *The Uninvited*, Star Books, London 1979. ISBN 0-352-30350-6

Jim Schnabel: *Dark White. Aliens, abductions and the ufo obsession*, Hamish Hamilton, London 1994. ISBN 0-241-13415-3

En af de allerførste ufo-bøger jeg læste, og som fascinerede mig utroligt, er Clive Harolds "The Uninvited", der handler om en familie i det sydlige Wales, som pludselig befinder sig i centrum af en lang række mystiske begivenheder. Tilsyneladende har en eller flere ufoer indrettet en base i nærheden, for de flyver og farer omkring hver eneste nat, og efterhånden også ved dagens lys. De efterlader store brændte pletter på markerne, og får familiens fjernsyn og biler til at opføre sig højst mærkeligt.

Mere uhyggeligt bliver det imidlertid, da familiens medlemmer tilsyneladende bliver forsøgskaniner. De begynder at drømme om at blive ført om bord på ufoerne, hvor de bliver udsat for eksperimenter af forskellig slags.

Hele historien er meget spændende og velskrevet, og man kunne sikkert sagtens lave en glimrende gyserfilm af den. Den minder i mangt og meget om Brian Aldiss' berømte og

aldeles skrækindjagende science fiction roman "Saliva-træet".

"The Uninvited" inspirerede mig til at læse mange andre ting om ufoer, blandt andet Berlitz og Moores "The Roswell Incident", og Gary Kinders "Light Years", om den schweiziske kontaktperson Billy Meier, men den fik mig samtidig også til at vågne en smule op fra den døs, jeg indtil da havde bevæget mig i med hensyn til ufoer. Jeg havde interesseret mig for dem i adskillige år på det pågældende tidspunkt, og havde blankt accepteret stort set alt, hvad der blev sagt og skrevet om dem. Nu begyndte jeg at være en anelse mere skeptisk. Disse bøger lød alt for gode til at være sande, for nu at bruge et godt gammelt udtryk, og som det senere viste sig, var det jo også tilfældet.

Blind tro er farlig. Det samme gælder blind skepsis. Til gengæld er der intet, der er mere frugtbart end en kombination af et åbent sind og sund skepsis. Det er også derfor, jeg mener, at den amerikanske forfatter Jim Schnabels bog "Dark White" er en af nutidens bedste ufo-bøger. Enhver, der interesserer sig for ufoer i almindelighed og bortførelser og kontaktpersoner i særdeleshed, bør læse denne bog. Schnabel har nemlig gjort det, som de fleste ufologer for længst burde have gjort, nemlig studeret vidnerne, eller ofrene om man vil.

Halvtreds års studier af selve ufoerne har ikke bragt os gådens løsning ret mange skridt nærmere. Nu må det være på tide at se på det andet led i kæden, nemlig de menne-

sker der fortæller, at de har set eller på anden måde været i kontakt med en ufo. På den måde vil det uden tvivl vise sig, at en meget stor del af de mange ufoer kommer indefra.

Internettet er over os

Af Per Andersen

pandersen@idcresearch.com

En dag vil vore efterkommere kikke på hinanden og spørge:

"Sig mig, hvad lavede vores forfædre egentlig, inden Internettet blev opfundet"!

Så vil de grine af dét, lige som vi i dag har svært ved at forestille os en tilværelse uden telefon eller fjernsyn.

Da jeg blev spurgt om den bog/artikel, der har betydet mest for ufo-arbejdet de seneste år, var jeg ikke i tvivl: Internettet selvfølgelig. Det er ganske vist ikke en "bog" eller en "artikel", men det er netop hele pointen: Internettet er den nye metode til at distribuere information på. Og ligesom den vil revolutionere de fleste andre områder, så vil den også få (og har allerede fået) helt afgørende betydning for vores arbejde med ufo-emnet.

Dét handler denne lille artikel om.

Vækstområde

Der er ganske vist skeptikere, der siger, at Internettet blot er en døgnflue. De tager grundigt fejl! Ligesom præsidenten for IBM, Thomas Watson, tog fejl da han i 1947 udtalte, at "der er et marked for højst 5 computere i hele verden". Eller da Ken Olsen fra Digital i 1970'erne mente, at "der er ingen grund til, at alle hjem skal have en PC". Eller Bill Gates fra Microsoft udtalte, at "man kan ikke forestille sig et større behov for PC-hukommelse end 640 KB".

Jo, bagklogskab er unægtelig den nemmeste form for klogskab!

Udbredelsen af Internettet kan sammenlignes med udbredelsen af radioen i 1920'erne og 1930'erne. Også dengang var der tale om et gennembrud med et helt nyt kommunikationsmiddel, der kom til at revolutionere formidlingen af information. Man kunne med radioen for første gang nå ud

til hele den danske befolkning med et budskab her og nu.

Der er dog en forskel. Internettet udbredes langt hurtigere i befolkningen end radioen. I løbet af blot et enkelt år er antallet af danske husstande, der løbende bruger Internettet, vokset fra 55.000 (december 1995) til omkring 200.000 (december 1996). Og i løbet af 1997 vil det vokse til mindst 300.000-350.000. Der er ikke ret mange andre teknologier, der har trængt igennem lige så hurtigt, som det sker med Internettet.

Elektroniske ufoer

I ufo-verdenen vil Internettet få afgørende betydning på en lang række områder. Formidling af information om ufoer og ufo-observationer er en naturlig del af de fleste ufo-organisationers arbejde. Internettet er derfor oplagt at anvende, ikke mindst fordi de ufo-interessererede befinder sig spredt geografisk. De fleste ufo-organisationer har derfor allerede etableret hjemmesider på nettet, hvor de fortæller om dem selv og ufo-observationer mv.

Således også SUFOI, der allerede har mærket en stor interesse for foreningens hjemmeside. Der er i løbet af ganske få måneder været mere end 1.200 besøgende på siden, og en pæn del af dem starter en dialog med foreningen og ønsker yderligere information.

Det har altid været ufo-foreningernes hovedpine at nå bredt ud til befolkningen, idet (1) midlerne er begrænsede, og (2) der er ganske vist mange interesserede, men de ved ikke, hvor man skal henvende sig. Derfor er Internettet særdeles velegnet for ufo-foreningerne.

Efterhånden, som store dele af befolkningen bliver tilsluttet Internettet, bliver det ulige nemmere at informere om ufoerne. Samtidig bliver det også langt nemmere for folk at komme i kontakt med SUFOI, når de

har haft en observation.

Disse fordele bliver suppleret af egentlige elektroniske tidsskrifter, som alene udgives via de internationale netværk. Et eksempel er det amerikanske *CNI News*, der udgives af ISCNI News Center. Efterhånden kommer der dusinvis, ja hundredvis af sådanne elektroniske tidsskrifter.

Betydningen af Internettet rækker dog langt videre end blot formidling af information. Det giver også mulighed for en direkte dialog inden for en interessegruppe af mennesker (fx ufo-interesserede).

Hurtige konklusioner

Et glimrende eksempel på dette har været debatten på de internationale net vedrørende den kontroversielle obduktions-video fra Ray Santilli. Uden elektronisk debat, ville arbejdet med at nå frem til en nogenlunde sikker konklusion på videoen have taget adskillige år. Artikler ville blive offentliggjort i tidsskrifter med måneders produktionstid, og det ville tilsvarende have taget måneder for andre at besvare de rejste problemstillinger.

I stedet betød den elektroniske debat, at dialogen blev meget interaktiv, og spørgsmål/svar blev afklaret i løbet af dage i stedet for måneder. Det varede derfor kun omkring 6 måneder, inden der var opnået bred enighed blandt de fleste ufologer om, at Santilli-filmen ikke var ægte og dermed ikke viste en rigtig obduktion af et fremmed rumvæsen.

Et andet eksempel: For nogle uger siden blev jeg involveret i nogle diskussioner om et filmklip fra NASA optaget fra rumfærgen. Filmklippet viser nogle objekter, der bevæger sig uregelmæssigt og pludselig skifter retning efter et lysglimt. Spørgsmålet var, om disse objekter er rumskibe på afstand eller partikler (fx af is) tæt ved kameraet.

Efter at have set en video, der ensidigt hævdede, at objekterne umuligt kunne være ispartikler, fik jeg lyst til at høre den anden side af sagen. Jeg vidste, at James Oberg m.fl. måtte have beskæftiget sig med dette. Straks gik jeg i gang med at "surfe" på

Internettet. Desværre fandt jeg ikke nogen email reference direkte til James Oberg, men jeg fandt en artikel om den pågældende NASA-film skrevet af skeptikeren Robert Sheaffer. Ved artiklen var en email-adresse til Sheaffer, og jeg skrev straks et brev med nogle spørgsmål. Dagen efter var der et svar fra Robert Sheaffer på disse spørgsmål!

Et sidste eksempel: Efter at have begyndt at anvende Internettet, har jeg fået adgang til en stor mængde fotos, filmklip mv. med relation til ufoer. Dette billedmateriale har jeg tidligere kunnet se i udenlandske ufo-blade - hvis jeg var heldig - men jeg har ikke selv kunnet søge efter det, som netop interesserer mig. Nu har jeg direkte adgang til en mængde billedarkiver over hele verden.

Kun fantasien sætter grænserne

På denne måde kommer Internettet ikke alene til at revolutionere den måde, vi formidler information om ufoer på. Det kommer også til at ændre hele den grundliggende måde, vi arbejder på: Lige fra indsamling af observationsberetninger og analyse-arbejde til kommunikation med ufo-forskere over hele verden og foreningens interne processer.

Dertil kommer, at Internettet vil skabe helt nye produkter og muligheder, som vi dårligt kan drømme om i dag.

Tænk fx, at dit stereoanlæg i virkeligheden er koblet til Internettet, og i stedet for at købe cdere kan du bestille lige den musik, du vil have på et givet øjeblik - og betale en lille afgift via Internettet. Eller billedet på væggen i virkeligheden er en skærm koblet til Internettet. Du kan bestille lige den kunst, du vil have i de perioder, du har lyst til - og igen betale en lille afgift via Internettet.

Dette er endda blot, hvad vi er i stand til at forestille os i dag. Mulighederne bliver langt flere over de næste 10 år. Jeg ønsker ikke at være evangelist for Internettet som sådan, og jeg ved, at man vil være skeptisk - som man var det med radioen i starten. Når jeg alligevel lyder sådan, er det fordi jeg er overbevist om, at vi her ser starten på en helt ny, afgørende teknologi for arbejdet med ufoerne.

SUFOI's homepage:
<http://www.sufoi.dk>

Weird World Web

På Internettet kan man finde alt mellem himmel og jord. Det meste er noget junk, og man kan spille megen tid på at surfe rundt uden at møde noget brugbart.

Nedenstående liste over web-sites (angivet i tilfældig rækkefølge) er på ingen måde fuldkommen, ligesom der heller ikke er nogen garanti for, at de stadig findes, men jeg håber, at listen alligevel kan være en hjælp for alle, der går på mysteriejagt på nettet. På de fleste af de nævnte web-sites er der links til andre mysterie-web-sites.

Jeg hører meget gerne fra læsere, som kender til gode web-sites, vi bør medtage i næste udgave af *UFO-Vision*.

Ved Kim Møller Hansen

SUFOI

<http://www.sufoi.dk>

UFO-Sverige

<http://www.ufo.se>

Hynek Center for UFO Studies

<http://www.cufos.org/index.html>

Det bedste indeks til ufo-blade og ufo-organisationer

<http://www.ftch.net/~ufoinfo/index.htm>

Ufo-leksikon på engelsk

<http://www.bahnhof.se/~mike/ufo/>

Ufoernes Top Ti i USA

<http://www.travlink.com.au/col/alien/tenmost.htm>

Skeptikerorganisationen CSICOP

<http://www.csicop.org>

James Randi Educational Foundation

<http://www.randi.org>

Robert Sheaffer Web Page

<http://debunker.com/~sheaffer/ufo.html>

UFO-Norge

http://www.norconnect.no/~brenne/ufonor_n.htm

Committee for Research on Unidentified Light Phenomena (Erling Strand)

<http://www.hiof.no/crulp/>

BUFORA

<http://www.bufora.org.uk/>

MUFON

<http://www.rutgers.edu/~mcgrew/MUFON>

Italian Center for UFO Studies

<http://www.arpnet.it/~ufo>

Du kan interviewe Jacques Vallee på:

<http://www.webcom.com/~conspire/val.html>

Virtual Library

<http://cs.bgsu.edu/~jzawodn/ufo/index.html>

UFO Group Media

<http://www.best.com/schimtz/IUFOG/jufog-media.html>

National UFO Reporting Center

<http://nwlink.com/~ufocntr/>

Nexus Magazine

<http://www.peg.apc.org/~nexus/>

Flying Saucer Review

<http://www.cee.hw.ac.uk:80/~ceewb/fsr/fsrhome.html>

Planet Science

<http://www.newscientist.com/>

Parhelion (Nye og brugte bøger om ufoer m.m.m.)

<http://www.ppsweb.com/parhelion>

ParaScope News

<http://www.parascope.com/index.htm>

DisInformation

<http://www.disinfo.com/>

Association For Study of Anomalous Phenomena

<http://dSPACE.dial.pipex.com/town/square/eebs>

SAPRO (South African Paranormal Research Organisation)

<http://www.aztec.co.az/users/rcyber/index.htm>

The Enigma Project

<http://www.research.umbc.edu/~frizzell/tep.html>

Society For Scientific Exploration

<http://www.jse.com>

Fortean Times

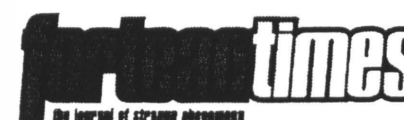
<http://www.forteantimes.com>

ALI's Infinitely Weird Zone of the Strange But True

<http://crash.iug.co.nz/~ali/weird.htm>

Weird Science

<http://eskimo.com/~billb/weird.html>

Xines On-Line Newsstand

<http://kumo.swcp.com/xines/>

Smittys UFO Page

<http://www.schmitzware.com/ufo.html>

Crop Circle Connector

<http://www.hub.co.uk/intercafe/cropcircleconnector.html>

Spirit

<http://www.protree.com/spirit.html>

Ron's Homepage

<http://www.iinet.com.au/~bertino.alien.html>

WWW Virtual Library: UFOs

<http://cs.bgsu.edu/~jzawodn/ufo/index.html>

Inter UFO Group - Hyperlinks

<http://www.schmitz.com/iufog-links.html>

Yahoo Search Engine

http://www.yahoo.com/Entertainment/Paranormal_Phenomena/UFO_Information

Internet UFO Group Media

<http://www.best.com/schimtz/IUFOG/iufog-media.html>

Keelynet

<http://www.zeta.cs.adfa.oz.au/keelynet>

Area 51/Groom Lake

<http://www.cris.com/~psyspy/area51/>

The Angelic Conspiracy

<http://www.MT.net/~watcher/>

Hollow Earth Society

<http://zeta.cs.adfa.oz.au/Spirit/hollow-earth.html>

Strange Magazine

<http://www.strangemag.com>

Fire Walking

<http://heartfire.com/firewalk/homefire.html>

The Enterprise Mission

<http://www.hoagland.com/>

Leading Edge International Research Group

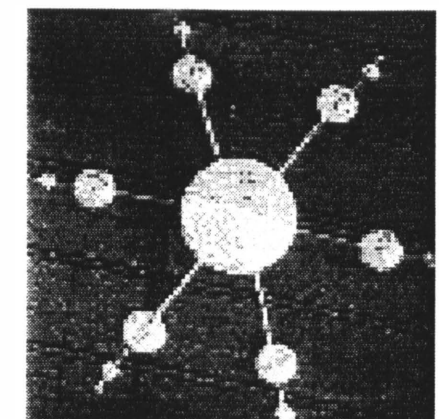
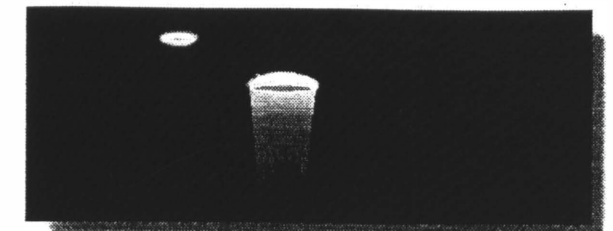
<http://www.cco.net/~trufax/>

X-Files

<http://ourworld.compuserve.com/homepages/Ponder/xfiles.htm>

Survival Kit

<http://users.hol.gr/~diceman/>

The Ooga Booga Page

<http://sNone>tar06.atklab.Yorku.ca/~peterpan/index.html>

Whispering Trees

<http://plasma.physics.lehigh.edu:8080/www/wh.html>

Shock Media

<http://www.ipgnet.com/~jun/media/>

Zines Literary Guides

<http://www.duke.edu/~dpk/zines.html>

The Shroud of Turin Home Page

<http://www.shroud.com/>

Koestler Parapsychology Unit

<http://mobius.psy.ed.ac.uk/>

The 'X' Chronicles

<http://vaxxine.com/xchronicles>

Strange Magazine's "Ten Strangest" List

<http://www.cais.net/strangemag/home.html>

The UFO Files

<http://lines3.lines.com/ufo/>

The Sourcebook Project

<http://www.knowledge.co.uk/xxx/cat/sourcebook/>

The Skeptics Society

<http://www.skeptic.com/>

New Science Research Report

<http://www.knowledge.co.uk/xxx/reports/>

The Circlemakers

<http://www.hrc.wmin.ac.uk/circlemakers/home.html>

The Anomalist

<http://www.cloud9.net/~patrick/anomalist/>

UFO Magazine (Bladet der praler med at have mindst 140.000 læsere i 36 lande)

<http://www.ufomag.co.uk>

Stanton Friedman

<http://www.207.179.129.61/index.htm>

Roswell International Museum

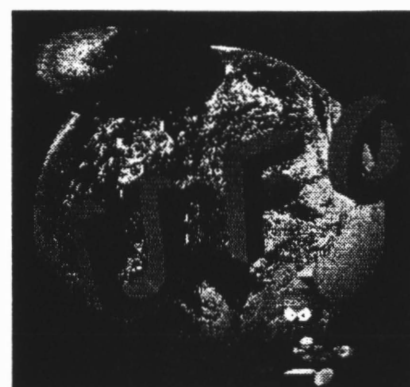
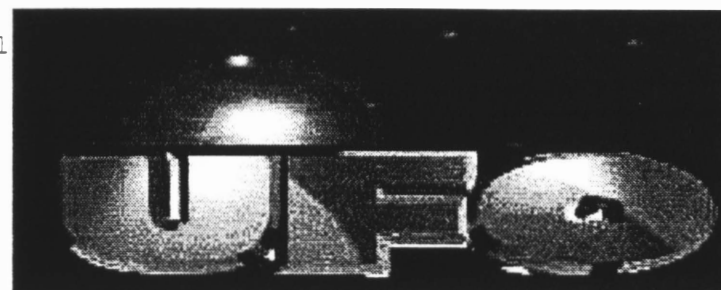
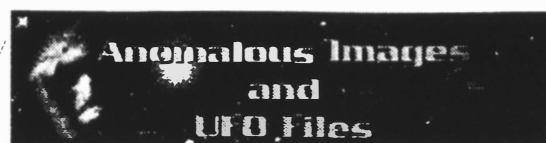
<http://web2.airmail.net/yogi.museum.html>

UFO-On-Line

<http://oasi.shiny.it/Homes/CISU/english/ufol.htm>

ISCNI Flash

<http://www.iscni.com>

Stan Friedman's UFO page

Abductees Anonymous

<http://www.CyberGate.com/~ufonline>

James Moseley's Saucer Smear magazine

<http://www.mcs.com/~kvg/smear.htm>

Virtual Art Gallery

<http://orion.adp.wisc.edu/artgal/index.html>

GEP (Gesellschaft zur Erforschung des UFO-Phänomens)

<http://home.t-online.de/home/gep.ev@t-online.de>

UFO-Net

<http://members.aol.com/ufoclub/teil3.htm>

X-files. den officielle homepage

<http://www.thex-files.com/>

UFO Folklore

<http://www.qtm.net/~geibdan/framemst.html>

Tasmanian UFO Investigation Centre (TUFOIC)

<http://server.netSPACE.net.au/~tufoic/>

The Art Bell Web Page

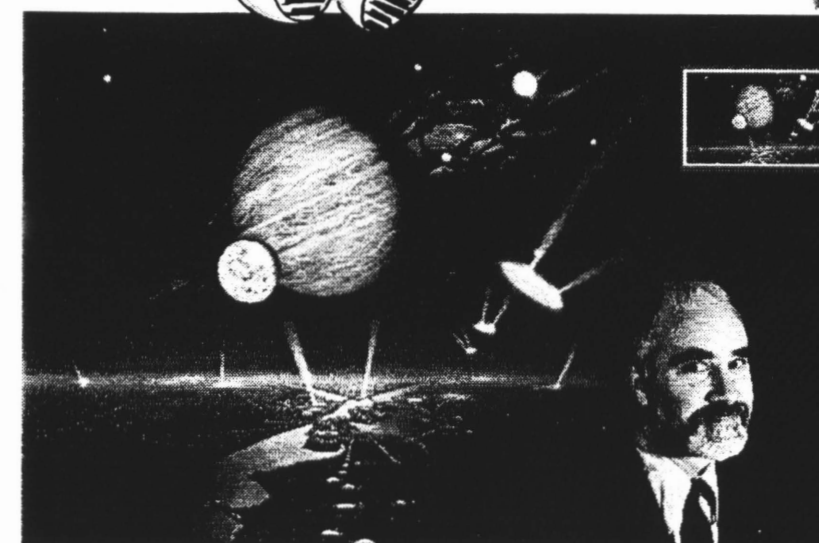
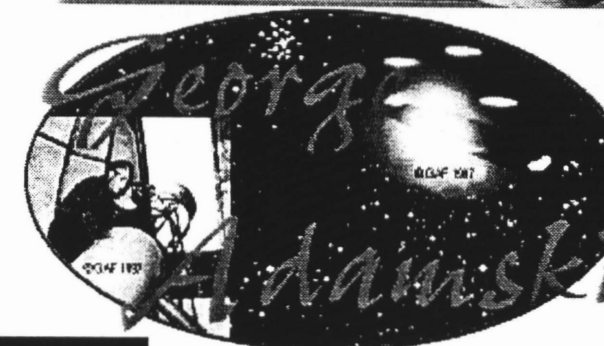
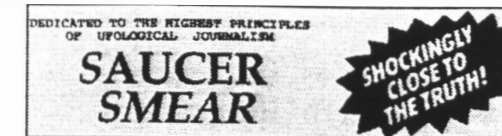
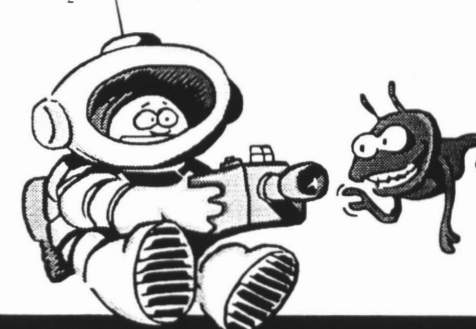
<http://www.artbell.com>

George Adamski (den officielle web-site for nostalgiske tilhængere af kontakt-personer)

<http://www.gafintl-adamski.com/>

UFO Sources Compendium

<http://www.pixi.com/~navsrchf/ufo.html>

Bortførelser og indopererede genstande

Er ufo-bortførelser fup eller fakta? Er en bortført beretning bevis nok, eller kræver en bortførelse også et fysisk bevis? Antonio Huneeus mener, at beviset for bortførelsen ligger i de genstande, som de ikke-jordiske opererer ind i ofrene.

Af Antonio Huneeus

De fleste seriøse ufologer betragter ufo-bortførelser som noget, der hører til i folkloren. Man har kun den bortførtes beretning og mangler derfor bevis på, at hændelsen virkelig har fundet sted.

I 1960'erne, 1970'erne og op gennem 1980'erne blev ufo-bortførelser betragtet som noget særligt og fik derfor megen omtale i medierne, især i USA. De fleste kan vel stadig huske Betty og Barney Hill-sagen fra New Hampshire, Travis Walton-sagen fra Arizona (se *Bortført*, SUFOI 1983) og Dickinson-sagen fra Pascagoula.

Dengang var det nok, hvis en bortført kunne fortælle, at han eller hun havde været om bord i et fremmed fartøj, i kontakt med ikke-jordiske væsener eller havde gennemgået en medicinsk undersøgelse.

Nyt liv i bortførelserne

I mange år var der meget stille omkring ufo-bortførelserne, men så skete der noget, som ændrede billedet. Nogle få bortførelser fik en del omtale i de amerikanske medier, og pludselig var ufo-bortførelser noget, som især amerikanske ufologer gerne ville beskæftige sig med.

Grunden til, at mange ufologer ændrede deres syn på ufo-bortførelser, var, at Whitley Strieber og Budd Hopkins skrev hver deres bestseller om netop ufo-bortførelser.

Med Whitley Striebers og Budd Hopkins' bøger blev ufo-bortførelser en ret almindelig foreteelse. Dog var kravet til bevis på, at hændelserne var sande, de samme som tidligere.

I sin bog *Intruders* bragte Budd Hopkins som bevis de ar, som mange af de bortførte kunne fremvise. Han brugte også spor efter en påstået ufo-landing i Copley Woods som bevis. Whitley Strieber kunne endda bringe nogle specielle billeder af hjernen taget med moderne MR-skannere. Billederne viste, at der er opereret noget ind i hjernen på de bortførte, han omtaler.

De billeder startede jagten på de såkaldte "indopererede genstande". Disse genstande blev samtidig nøgleordet i mange af beretningerne om ufo-bortførelser.

Søg og du skal finde

Der måtte være en sag, som jeg kunne bruge i min jagt på det endelige bevis, så alle kendte beretninger om ufo-bortførelser blev gennemgået med lup. Efter adskillige skuffelser fandt jeg endelig en sag, som jeg kunne bruge. Det var Price-sagen.

Den sag handler om, at en person, Richard Price fra Troy ved New York, har fået opereret en genstand ind i underlivet, mens han var om bord i et ufo. Genstanden er nu udstødt af kroppen og bliver løbende undersøgt af en fysiker på et anerkendt, amerikansk universitet.

Jeg mødte Richard Price første gang i 1990. Det skete ved en konference om ikke-jordiske fænomener afholdt i Trenton, New Jersey.

Under konferencen lykkedes det mig at lave et langt interview med Richard Price. I interviewet fortalte han om sin bortførelse, hvilke følger den fik, og om undersøgelserne af den genstand, som han fik opereret ind i underlivet under bortførelsen, og som den 10.

august 1989 blev udstødt af kroppen.

Richard Price fik tillid til mig, og efter konferencen var vi løbende i kontakt med hinanden via telefonen. Det gav mig mulighed for at finde nye detaljer og lære ham bedre at kende.

Jeg er overbevist om, at Richard Price har fortalt sandheden, og jeg er glad for, at jeg var den første til at udgive hans beretning, nu hvor han er ved at skrive en bog om sagen. Han har også medvirket i nogle tv-programmer, hvor han har fortalt om sin bortførelse.

En bortførts prøvelser

Bortførelsen fandt sted i slutningen af september 1955 i et skovområde i Troy, da Richard Price var otte år. Hans beretning er fuld af detaljer og virkelig fascinerende. En del af detaljerne går igen i andre beretninger, mens andre er enestående for hans oplevelse. Der er blandt andet hans maleriske beskrivelse af, hvordan de fremmede opererede en lille genstand ind i hans underliv.

"Nogle år efter bortførelsen fortalte jeg min bedstemor, at jeg havde været inde i et rumfartøj. Hun sagde til mig, 'sig det ikke til nogen, de vil tro du er gal'" oplyser Richard Price.

Det viste sig senere, at han skulle have lyttet til sin bedstemor. At opleve en bortførelse er i sig selv en prøve, og Richard Prices prøvelser var langt fra forbi med hans bortførelse. Tværtimod blev der hurtigt vendt op og ned på hans liv.

Problemerne begyndte for alvor, da han i 1964 fortalte en skoleveninde om sin ufo-bortførelse. Hun fortalte det til sin bror, der fortalte det til resten af klassen. I løbet af kort tid kendte alle i skolen historien, og han fik hurtigt øgenavnet "manden fra rummet". Husk, at det skete, før Betty og Barney Hill-sagen dukkede op i medierne i 1966.

Efter et slagsmål med en anden dreng på grund af øgenavnet, blev Richard Price kaldt op til skoleinspektøren og derefter sendt til skolens psykolog.

Det var begyndelsen til et sandt helvede. Han blev sendt til alle former for psykologiske undersøgelser og tvunget til at spise forskellige medikamenter, som blandt andet gav ham frygtelige mareridt. Psykologerne kunne ikke i deres vildeste fantasi tro, at han

talte sandt. Han blev til sidst sendt til observation på et offentligt hospital.

På et tidspunkt gik det op for Richard Price, at det bedste, han kunne gøre, var at nægte alt og fortælle lægerne, at han havde opfundet hele historien for at få opmærksomhed.

"Jeg fortalte dem simpelt hen, at jeg havde opdigtet det hele".

Efter tre måneder på hospitalet blev han udskrevet og følte sig kaldet til at tage kurser i elektronik de næste tre år. Han mener selv, at hans interesse for elektronik opstod i 1955, da han så alle de forskellige apparater i ufoet.

Beviset titter frem

Der fulgte så en del år, hvor alt var roligt omkring Richard Price. Han blev gift i 1969 og fik tre sønner. Han lagde elektronikken på hylden og blev professionel tryllekunstner.

I begyndelsen af 1980'erne skete der noget, som havde forbindelse med den gamle bortførelse, så Richard Price kontaktede Harry Lebelson, der på det tidspunkt var med til at redigere ufo-stoffet i bladet OVNI. Det var den genstand, som blev opereret ind i hans underliv under bortførelsen, der rørte på sig. Da der nu var en enestående chance for at undersøge genstanden, kontaktede han professor Ben Jamison, universitet i Albany, og en læge fra Shenectady, New York.

"Lægen undersøgte mig og bekræftede, at der var noget i mit underliv, som ikke burde være der. Da det ikke generede mig, ville jeg ikke have det fjernet. Lægen var enig med mig og mente ikke, at jeg skulle foretage mig noget, før det begyndte at genere mig. Det gjorde det dog aldrig," fortæller Richard Price.

Han har stadig den attest fra lægen, der bekræfter, at den indopererede genstand rent faktisk var i hans krop dengang.

Genstanden faldt så atter til ro nogle år. Men så om morgenen den 25. juni 1989 rørte den igen på sig.

"Mens jeg klædte mig på, betragtede jeg det sted, hvor den indopererede genstand befandt sig. Jeg fik et chok, for første gang i 34 år lå den lige under huden, så jeg kunne se den."

Han ringede øjeblikkeligt til Ben Jamison, og sammen kontaktede de en fotograf, som skulle tage nogle billeder af den indopererede genstand.

En god måneds tid senere, om natten den 10. august 1989, skete der igen noget med den indopererede genstand. Nu stak den ud gennem huden.

"Det var første gang, jeg rigtigt kunne se den, og pludselig gav det et sæt i mig. Det var som om, jeg havde fået afløb for et eller andet. Jeg kiggede ned over min mave og konstaterede, at den indopererede genstand var væk! Jeg holdt min tommel- og pegefinger sådan," fortæller Richard Price, mens han viser hvordan.

"Jeg var overrasket. Genstanden lå mellem min tommel- og pegefinger."

Så kom han i tanke om den advarsel, han fik af de ikke-jordiske under deres møde i 1955. Han måtte under ingen omstændigheder røre ved genstanden.

"Jeg blev meget bange og sagde til mig selv, 'Åh-nej! Den er kommet ud! Jeg har rørt ved den!' Min første tanke var, 'nu dør jeg'."

Der skete dog intet, så Richard Price gjorde en Fuji filmbeholder steril og lagde genstanden, som var cylindrisk og målte 1x4 mm, i den. Da det var gjort, kontaktede han en fysiker ved et anerkendt universitet i det nordvestlige USA. Det var en fysiker, som Linda Moulton Howe havde anbefalet ham. Linda Moulton Howes speciale er ellers undersøgelser af dyremishandlinger i forbindelse med påståede ufo-observationer.

Richard Price aftalte at mødes med fysikeren, så han kunne undersøge genstanden. Da de mødtes, tog fysikeren hele dagen billeder af genstanden gennem et mikroskop. Da han havde brug for en del af genstanden til andre analyser i sit laboratorium, besluttede han og Richard Price at dele den i to.

"Han tog et barberblad, anbragte genstanden under mikroskopet og skar et stykke af. Han beholdt det ene for at undersøge det og gav mig det andet".

Et ægte bevis?

Som nævnt i begyndelsen af artiklen, er begrebet "indopererede genstande" nøgleordet i mange beretninger om bortførelser. Årsagen er bl.a., at disse genstande kan være mulige beviser på, at bortførelserne har fundet sted og ikke blot er ren fiktion, som skeptikerne påstår. I Europa er holdningen blandt de fleste ufologer,

at de mange bortførelser og nærobservationer af 3. grad blot er en del af en ny folkløse. Set ud fra det synspunkt er bortførelserne hallucinationer og ikke virkelige hændelser.

Et eneste uforfalsket eksempel som Richard Price-sagen er måske nok som bevis. Den viser en sammenhæng mellem en bortførelse og et bevis i form af den indopererede genstand. Beviset står og falder selvfølgelig med selve den påståede, indopererede genstands natur og kemiske sammensætning.

Hvad er de indopererede genstande egentlig for noget, og hvilken funktion har de? Rent ufologisk er en indopereret genstand måske "et slags sømærke", som de ikke-jordiske har anbragt for at kunne følge offeret. Man kan sammenligne genstandene med de ringmærker og elektroniske instrumenter, som jordiske forskere anbringer på dyr for at følge dem. Her bliver dyret fanget, forsynet med et ringmærke eller en radiosender og så sluppet løs i sit naturlige miljø. Som man kan se, er ligheden påfaldende.

Genstand 899

I begyndelsen måtte jeg ikke afsløre navnet på det universitet, hvor fysikeren arbejder, eller citere noget fra hans "Indledende beskrivelse af genstand 899", da han ønskede at være anonym. Senere ville han godt have sit navn frem.

Jeg kender hans identitet og stedet, hvor han arbejder. Jeg har også en kopi af hans foreløbige rapport sammen med de originale noter fra hans første undersøgelser. Det er vist unødvendigt at fortælle, at undersøgelsen fortsætter, for som Richard Price siger:

"Han vidste ikke, hvad det var, og vil nok aldrig få det at vide". Ifølge den foreløbige rapport modtog fysikeren "Genstand 899" den 22. august 1989. Efter at være delt i to kunne genstanden deles i tre komponenter: et ambrifarvet indre, et ydre hvidt lag og mindst seks små vedhæng. Det indre var af et brunt, gennemsigtigt materiale. Det hvide lag var lavet af noget, der mindede om teflon. Ifølge en analyse består det ydre lag af kulstof (90%), tantal, ilt og spor af kvælstof. Fysikeren mener, at det drejer sig om "små stykker arvæv".

Det mest interessante er måske beskrivelsen af de seks små vedhæng. I mikroskopet lignede de små hæklenåle med noget sammenkrøllet ståltråd. Det

passer godt med, at Richard Price fortalte, at de ikke-jordiske brugte et meget specielt instrument, da de anbragte genstanden i han underliv.

"Jeg husker, at de under bortførelsen fortalte, at de ville 'hækle' denne ting ind under min hud".

Det var dog ikke alt.

Fysikeren opdagede, at hvis man anbragte vedhænge i vanddamp, ændrede de udseende. Når de var fugtige, var de hvide og kunne gennemlyses. Når de var tørre, var de sorte. Et af dem blev endda rødt.

Da jeg så genstanden under konferencen i Trenton, bestod den af en lille sort plet, et meget lille stykke metal og en lille, mørk sten. Jeg har ikke set genstanden i mikroskop, men har set billederne af den. De viser de trådlignende vedhæng, og på en forstørrelse ligner de underligt nok en skiløber.

Det er stort set, hvad jeg på nuværende tidspunkt kan fortælle om undersøgelsen af den genstand, der var opereret ind i Richard Price. Sagt på en anden måde forbliver den et mysterium. Der er ingen forklaring på, hvorfor den var i hans krop, hvad det præcist drejer sig om, og hvilken funktion genstanden har haft, for så vidt som den har skullet bruges til noget.

Kilde: *Phénomène*, nr. 12, nov-dec 1992

Oversættelse: Marianne Hegelund

Bearbejdelse: Flemming O. Rasmussen

Kommentar til artiklen

Det er heldigt for Antonio Huneus, at denne sag ikke skal behandles ved en domstol, for så var den slet og ret blevet afvist på grund af bevisets stilling. Hvis det ikke er muligt at skaffe et bedre bevis, bringer Antonio Huneus blot brænde til skeptikernes bål.

En forsker skal være åben og fordomsfri og derfor ikke afvise en sag på forhånd, men med et bevis som i denne sag, må man, hvor åben og fordomsfri, man end er, nok sige "prøv igen", for Richard Price-sagen beviser intet som helst.

Hvad har vi? En person, som hævder, at han blev taget op i et ufo engang i 1955 og fik opereret en genstand ind i sit underliv. Den genstand dukker så op igen efter 34 år.

Der er mange løse tråde. For det første: Manden er professionel tryllekunstner, eller som det mere korrekt hedder "illusionist".

For det andet er der genstanden, som dukkede op efter 34 år i bughulen. Målene, cylindrisk og 1x4 mm, kunne det være en torn fra en busk? Om den var af ny dato, da den dukkede op, eller om den havde gemt sig et sted under huden i 34 år svært at afgøre, men det sidste kan godt være tilfældet. Det er sket, at torne, glassplinter og andre fremmedlegemer vandrer rundt i kroppen og pludseligt stikker frem gennem huden. Antonio Huneus sætter da også selv spørgsmålstejn ved genstanden, dens funktion og oprindelse.

En tanke, som uvilkårligt melder sig, er, at Richard Prices bemærkning om, at han som barn fortalte lægerne, at historien om ufoet blot var opdigt, meget let kan overføres til i dag. Han har måske som tryllekunstner brug for lidt PR i forsøget på at få nogle job rundt omkring. Og hvor får man bedre PR end ved at medvirke i diverse tv-programmer.

Noget helt andet er, at bemærkningen "en anerkendt fysiker ved et anerkendt universitet" får alle alarmklokker til at ringe. Den oplysning siger intet, og rent journalistisk vil den nævnte oplysning være uanvendelig som kildehenvisning. Desværre lyder ovennævnte troværdigt for de fleste. Men, uden navn, ingen troværdighed.

/Flemming O. Rasmussen

UFOer - Hvad siger videnskaben?

Den hidtil mest omfattende, videnskabelige undersøgelse af ufo-phenomenerne blev udført på University of Colorado i USA under ledelse af dr. Edward U. Condon. Regeringen ville vide, om det var værd at beskæftige sig mere med ufo-phenomenet. Efter et par år og mange tusinde dollars konkluderede Condon, at det var spild af tid og penge at undersøge ufo-rapporter fremover.

Siden har man ivrigt diskuteret, om rapporten var resultatet af en seriøs undersøgelse eller bestilt arbejde.

Dette hefte fra SUFOI fremlægger alle fakta i sagen. Heftet er redigeret af Flemming O. Rasmussen og på 39 sider, illustreret. **Pris kr. 48,00**

Bestilling: Giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Eller check til nævnte adresse. Skriv venligst "Condon" på modtagerdelen.

En uendelig historie

Af Flemming O. Rasmussen

Raymond E. Fowler har beskæftiget sig med ufologi i over 30 år og er national leder af MUFON, Mutual UFO Network. Han har skrevet en del bøger om ufoer og især ufo-bortførelser.

Raymond E. Fowlers seneste bog, *The Watchers II*, har givet eventyret "The never ending story", en parallel ud i ufologien. Denne bog er hans fjerde om Betty Andreasson Lucas' ufo-bortførelse eller bortførelser, for der dukker løbende nye op. På det seneste har hendes mand, Bob, nu også været bortført utallige gange af ufoer. At mange seriøse ufologer for år tilbage satte spørgsmålstegn ved Betty Andreasson Lucas' beretning, ser Raymond E. Fowler stort på.

Med et forord af Whitley Strieber skulle lykken og en bestseller være i hus. Når man læser *The Watcher II*, kommer man uvilkaarligt til at tænke: "Der må sgu' være penge i det bras. Hvorfor skulle så mange amerikanere ellers skrive om fiktive ufo-bortførelser?"

I USA kan hypnose åbenbart løse alle problemer. Er du trist og har sorg i sinde, ja, så er det ikke Lundeborg du skal tage til, men en hypnotisør eller terapeut, der kan fortælle dig, at du har været bortført af et ufo.

Den første del af *The Watchers II* består stort set af afskrifter fra de bånd, der blev optaget under Betty Andreasson Lucas hypnose-sessioner. Spørgsmålet er, om hun virkelig har oplevet så mange bortførelser helt fra sin barndom til i år, hvor hun runder de 60. Svaret er nej. Begrundelsen giver Raymond E. Fowler.

Under en hypnose-session fortæller hun om en episode, der er meget lig med et afsnit af Star Trek. Efter hypnosen laver hun en tegning af det, som nu er dukket op i hendes bevidsthed. Også det ligner noget fra Star Trek. Hun indrømmer da også, at hun har set en del af den slags i tv. Hun mener, at det er rent tilfældigt, at hendes bortførelser ligner episoder fra Star Trek. Virkeligheden er, at både hendes og mange andre bortførtes beretninger stammer fra tv-serier og bøger. Det ligger så gemt i hukommelsen, til en hypnotisør bringer det frem i fuldt dagslys. Kapitel 11 hedder da også meget sigende "Erindring eller fantasi?"

I anden del af *Watchers II* forsøger Raymond E. Fowler at bevise, at Betty Andreasson Luca taler sandt, når hun hævder, at hun har været bortført utallige gange af ufonauter. Med diverse citater fra Bibelen mener han at kunne bevise, at ikke-jordiske har befundet sig på Jorden i flere tusinde år. Det var efter Raymond E. Fowlers mening ikke-jordiske, der skabte de første civilisationer i det gamle Babylon i området Sumer, da sumererne var ikke-jordiske. Lige siden dengang har "The Watchers", som han kalder dem, holdt øje med os jordboere, og om vi har holdt os på dydens smalle sti. Engang faldt vi ved siden af, og da måtte en meget stor del af Jordens befolkning og dyreliv udryddes med Syndfloden.

De beviser fra Bibelen, som Raymond E. Fowler bruger, er de sædvanlige gamle traverser, som så mange før ham har brugt: Ezekiels ildhjul, udvandringen fra Ægypten med turen gennem Det røde Hav og stjernen over Betlehem julenat. Ildhjulet var et rumskib; det var ikke-jordiske, der skilte vandet i Det røde Hav; og det var et stort moderskib, der lyste som en stjerne over Betlehem.

I tredje del sammenligner Raymond E. Fowler ufo-bortførelser med ud-af-kroppen og nær-død-oplevelser. Han mener de tre forskellige ting har en del fælles. Han kommer med mange betragtninger, men nævner intet om, at de måske har udspring i en slags drømme. Et gennemgående træk er nemlig, at en meget stor del af beretningerne begynder med: "Jeg lå i min seng og kunne ikke falde i søvn. Pludselig så jeg et lys, og jeg følte, at jeg svævede gennem væggen og ud i..." Søvnforskere har en meget god forklaring på netop den slags oplevelser. Søvnlammelse med hallucinationer.

En total bedømmelse af *The Watchers II* er, at bogen ikke er værd at bruge penge på, med mindre man er ufo-bortførelses-freak.

Raymond E. Fowler: *The Watchers II. Exploring UFOs and the Near-Death Experience*, Wild Flower Press 1995, USA. ISBN 0-926524-31-3. Hardcover, 398 sider med illustrationer. Pris: US\$ 23,95.

Lommefilosofisk stjerne-vås

Sendebud fra Stjernerne skrevet af Rauni-Leena Luukanen er en af de senere års mest opreklamerede bogudgivelser. Hun kaldes "et fremtrædende medlem af den internationale kreds af ufo-forskere, der flere gange årligt mødes for at udveksle forskningsresultater". Hvis dette er korrekt, tør jeg ikke møde ufologiens tumper.

Af Kim Møller Hansen

Små 30 af bogens 128 sider handler om ufoer: Resten er en omgang lommefilosofiske betragtninger om reinkarnation, ud-af-kroppen-oplevelser, lovprisning af EF-unionen, holistisk filosofi og alt muligt andet. Den rodede fremstilling skyldes sikkert, at forfatterinden har skrevet bogen via automatskrift under kommunikation med intelligens fra det ydre rum.

Bogens ufo-afsnit er præget af historier fra ufologiens overdrev, og forfatteren bygger tydeligvis på kilder (selv om de ikke nævnes), som vi i SUFOI har dårlige erfaringer med. Klogeligt nok er forfatterinden ret upræcis mange steder, fx "En professor ved en kendt teknologisk højskole..." Nåh, ham...!

Og dér hvor forfatterinden endelig vover at komme med den lovede dokumentation, går det galt. Bogen har alt for mange faktuelle fejl. Fx skriver hun: "...astronauten Gordon Cooper, som har været på månen..." Leroy Gordon Cooper var sidste gang i rummet med Gemini 5 i august 1965 - altså 4 år før amerikanerne plantede Stars and Stripes i Månens støv!

Et andet sted skriver forfatterinden, at Mirage-fly er udstyret med laser-kanoner, der kan nedskyde ufoer. Og at "Vi ser millioner af andre planeter." Så vidt jeg ved, er der 9 planeter i solsystemet. Trods ihærdigt stjerneekikkeri har vi endnu ikke med sikkerhed opdaget andre planeter længere væk.

"Vore brødre og søstre i verdensrummet har længe haft åndelig kontakt med de mennesker på Jorden, som har evne til at

modtage budskaber, oplevelser og erfaringer fra højere svingningsniveauer".

Som dette citat fra bogen viser, er forfatterinden en af de udvalgte, som skal hjælpe os andre stakler, der ikke ved bedre. Hendes budskab er, at kun gennem kærlighed og respekt for hinanden og naturen kan vi redde kloden fra undergang. Jamen, er det dog ikke et originalt budskab, som disse rumvæsner i al deres universelle visdom har udtænkt!

Man skal ikke have læst mange bøger om ufoer, før man ved, at dette budskab, snakken om rumbrødre m.m. er en gammel travers, som salige George Adamski markedsførte allerede for 40 år siden - og som flittigt er blevet genbrugt af utallige andre - og det er den hverken blevet mere sand eller original af.

Rauni-Leena Luukanen har skrevet bogen på 37 timer. Hun burde efter min mening have brugt mindst 37 timer mere, og så alligevel overvejet at droppe udgivelsen.

Beklager, men jeg kan ikke anbefale bogen til sensommeraftnernes hyggelæsning - men det skyldes jo nok også, at jeg er betalt af CIA og andre skumle organisationer for at tilbageholde sandheden om ufoerne, og at mit svingningsniveau er så usselt lavt, at jeg ikke kan komme i kontakt med frelserne i universets dybder. Måske får jeg chancen i mit næste liv.

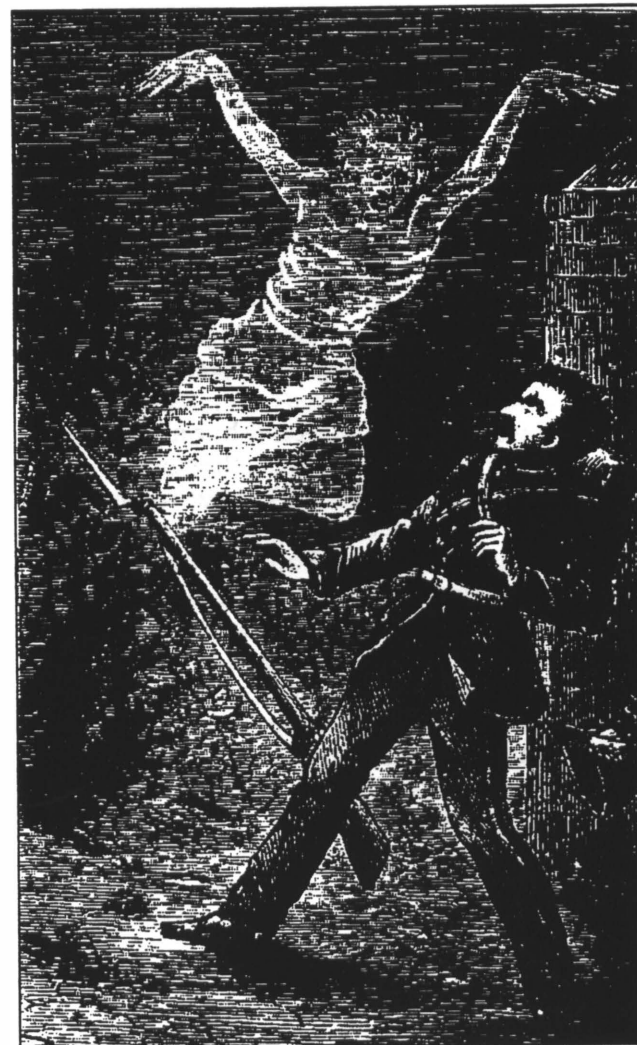
Rauni-Leena Luukanen: *Sendebud fra stjernerne*, Holkenfeldt 3, 1993. Oversat af Tabita Wulff, 128 sider, kr. 128,00

Ufoerne og det overnaturlige

Er der en forbindelse mellem ufo-fænomenet og det paranormale?

Af Keith Basterfield

I 1994 afholdt MUFON sit årlige symposium i Austin, Texas. På symposiet fremlagde Karla Turner, forfatter og engang bortført af et ufo, sin mening om bortførelser og offentlighedens behandling af ofrene. Hun tror ikke, at ufo-forskere ved, hvor kompleks en ufo-bortførelse er. Hun mener, at forskerne skal have begreber som hjerneoperation, unaturlig sexuel kontakt og andre ualmindelige ting med i deres hypoteser på lige fod med genetiske eksperimenter og hjælp til sikring af fremskridtet.

Jeg vil som Karla Turner også tilføje nogle aspekter til bortførelserne. Der er mange områder, som ufo-forskere til dato ikke har beskæftiget sig med. Nemlig de paranormale fænomener, der knytter sig til bortførelserne.

Det er sådan set ikke noget nyt, da mange ufo-forskere gennem årene har været opmærksomme på, at der er en forbindelse mellem det paranormale og ufo-fænomenet. Det er dog sådan, at mange at dem, der undersøger især bortførelsesrapporter, bevidst ser bort fra en stor del af de data, de møder.

Dr. Richard F. Haines har forsket i ufo-fænomenet i mange år. Helt tilbage i 1970 sagde han:

"...Blandt ufo-observationer er der et antal tilfælde, der er meget lig med poltergeist, telepati og andre psi-fænomener... visioner og andre 'kreative' inspirationer... såkaldt astral projektion, synskhed og overnaturlig forudviden... andre 'symptomer' er stof, der pludselig materialiserer sig, spøgelsesagtige ufonauter, drømmeagtige oplevelser, 'psykiske projektioner' i observatørernes hjerner, osv..." [8]

Da der ikke er helt klarhed over alle begreberne inden for dette område, er det nok bedst at bruge de samme begreber som parapsykologien.

Parapsykologen dr. Scott Rogo [11] inddelte de paranormale fænomener i tre kategorier.

I den første kategori, som han kaldte "ekstraordinær sansning", placerede han de oplevelser, der hørte til under mentale, psykiske fænomener. Det var telepati, clairvoyance, fremsyn og medier.

I den anden kategori anbragte han psykiske oplevelser, der havde fysisk karakter. Her drejede det sig om psykokinese, fysiske medier, poltergeist og healing.

Endelig er der et område mellem de psykiske og fysiske hændelser. Her drejer det sig om personers opdukken, spøgelsesagtige og ud-af-kroppen oplevelser.

I et forsøg på at give en kort beskrivelse af de forskellige hændelser, vendte jeg mig

mod Ivan Grattan-Guinness [7].

Ud-af-kroppen oplevelser - "er oplevelser, hvor en person synes at betragte omgivelserne fra et sted uden for sin krop. Ofte betragter vedkommende sin egen krop."

En persons opdukken - "er hændelser, hvor en person, der fysisk befinder sig et andet sted, rent visuelt dukker op og viser sig for en anden person, der er vågen. Personen, som dukker op, kan godt være en afdød person."

Clairvoyance - "er kendskab til oplysninger af unaturlig karakter om fysiske hændelser eller ting."

Telepati - "er at sende meddelelser fra en person til en anden på en unaturlig måde."

Poltergeist - "en fysisk form af et psykisk fænomen, ofte drejer det sig om forstyrrelser og transport af genstande."

Healing - "unormal medicinsk behandling som omfatter psykisk kirurgi, håndspålæggelse og helbredelse over store afstande."

Fremsyn - "unaturlig viden om fremtidige hændelser."

Psykokinese - "en person får ting til at flytte sig ved tankens kraft."

Nu har jeg beskrevet de begreber, som vi vil bruge. Lad os så se på, hvad der tidligere er sagt og skrevet inden for dette specielle område.

På den Første Internationale UFO Kongres i 1980 sagde dr. J. Allen Hynek:

"...i dag har vi tilstrækkeligt med bevis, der peger i retning af, at ufo-fænomenet også indeholder et psykisk element." [7]

Den amerikanske psykiater Berthold Schwarz undersøgte mange tilfælde og udgav en serie veldokumenterede rapporter. Han skrev bl.a.:

"Mange nærobservationer har forbindelse med telepatisk kommunikation, telekinese, teleportation, fremsyn, materialisation og dematerialisation." [13]

Andre er gået endnu længere. De hævder, at der er en forbindelse mellem det paranormale og ufo-fænomenet. De går endda så langt, at de påstår, at der er en direkte hvis ikke en central forbindelse mellem de to områder.

Hilary Evans, kendt engelsk forfatter, der både forsker i det paranormale og ufoer, har fx foreslået, at:

"...i mange tilfælde er der meget, der tyder på en eller anden psykisk forbindelse mellem observatøren og ufoet eller dets besætning...Der er mange tilfælde, hvor det psykiske eller parapsykologiske har en meget central placering i hændelsen." [5]

Jacques Vallée, som foretog en undersøgelse af nogle meget interessante rapporter, gik i endda så langt, at han i bogen *Dimensions* påstod:

"Gennem 1970'erne så det ud som om, at det snarere var reglen end undtagelsen, at de fleste rapporter om paranormale hændelser havde en tæt forbindelse med nærobservationer af ufoer." [14]

Senere i samme bog skrev han:

"Nøglen til forståelse af fænomenet ligger i de psykiske effekter, som det udløser (eller de psykiske ting, det gør muligt) for de mennesker, som oplever det." [14]

Bortførelser

Den engelske forfatter Jenny Randles har set på de britiske rapporter om bortførelser. Hun konkluderede:

"En anden side, som disse og mange andre tilfælde viste, var, at de observatører, som havde oplevet en bortførelse, fortalte en utrolig historie, som de selv mente drejede sig om et psykisk fænomen. Dette er meget vigtigt og ikke blot et tilfælde, men et afgørende holdepunkt i vores forståelse af, hvorfor de oplevede en bortførelse. De fleste rapporter drejede sig om poltergeist-fænomener i hjemmet, personers opdukken og ud-af-kroppen oplevelser..." [10]

Andre forskere er enige med Jenny Randles. Blandt dem er dr. Scott Rogo:

"Det ser ud som om, at de mennesker, der har en sådan oplevelse, enten har haft psykiske evner det meste af deres liv, eller også udvikler de sig som et resultat af oplevelsen." [12]

Den australske forsker Mark Moravec:

"I mange bortførelsessager er der rapporter om paranormale hændelser." [4]

Den amerikanske folklorist Eddie Bullard har undersøgt flere hundrede beretninger om bortførelser. Han skriver:

"Da forskerne begyndte at følge op på beretningerne om bortførelser, fandt de aspekter, som var svære at afvise. Alt for mange observatører fortalte om hændelser, der ofte var tættere forbundet til det parapsykologiske end til ufologien, selv om observatørerne beskrev en bortførelse lige så godt som mange andre." [2]

Australsk forskning

Da jeg i 1988 begyndte at undersøge lokale rapporter om bortførelser, opdagede jeg, at mange mennesker bandt det paranormale og bortførelserne så stærkt sammen, at jeg ikke kunne undersøge deres rapporter uden også at se på deres andre oplevelser. Nogle få beretninger illustrerer, hvad jeg fandt ud af.

Tilfælde 1 - "Anne"

Anne var 34 år og af irsk afstamning. Hun var gift og havde børn. I to tilfælde oplevede hun, at hun befandt sig i ikke-jordiske omgivelser sammen med både mennesker og "grå". I et tilfælde var hun sammen med en ikke-jordisk baby.

Annes liv var fuld af paranormale oplevelser. Der var både fremsyn, drømme og "visioner". I visionerne var hendes normale syn erstattet af et tredimensionelt fyldt med farvede billeder og lyd. Efter hendes fars død viste han sig for hende.

Tilfælde 2 - "Susan"

Susan, som er fra Adelaide, har i sit liv oplevet mange bortførelser.

Susan har som Anne haft mange usædvanlige oplevelser. Som barn hørte hun "fodtrin", når hun var helt alene. I et af de huse, hun boede i, havde hun en fornemmelse af, at der var andre til stede. Hun hørte fx lyde fra loftet over det rum, hun befandt sig i.

I 1979 var hun bange for, at der ville ske noget med hendes mand. Knive fløj op af skuffer og pegede på ham. En ven, som sov i samme rum, så en nat Susan svæve ud af sin seng. Børnenes trehjulede cykler kørte selv rundt om huset. Underlige lyde, som to stykker beton der gned mod hinanden, kunne høres i huset.

På hendes arbejdsplads bevægede stolene sig rundt i lokalerne af sig selv. Noget usynligt rodede op i hendes hår, fodtrin forfulgte de andre sygeplejersker, og mærkelige ting dukkede op.

Susan havde gennem lang tid været clairvoyant, hvilket hun også var under mit

interview. Hun følte også, at hun havde telepatisk kommunikation med andre mennesker.

Tilfælde 3 - "Carol"

Carol havde livslang erfaring og forbindelse med et stort antal væsener fra bortførelsessituationer.

Inden for det paranormale havde hun i barndommen en usynlig ven i sit hjem. Ting forsvandt og dukkede op med jævne mellemrum. Ud-af-kroppen oplevelserne begyndte en nat. I teenage-alderen så hun i drømme ind i fremtiden. Som voksen forfulgte poltergeist, lyde og flyvende porcelæn hende.

Efter jeg har talt med disse tre australske bortførte, har jeg haft en fornemmelse af, at alle de bortførte australiere, som jeg siden har interviewet, har fortalt om et højere niveau af paranormale oplevelser. Andre australske forskere har lagt mærke til de samme ting. I rapporter, hvor syv bortførte fra New south Wales fortæller om deres oplevelser, fandt vi oplysninger om telepatiske

hændelser, fremsyn, ud-af-kroppen oplevelser, opdukken og poltergeist.

Alt dette stiller to spørgsmål, som naturligvis kræver flere undersøgelser:

a) Har de bortførte haft paranormale oplevelser som følge af deres bortførelse?

b) Hvis de paranormale hændelser finder sted hele livet, sker det så oftere for dem, der har været bortført, end for dem der ikke har?

Lad os konsultere de få forskere, der har beskæftiget sig med det første spørgsmål.

Dr. Scott Rogo:

"Ufo-forskere har i årevis været opmærksomme på det, der populært kaldes et "paranormalt biprodukt". Det er, når en person som følge af en ufo-observation nogle år senere får nogle psykiske oplevelser, der er et indirekte produkt af hans eller hendes observation." [3]

Så tidligt som i 1980 skrev dr. James Harder, pionér i analysen af amerikanske beretninger om bortførelser:

"...Det er en kendsgerning, at mange af de mennesker, som har været bortført, får psykiske og sommetider psykiskinetiske evner...I mange tilfælde ser det ud som om, de også havde evnerne før ufo-observationen, men at de bagefter er blevet forstærket." [6]

I 1994 skrev Richard Boylan, psykolog og selv offer for en bortførelse:

"Som så mange andre bortførte, har jeg oplevet, at jeg har fået visse psykiske evner, eller måske er evnerne blot blevet mere udbredte." [1]

Desværre er de hændelser, som dette spørgsmål handler om, ikke blevet undersøgt tilstrækkeligt.

I et forsøg på at besvare det andet spørgsmål, er vi nødt til først at undersøge, hvordan fordelingen af den type paranormale fænomener er i en normal befolkning.

Erlendur Haraldsson har udgivet resultaterne af sin undersøgelse af den procentvise fordeling af forskellige typer af paranormale hændelser i befolkningen i forskellige lande. Fx fordelte de rapporterede tilfælde af telepati sig fra 14% i Danmark til 58% i USA. For poltergeist var det 3% i England og 9% på Island. For clairvoyance var det 3% på Island og 24% i USA. For ud-af-kroppen oplevelser var det 8% på Island og 10% i Sverige. 11% af indbyggerne på Island havde rapporteret om opdukken mod 14% i Sverige. [9]

Andre undersøgelser viser, at 3-6% af befolkningen lider af søvnblammelse.

Ud fra disse tal kan man se, at det ikke er ligegyldigt, hvor man bor, hvis man vil

opleve en ufo-bortførelse, et poltergeist, have fremsyn eller ud-af-kroppen oplevelser etc. Det var også, hvad vi fandt ud af i mine beretninger om bortførelser fra det sydlige Australien. Jeg vil derfor mene, at udbredelsen af disse fænomener er højere blandt bortførte end blandt ikke-bortførte.

Kildeliste:

- 1) R.J. Boylan og L.K. Boylan: *Close Extraterrestrial Encounters*, Wild Flower Press, Tigard, Or., 1994.
- 2) T.E. Bullard: *UFO Abductions: The Measure of a Mystery*, The Fund for UFO Research, Maryland, 1987.
- 3) A. Drufel og D.S. Rogo: *The Tujunga Canyon Contacts*, Prentice Hall, Engelwood Cliffs, 1980.
- 4) H. Evans: *UFOs 1947-1987*, Fortean Times, London, 1987.
- 5) H. Evans: *The Evidence for UFOs*, Aquarian, Wellingborough, 1983.
- 6) C.G. Fuller m.fl.: *Proceedings of the First International UFO Congress*, Warner, New York, 1980.
- 7) I. Grattan-Guinness: *Psychical Research*, Aquarian, Wellingborough, 1982.
- 8) R. Haines: *UFO Phenomena and the Behavioural Scientist*, Scarecrow Press, Metuchen, 1979.
- 9) E. Haraldsson: *Incidence of Paranormal Events*, Journal of the Society for Psychical Research, 53(801), 1985.
- 10) J. Randles: *What Can We Learn From British Abductees*, International UFO Reporter, Jan/feb 1988.
- 11) D.S. Rogo: *Parapsychology: A Century of Inquiry*, New York, 1975.
- 12) D.S. Rogo (red.): *UFO Abductions*, New American Library, New York, 1980.
- 13) B. Schwarz: *UFO Dynamics*, Rainbow Books, Moore Haven, 1983.
- 14) J. Vallée: *Dimensions*, Contemporary Books, New York, 1988.

Oversat og bearbejdet af:
Flemming O. Rasmussen.

Gode opslagsbøger om det ukendte

Af Kim Møller Hansen

Har du allerede de bedste dansksprogede opslagsværker om mysterier og det paranormale, og vil du gerne udvide mysteriebiblioteket med engelsksprogede titler? Så kan jeg anbefale følgende lille udvalg af bøger, der udmærker sig ved at være rigt illustreret og sobert skrevet.

Francis Hitching: *The World Atlas of Mysteries*, Book Club Associates 1978; 256 sider

Bogen er for længst udsolgt, men kan måske skaffes antikvarisk hos Parhelion, Richard Ward, 18 London Road, Buntingford, Herts SG9 9JN, England. Web-site: <http://www.ppsweb.com/parhelion>.

Bogens kort, tegninger og kildehenvisninger er simpelthen uovertrufne!

Simon Wellfare & John Fairley: *Arthur C. Clarke's A-Z of Mysteries. From Atlantis to Zombies*, Harper Collins Publishers 1993; 250 sider, ISBN 0-00-647970-7

Bogen er netop udkommet på dansk hos Bonniers, og kan købes dér hvis man abonnerer på et af Bonniers tidsskrifter. Bogen er er oversat til dansk af Peter Parkov og Lars Thomas og har titlen *Illustreret Videnskabs Store Bog Om Mystik* (ISBN 87-427-0874-5).

Francis X. King: *Mind & Magic. An Illustrated Encyclopedia of the Mysterious And Unexplained*, Crescent 1991; 256 sider, ISBN 0-517-06036-1.

Reuben Stone: *Encyclopedia of the Unexplained*, Blitz Editions 1993; ISBN 1-85605-136-6.

The World of the Paranormal, Grange Books 1995; 241 sider; ISBN 1-85627-720-8.

Ovennævnte tre bøger kan købes i tilbudskældereren hos Biblioteksboghandelen på Kultorvet i København, tlf. 33 13 25 27.

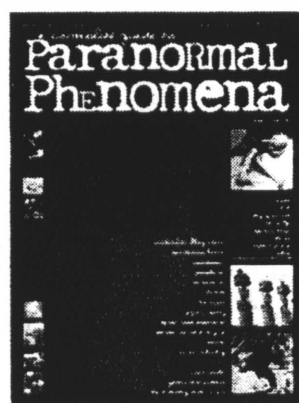
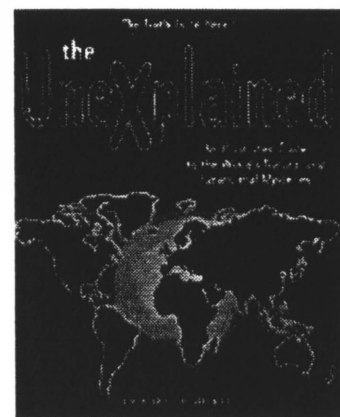
Karl P.N. Shuker: *The Unexplained. An Illustrated Guide To The World's Natural An Paranormal Mysteries*, JG Press 1996; 224 sider, ISBN 1-57215-213-3.

Bogens billedmateriale og layout er simpelt hen i top. Dr. Karl P.N. Shuker er zoolog og en af verdens førende cryptozoologer. I afsnittene om ufoer ser han bl.a. nærmere på de klassiske kontaktpersoner og hypotesen om, at ufoer kan være levende organismer i Jordens atmosfære. Shuker har også skrevet bøgerne *In Search of Prehistoric Survivors* (1995), *Dragons - A Natural History* (1995), *The Lost Ark: New and Rediscovered Animals of the 20th Century* (1993) samt *Mystery Cats of the World* (1989).

Shukers bøger kan bl.a. købes hos Strange Bookshop, P.O. Box 2246, Rockville, MD 20847, USA. Web-site: <http://www.strangemag.com>

Sarah Moran, red.: *The Complete Guide To Paranormal Phenomena*, Paragon Publishing 1996; 164 sider, ISSN 1365-4012

Guiden er udarbejdet af det samme team, som producerer de to tidsskrifter *Alien Encounters* og *Uri Geller's Encounters* (sidstnævnte blad kan iøvrigt købes hos bl.a. Det Ukendtes Boghandel i København, tlf. 33 13 37 01). Nærmere oplysninger fås på Web-site: <http://www.paragon.co.uk>

Udryddede dinosaurerne sig selv?

Af Lars Thomas

Af alle de bøger, der i tidens løb er blevet skrevet om dinosaurerne og deres tilsyneladende mystiske og bratte uddøen, må *Who Lies Sleeping* være en af de mærkeligste. Dens grundlæggende ide er, at dinosaurerne udryddede sig selv. De var nemlig så intelligente, at de udviklede et egentlig samfund med industri og andre forurenende aktiviteter, som til sidst gjorde livet så svært for dem, at de uddøde. Præcis som vi mennesker efter forfatterens mening er i gang med at gøre nu.

Det kedelige ved hele denne ellers spændende historie er, at der ikke er et eneste solidt bevis eller overbevisende argument for, at den kan være rigtig. Forfatteren bruger ellers meget plads på en glimrende gennemgang af evolutionens historie og de mange debatter, der i tidens løb har været om dinosaurspørgsmål, men derefter går han i gang med så vilde spekulationer og mærkværdigt snoede argumenter, at man har svært ved at holde balancen. Og han ophører mange kontroversielle teorier til fakta.

I Magees bog er alle dinosaurer fx blevet varmblodede, selv om den tanke stadig kun er en teori, der i bedste fald omfatter nogle af de større arter. Han ser også stort på, at flere forskellige forskere har fundet tegn på, at dinosaurernes uddøen slet ikke var så brat endda, men tværtimod strakte sig over et tidsrum på 70.000-100.000 år eller mere.

Efter en diskussion af, hvordan opret gang, stor hjerne, fremadrettede øjne og gribehænder uundgåeligt ville føre til, at dinosaurerne udviklede intelligens, går Magee over til at opremse såkaldte beviser for, at dette virkelig var tilfældet. En af de autoriteter, han bruger som kilde, er den amerikanske forfatter Brad Steiger. Og selv om Steiger naturligvis er amatør - hvilket i Magees øjne kun er en fordel, som placerer Steiger i klasse med Darwin og Alfred Wallace - har han fx også skrevet bøger om, hvordan hans kone kommer fra stjernerne.

Magee bruger megen tid på de mange fossile menneskelignende fodspor, der bl.a. er

fundet rundt om i Nordamerika. Mange af dem er af kreationister blevet brugt som bevis for, at mennesker og dinosaurer har levet samtidig, og derfor også er blevet skabt samtidig, men det afviser Magee. Det ville heller ikke passe ind i hans teori. Derimod må vi "respekttere muligheden for, at de kan være beviser for menneskelignende dinosaurer". Muligvis var det mere frugtbart at tænke på, at mange af disse fodspor for længst er blevet afsløret som svindelnumre lavet af de kreationister, der for enhver pris ville finde beviser for deres tro.

Bogen rummer talrige andre beviser af denne type, og argumenter som grundlæggende går ud på, at Magees teori må være rigtig, fordi andre kontroversielle teorier tidligere er blevet afvist af eksperter, og derefter har vist sig at være rigtige.

Who lies sleeping? Det gør læseren, når vedkommende har arbejdet sig gennem denne bog.

Mike Magee: *Who Lies Sleeping? The Dinosaur Heritage and the Extinction of Man*, Ask Why! Publications, Selwyn, Frome. ISBN 0-9521913-0-X

Den første kontakt

Af Flemming O. Rasmussen

Kontakt handler om menneskets gamle drøm om at finde liv uden for Jorden. I årevis har videnskabsmænd ladet radioteleskoper søge over himlen i forsøget på at finde en planet med intelligent liv et andet sted i universet. Endnu er det kun blevet til et par planeter, som højst sandsynlig er ubeboede. Lykkes det en dag at få kontakt, hvordan vil et eventuelt budskab så se ud, og hvordan vil vi her på Jorden modtage det?

I tidligere tiders ufo-litteratur var det spørgsmål let at besvare, for vi havde jo de fremmede i deres prægtige flyvende maskiner. Så let går det sikkert ikke, så vi må nok regne med, at budskabet dukker op på en anden måde. Men hvilken metode vil indbyggerne på en anden planet i verdensrummet så bruge?

I *Kontakt* kommer Carl Sagan med sit bud på, hvordan den første kontakt med en fremmed civilisation vil foregå.

Den eftermiddag det første budskab når frem til Jorden fra en planet i nærheden af stjernen Vega 26 år lysår væk, ændrer menneskehedens historie sig. Det viser sig så, at vi ikke er alene i det enorme verdensrum, og aldrig har været det. Der findes en civilisation, der er meget længere fremme i udviklingen end os.

Budskabet kommer helt som ventet i form af et radiosignal. Men hvad vil de fremmede os, og hvad er deres budskab? Det skal Jordens videnskabsmænd først finde ud af. Og efter en længere proces lykkes det. Selve budskabet ligger nemlig godt gemt i en meget vanskelig kode. En anden intelligent civilisation kræver selvfølgelig, at den civilisation, som opfanger deres budskab, er i stand til at afkode det. Det kræver i sig selv en intelligent handling.

Kontakt er ikke en videnskabelig bog, men science fiction. Så hvad menneskeheden får ud af budskabet, skal ikke afsløres her, det bør man selv læse. Men en lille forbindelse til ufoerne er der dog.

Bogen har måske større aktualitet i dag, end da Carl Sagan udgav den i 1985. I mellemtiden har astronomerne opdaget planeter i andre solsystemer, og her på det seneste har NASA afsløret, at der sandsynlig-

vis har været mikroskopisk liv på Mars. Så sandsynligheden for at vi mennesker her på Jorden er alene i verdensrummet, er efter alt at dømme også mikroskopisk.

Carl Sagan: *Kontakt*. På dansk ved Claus Bech, Lindhart og Ringhof, København 1987. 388 sider. ISBN 87-7560-801-4

Dr. Carl Sagan (død 1996) var astronom og en meget belæst videnskabsmand. I 1980 udgav han bogen *Cosmos*, som blev en bestseller. Tv-serien, der bygger på bogen, fik adskillige priser og blev vist i 60 lande. Desværre blev den ikke vist i dansk tv. Carl Sagan var dybt involveret i udforskningen af planeterne og søgen med radioteleskoper efter intelligent liv i rummet.

Et kampråb for omtanke og fornuft

Af James Randi

Ingen af skarpsindighederne fra *Broca's Brain* eller overraskelserne fra *Dragons of Eden* (Paradisets drager) er glemt i Carl Sagens sidste bog *The Demon-Haunted World: Science as a Candle in the Dark*. Denne bog sætter fokus på pseudo-videnskab, kvaksalveri og det almindelige vrøvl, som kommer fra charlatanner. Her er et kampråb fra en ligesindet.

Carl Sagan har altid bekæmpet det absurde, når han er stødt på det. I tidligere

bøger har han langet ud efter astrologi, parapsykologi og forskellige øjnefaldende skøre ideer inden for kosmologien. I denne bog slår han hårdt til igen. Jeg har set et tidligt manuskript til bogen, og det er min opfattelse, at den foreliggende bog kommer fra en stærkere og mindre behersket Carl Sagan.

Det første kapitel, som blev offentliggjort i uddrag i *Skeptical Inquirer* marts/april 1996, er en virkelig god start på bogen. Efter at have forklaret, hvad videnskab egentlig handler om, når Sagan til et punkt, hvor han trækker grænsen mellem videnskab, religion og overtro. Dette kapitel vil alle skeptikere finde overordentlig interessant med mange gode argumenter for videnskab kontra ikke-videnskab.

Han kommer derefter med en delikat og fængslende forklaring, som er videnskab, når den er bedst, på, hvordan Einsteins revolutionære teorier inden for fysikken ikke var et dementi af tidligere arbejder, men en spændende udvidelse af de kendte syn på universet. Han viser os også, at Newton ikke tog fejl, men blot havde begrænsede muligheder med det udstyr, han havde til rådighed. Videnskaben har en dejlig evne til at erkende egne fejl, når bedre data dukker op.

En af Sagens advarsler slog mig, og det er værd at bringe den videre til ethvert auditorium, hvor de studerende får deres første undervisning:

"Jeg finder det tilfældige strå af sandhed overskyldet af vand i et stort hav af kaos. Hvis vi ikke redder dette strå og ellers tænker os godt om, kan vi ikke løse de simple problemer, som vi står overfor - vi risikerer at blive en nation af fjolser, der falder for den første charlatan, vi møder."

Virkelig flot. Sagan påpeger også farerne ved at fratage naive personer deres illusion om det paranormale. Han forstår folk, der passer med beskrivelsen "troer typen", og han ved af erfaring, at de ikke er lette at få til fornuft. Deres mangel på kendskab til den virkelige verden, og hvordan den fungerer, ligger skjult bag deres tro. Sagan mener, at "de ved alt om Atlantis, men intet om DNA".

Han fortæller om en episode, der handler om "Carlos", et medium, som dukkede op i Australien for en kort bemærkning og beviste, at massemedierne er lette at narre, så længe de er overbeviste om, at videregivelse af vās vil give større seertal. Flere læsere og almen tilfredshed hos de forbrugere, som elsker at blive bedraget og endda betale for det. Jose Luis Alvarez, en ung amerikansk "performance billedhugger" lavede en turbo kampagne i massemedierne

Down Under. Den kulminerede i en enkelt-nats optræden i Operahuset i Sidney, hvor grædende fanatikere hagede sig fast i krystaller og genfortalte Carlos' mærkelige påstande, såsom "tyngdekraft er simpel; det er mere naturligt for ting at falde ned end at falde op!" Da Alvarez' svindel blev afsløret som bestilt arbejde af TVs Channel Nine, var ofrene uden anger. Hvorfor var de ikke overraskede?

I forbindelse med Alvarez' og massemediernes fejl ved ikke at undersøge de aktuelle kendsgerninger, er det værd at bemærke, at Harry Edwards, en kendt skikkelse i det australske skeptiske miljø, var inviteret til at medvirke i en tv-udsendelse, hvor man ville diskutere Carlos' påstande, og helt korrekt afsløre Carlos' trick med at stoppe pulsen - en demonstration, der havde begejstret pressen og været vist i tv adskillige gange, mens den unge "guru" var blevet interviewet. Edwards forklaring blev overhørt af næsten alle, og den følgende bekræftelse på hans undersøgelser - da svindlen endelig blev afsløret - må set fra et skeptisk synspunkt have været en stor tilfredsstillelse for ham.

Sagan opsummerer også tilfælde som "den nedstyrtede flyvende tallerken" ved Roswell i to kortfattede afsnit. Den sag får dermed den plads, den fortjener. Senere kommer han ind på "ufo-bortførte", som hævder, at de har været en smuttur til Venus eller andre usandsynlige steder for at få deres forplantningsorganer undersøgt. Sagan påpeger at:

"De troende tager fællestrækkene i deres beretninger som tegn på sandsynlighed i stedet for som et bevis på, at de (de bortførte) har opdigtet deres beretninger ud fra en fælles kultur og overlevering."

Hvis man tager, hvad der kunne blive betragtet som en serie hurtige skud fra hoften mod det, som vi har set og stadig ser på tv, påpeger forfatteren, at serien "Search Of..." begyndte hver episode med en oplysning om, at forfatterne så objektivt på de emner, de omtalte. Han skriver:

"Den tanke, at der var en alternativ forklaring som følge af bevisets stilling, dukkede aldrig op."

Han skærer serierne "Sightings" og "Unsolved Mysteries" over én kam for den måde, de ukritisk ødelægger tv's mulighed for seriøs oplysning.

Han skriver, at "X-files" (Strengt Fortroligt), sjældent lever op til det skeptiske synspunkt, som serien lover. "Star Trek" ser stort på den gængse biologi med sine utallige inkarnationer og de forskellige arter, der optræder. Filmen "Stjernekrigen" brugte enheden "parsec" som en hastighed i stedet for en afstand.

Blandt alle disse kommentarer, er der et spørgsmål, som jeg synes er særlig relevant: "Hvornår har du sidst hørt præsidenten for USA sige noget intelligent om videnskaben?" Sagan mangler her den seneste erklæring fra tidligere præsidentkandidat og intellektuelle sværvægter Pat Buchanan, som udtalte, at ingen videnskabsmand kunne overbevise ham om, at han nedstammede fra aberne. Jeg vælger at overhøre denne latterliggørende fejltagelse og det spørgsmål, den helt åbenlyst stiller...

Kapitel 13 i *The Demon-Haunted World* "Besat med virkelighed" indeholder "en repræsentativ og ikke omfattende liste" med "typiske pseudovidenskabelige emner". Der er

48 emner på listen, og her kan bl.a. nævnes:

Ønskekviste, homøopati, Edgar Cayce, evighedsmaskiner, Scientology og telefonopringtonger fra afdøde.

Når man har læst om disse emner, kan man godt få den mistanke, at dr. Sagan bliver mærkelig af at arbejde i en vingård, der giver så dårlige og mugne druer.

Sagans behandling af

selv den mest bizarre påstand er typisk fornuftig og venlig (i modsætning til andre skeptiske kritikere, som han refererer til som "intolerante og nedladende"), og han formår at holde sin forfærdelse for de populære blade for sig selv og ikke lade dem farve indholdet.

Det klare og ikke-tekniske sprog, som Carl Sagan bruger i *The Demon-Haunted World*, vil få alle læserne til at tænke over deres egne personlige holdninger. Sagan kan få hesten til at drikke, efter den er ført til truget.

Køb flere eksemplarer af *The Demon-Haunted World* og giv dem til skolebibliotekerne i din by. Det er en særdelse god investering.

På bogens bagside står et citat, der burde stå over porten på alle verdens skoler:

"Jeg er bange for, især nu hvor årtusindskiftet nærmer sig, at pseudoviden-skab og overtro år efter år vil istemme sig sireners klangfulde og attraktive sang af ufornuft. Hvornår har vi hørt det før? Når vores etniske eller nationale fordomme vækkes, i tider med knaphed, under udfordringer mod vores nationale selvrespekt, når vi pines over vores begrænsede kosmiske plads og formåen, og når fanatismen blusser op omkring os - så slipper ideer fra fortiden ud af vores kontrol.

Stearinlyset drypper. Dets spinkle lys dirrer. Mørket samler sig. Dæmonerne begynder at røre på sig."

Hører vi efter?

Carl Sagan: *The Demon-Haunted World: Science as a Candle in the Dark*, Random House, New York, 1996. 457 sider, hardcover. Pris \$ 25.95. ISBN 0-394-53512-X

James Randi er tryllekunstner og en meget ihærdig forsker i påstande om paranormale hændelser. Han har skrevet *Flim-Flam!*, *The Faith Healers*, *The Mask of Nostradamus* og senest *An Encyclopedia of Claims, Frauds, and Hoaxes of the Occult and Supernatural* (St. Martin's Press).

Randi har oprettet *James Randis Educational Foundation*, hvis formål er at udføre og støtte forskning i påståede paranormale, okkulte og overnaturlige hændelser. Randi kan nås på Web-siten: <http://www.randi.org>

Kilde: Skeptical Inquirer juli/august 1996
Oversættelse: Flemming O. Rasmussen

På sporet af fremmed intelligens

Søgen efter intelligent liv ved at udsende og modtage signaler med radioteleskoper kaldes SETI (Search for ExtraTerrestrial Intelligence). I de sidste 25-30 år har radioastronomer i USA, det tidligere Sovjet, Canada, Frankrig og Tyskland søsat mere end 50 SETI-projekter, og flere af dem er stadig aktive.

Af Kim Møller Hansen

Videnskabsjournalisten Edward Ashpole fra Nordirland har skrevet en slags grundbog om SETI. Bogen kommer godt rundt omkring emnets mange aspekter: et historisk overblik over menneskets forestillinger og drømme om universet, livets opståen, grænser for civilisationers vækst, moderne metoder til søgen efter fremmed intelligens, mulighederne for kolonisation og chancerne for at fremmede væsner kan nå Solsystemet.

En af bogens styrker er det store eksempelmateriale og Ashpoles opstilling af argumenter for og imod gængse påstande og hypoteser.

Lad mig give et enkelt eksempel fra bogen:

"Skal vi forvente bevis?"

De fleste videnskabsorienterede mennesker siger, at hvis ufoer var ikke-jordiske, så ville man have fundet beviser for det nu. Men er dette et rigtigt argument?

Arthur C. Clarke skrev engang, at det ville være lettere at gemme en dinosaur på Manhattan end at skjule et besøg af et fremmed rumskib. I en tv-udsendelse om flyvende tallerkener og deres besætninger fastholdt Clarke, at ethvert besøg af fremmed intelligens helt sikkert ville blive opfattet som det, det var. Et sådan besøg ville ændre vores tilværelse med et brag, og vi ville alle vide det...

Jeg kommer imidlertid til den

modsatte konklusion. Forestil dig, at du sidder i et rumskib i kredsløb om Jorden og rejser 2-3 millioner år tilbage i tiden. Du vil nu få gode muligheder for at studere vore tidligste forfædre. Du sender et fartøj ned til udforskning af Jorden og finder Australo-pithecines eller før-mennesker, der lever i små grupper på den afrikanske savanne.

Du vil nok ikke lande blandt dem, stige ud og sige: "Hej, jeg kommer lige fra fremtiden for at studere jeres primitive samfund og for at hjælpe jer med at få et bedre liv!"

En sådan handling ville være helt forkert, hvis du skulle lære noget om vore tidligste forfædre. Du ville kun få held til at skabe panik og formentlig ødelægge enhver mulighed for værdifuld forskning.

Hvad kunne du så gøre i stedet for? Om bord i rumskibet har du alle de tekniske hjælpemidler, der er nødvendige for at undersøge forhistoriske samfund. For det første tror jeg, at du ville studere dem på afstand og på alle mulige måder undgå at give dig til kende. Du ville bruge teleskoper, kikkerter og fotoapparater. Det næste skridt ville være at fange en eller to personer til nærmere undersøgelse, måske for at få venligtsindede og samarbejdsvillige hjælpere til brug ved en senere direkte kontakt med deres samfund.

På denne måde vil du måske leve blandt dem og møde deres ledere. Mit gæt er dog, at du vil synes, at det er for svært at leve sammen med disse forhistoriske mennesker,

og at du vil foretrække at lære enkelte individer nærmere at kende og iøvrigt studere deres samfund udefra, ligesom vi i dag studerer abeflokke i naturen.

Ethvert fremmed intelligensvæsen, som skulle besøge Jorden i dag, ville være i samme situation, bortset fra at vores samfund er mere komplekst end det forhistoriske samfund og derfor vil tage længere tid at studere. Og at dømme ud fra rapporterne om ufo-landinger er dette netop, hvad ufonauterne gør. Det ser ud, som om de har undgået nærkontakt med vores samfund, mens de har studeret det på afstand.

Når man tænker nærmere over det, er den gamle tegneserie-kliché: "Før mig til jeres leder!" - det sidste en besøgende ET ville sige. Han ville allerede inden landingen vide tilstrækkeligt til at besøge Jordens ledere uden vores hjælp.

Og så er vi tilbage til kolonisationshypotesen [= intelligente civilisationer opstået på en jordlignende planet et eller andet sted i Mælkevejen vil som en naturlov kolonisere hele Mælkevejen for at overleve]. Det centrale er her, at vi kan afprøve hypotesen ved at begynde at udforske ufo-fænomenet videnskabeligt. De mest troværdige ufo-rapporter strider ikke imod det, vi forventer, hvis kolonisationshypotesen er sand. Det er helt sikkert, at vi aldrig finder beviser for ufoer, hvis vi ikke søger videnskabeligt."

Edward Ashpoles bog er gennemillustreret og skrevet i et mundret engelsk, som vil kunne forstås af alle med interesse for emnet og med almene engelskkundskaber.

Edward Ashpole: *The Search for Extraterrestrial Intelligence*, Blanford 1990, 170 sider, mange ill.

Hvem søger hvem?

Bogen *The UFO Phenomena* er virkelig værd at læse. Her er stof til eftertanke for alle, som har gjort sig tanker om liv andre steder i universet.

Af Flemming O. Rasmussen

Edward Ashpole ser som biolog på mulighederne for, at der er udviklet intelligent liv på sollige planeter andre steder i vores galakse. Hvis det er tilfældet, hvorfor har vi jordboere så ikke opnået kontakt med andre intelligente væsener rundt omkring i de enorme univers?

Bogen er måske lidt tung i starten med mange gentagelser, men efterhånden som man læser mere og mere, bliver man fanget, da Edward Ashpole på en meget fin måde fortæller læserne om udviklingen her på Jorden contra en eventuel udvikling på en jordlignende planet et andet sted i universet. Der er mange ting, som man ikke har tænkt på i forbindelse med en eventuel fysisk kontakt med ikke-jordiske.

Spørgsmålene er mange, og svarene få, men gennem Edward Ashpoles "biolog-briller" får læserne et indtryk af, hvorfor de mange

millioner, der til dato er brugt på søgen efter SETI, endnu ikke har givet noget resultat, bortset fra det kendte "wow-budskab".

De vigtigste spørgsmål er: Opdager vi ikke-jordiske væsener, som er os overlegne, før de opdager os? Og vil sådanne overlegne væsener i givet fald kommunikere med os eller blot studere os?

Set ud fra et historisk synspunkt er sandsynligheden for, at de opdager os, før vi opdager dem, nok størst. Det var for eksempel Columbus, der opdagede indianerne i Amerika og ikke omvendt.

Edward Ashpole kommer bl.a. ind på ufo-bortførelser og de mange og mystiske oplevelser, de påståede bortførte har haft. Han gør kort proces og afviser bortførelser som pure opspind. Hvorfor har de bortførte ikke en fysisk genstand med hjem? Spørger han. Han ville ikke selv føle sig for god til at stjæle et eller andet, hvis han blev taget om bord i et ufo. Samtidig mener han, at beretningerne om

sex med rumvæsener er noget nonsens. Jordboere og ikke-jordiske vil som følge af deres forskellige udvikling på to planeter med astronomiske afstande være genetisk så langt fra hinanden, at "det vil være lettere at parre en elefant med en petunia" - noget som alle ved er umuligt. Der skal være genetisk lighed, hvis to væsener skal få afkom.

Det vil være synd at referere for meget fra denne interessante bog, da den så absolut bør læses af alle ufo-forskere. *The UFO Phenomena* bør i øvrigt stå i reolen hos alle ufo-interesserede. Det fortjener den.

Skulle der i lighed med tv-udsendelsen "Bogart" uddeles hatte eller her flyvende tallerkener, skal *The UFO Phenomena* have fem flyvende tallerkner af fem mulige.

Edward Ashpole: *The UFO Phenomena. A Scientific Look at the Evidence for Extraterrestrial Contacts*, Headline Book Publishing 1995, England. ISBN 0-7472-1246-5. Hardcover, 230 sider plus illustrationer. Pris: £ 18,99

Edward Ashpole blev biolog i 1955. I 1962 begyndte han at skrive på fuld tid i Science Today. Han har forsket i SETI, Search for Extraterrestrial Intelligence, siden 1963 og har skrevet flere hundrede artikler om emnet i aviser, tidsskrifter og videnskabelige publikationer.

Mødet i skoven

Af Ole Henningsen

Det er sen aften den 18. maj 1946, da den 28-årige svensker Gösta Carlsson er på vej hjem gennem Sibiriens skoven i udkanten af Ängelholm. I skoven opdager han et stærkt lys, der får ham til at nærme sig for at se, hvad der er på færde.

I en lysning ser han et diskosformet fartøj på jorden. Rundt om fartøjet befinder sig tilsyneladende 12 kvinder og mænd og en slags vagtpost. Det ser ud, som om man er i færd med at reparere fartøjet. Da Carlsson i sin iver, for at se hvad der foregår og for at komme i snak med væsenerne, åbenbart kommer for tæt på, hæver vagtposten sin hånd som for at advare ham om ikke at komme nærmere.

På et tidspunkt kommer en kvinde til syne. Hun deler en slags bægre ud til de øvrige væsener, som derefter drikker. Senere kommer kvinden til syne igen ved fartøjets kabine med et skinnende materiale, som hun senere kaster fra sig.

Fartøjet flyver væk

Gösta Carlsson beslutter sig for at gå væk fra fartøjet igen og nærme sig området fra en anden retning. Inden han når at komme tilbage til landingsstedet, ser han pludselig et lysskær i luften ligesom Månen på vej op. Det

er imidlertid fartøjet, der stiger til vejrs, stille og roligt næsten som en ballon. Kun en svag hvinende lyd høres. Efter kort tid er fartøjet forsvundet ind over den nærliggende by Ängelholm.

At denne hændelse totalt skal komme til at forandre Gösta Carlssons tilværelse, er han endnu ikke klar over.

Brændte cirkler i jorden

Efter en kop stærk kaffe tager Gösta Carlsson næste morgen sin cykel og kører tilbage til området for at se, om der er spor efter hændelsen.

Han kan se cirkler med brændemærker i det lave græs efter fartøjet, ligesom nogle fyrretræer er forbrændte. Han laver skitser af området og kommer frem til, at fartøjet må have haft en diameter på omkring 16 meter.

Da Carlsson skal til at køre hjem igen, kommer han i tanker om det blanke materiale, som han aftenen i forvejen havde set blive kastet bort fra fartøjet.

Ikke langt fra de brændte mærker i jorden finder han bl.a. en lille ring og en violet stav af kvarts ca. 12 cm lang. Staven var brændt og smeltet i den ene ende.

Dette er nogle få hovedtræk af Gösta Carlssons første oplevelse, som først blev kendt af en større skare, da han i 1971 var i

kontakt med den kendte skribent Eugen Semitjov, hvis populærvidenskabelige artikler og bøger også er særdeles kendte i Danmark.

Pollenkongen Carlsson

Gösta Carlsson er en kendt personlighed i Sverige, hvor han i årenes løb har grundlagt firmaerne Cernelle og Allargon, der er millionforetagender inden for lægemiddelbranchen. Han kendes også som "Pollenkongen", da hans arbejde med pollen er kendt over hele Sverige.

Gösta Carlsson fortæller, at han igennem årene har haft en lang række kontakter med de væsener, der var om bord på fartøjet. Disse kontakter er ikke direkte fysiske, men forekommer i en slags halvsovende tilstand. Carlsson er ikke et øjeblik i tvivl om, at hans succes inden for erhvervslivet skyldes disse kontakter og den indvirkning, de har haft på ham.

Landingspladsen tiltrækker turister

På stedet, hvor fartøjet landede, har Carlsson opført et mindesmærke i form af en tre tons tung model af fartøjet, ligesom aftegningerne i jorden er blevet markeret med beton. Modellen er naturligvis lille i forhold til det store fartøj, som Carlsson så lande.

Lysningen i skoven med modellen er i dag afgjort blevet en af Ängesholms lidt anderledes turistattraktioner.

Ny bog på markedet

I 1995 udkom på svensk en bog, hvori man nærmere kan fordybe sig i historien om denne usædvanlige person og hans liv i relation til ufo-observationen i 1946.

Nogle af bogens kapitler er skrevet i jeg-form af den nu 77-årige Gösta Carlsson, hvorfor man uden omskrivninger stifter bekendtskab med hans egne tanker og refleksioner i forbindelse med oplevelserne.

Indsamling af kildemateriale

Størstedelen af bogen og disponeringen af stoffet er foretaget af svenskeren Clas Svahn, der gennem en længere årrække har samlet et meget stort kildemateriale om denne fantastiske sag. Clas Svahn har siden 1991 været formand for Riksorganisationen UFO-Sverige, der med sine 2.000 medlemmer er Skandinaviens største ufo-organisation.

Ved adskillige lejligheder har Clas Svahn personligt talt med Gösta Carlsson og

mange af de andre personer, der på den ene eller anden måde har været involveret i sagen.

Det er interessant læsning, når Clas Svahn ned til mindste detalje videregiver sine møjsommeligt indsamlede oplysninger om de undersøgelser, der i årenes løb har været omkring Pollenkongen og hans beretning.

Uoverensstemmelser frem i lyset

I den foreliggende bog er det for første gang lykkedes at præsentere de tilgængelige fakta på en sober måde for skandinaviske ufo-interessererede. Der er ikke kun tale om at fortælle en historie. Der gøres virkelig meget ud af at berette om de mange uoverensstemmelser, der også i årenes løb er opstået om detaljerne i denne komplekse sag.

Detaljeret gøres der rede for undersøgelser og andre omstændigheder omkring den fundne ring og kvartsstav, som også udgør et af de lidt mere spøjse aspekter i sagen.

Gennemarbejdet beretning

Clas Svahn drager i bogen paralleller til andre kontaktberetninger fra Sverige og udlandet og deres videre forløb, ligesom han i et kort afsnit sætter beretningen tidsmæssigt på plads med sin omtale af spøgelsesraket-observationerne, der også fandt sted i året 1946.

Der skal ikke her tages stilling til de påståede oplevelser, men interessant læsning er det.

Bogen er gennemillustreret med tegninger og fotos af enhver art i sort/hvid og farver. Om det så er luftfotos af det angivne landingsområde, er de også fremskaffet. 25 sider med noter, bibliografi og navneindex afslutter dette værk.

Den foreliggende bog må i det hele taget siges at være et forbillede hvad angår ufo-litteratur. Nogle forfattere i denne genre har efterhånden vænnet sig til, at også ufo-bøger kan trænge til afsmitning fra videnskabelig rapportskrivning med kildeangivelser m.v.

Clas Svahn har bestemt gjort sit til at højne kvaliteten.

Clas Svahn & Gösta Carlsson: *Mötet i gläntan. Sveriges mest kända närkontakt med UFO*, NTB/Parthenon 1995 (Box 3053, S-611 03 Nyköping), 320 sider, ill., ca. 245 skr. i svensk boghandel.

På vej mod en endelig opklaring?

Af Toke Haunstrup

I *UFOs: The Final Answer?* fremlægger en række bidragydere deres holdninger til og teorier om ufo-fænomenet og dets mange facetter - det er der blevet ni ganske interessante artikler ud af. Samlingen er redigeret af parret David og Therese Marie Barclay.

Det endelige svar?

Med titlen *UFOs: The Final Answer?* (på dansk "Ufoer: Det endelige svar?") ledes tanken hen på en 'halv-sekterisk' udgivelse, som gennem en egen, indre logik og indforståethed søger at overbevise læseren om, at det er netop forfatterens opfattelse af ufosagen, der er den sande og evigtgyldige.

Gudskelov gælder dette ikke "UFOs: The Final Answer?" (bemærk i øvrigt spørgsmålstegnet). Bogens ni bidrag giver læseren et indblik i en række teorier og mulige tolkninger af ufoer og hertil knyttede fænomener. Efter at have læst bogen føler man sig langt fra afklaret mht. fænomenets art og oprindelse - snarere en kende mere forvirret.

Ufofænomenets kompleksitet

Bogens kapitler dokumenterer på glimrende vis ufofænomenets kompleksitet. En kompleksitet, som peger i retning af flere samtidige forklaringer på fænomenet (fænomenerne?!) - fremfor at søge den 'universelle' forklaring. Bogen præsenterer en vilte af forklaringsmuligheder, hvoraf flere meget vel kan være sande og beskrive undergrupper af ufofænomenet.

K.W.C. Phillips tager i kapitlet "The Psycho-Sociology of Ufology" (Ufofænomenets socialpsykologiske side) udgangspunkt i netop denne kompleksitet og konkluderer indledningsvis, at det ikke er ufoer, men rapporter vi som ufologer studerer. En gammel erkendelse, som fortsat er meget vigtig at have

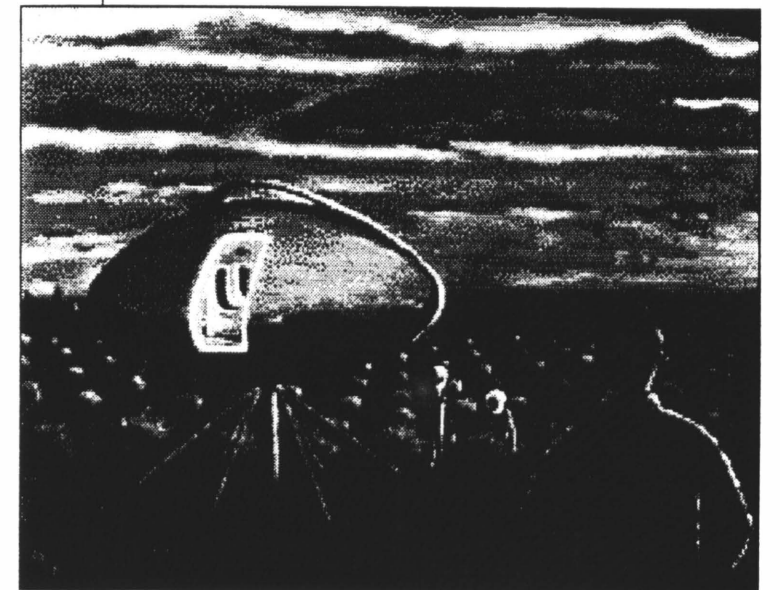
sig in mente. Phillips gør opmærksom på fænomenets historiske, religiøse og folkløriske elementer, som blot tilføjer arbejdet med at studere ufofænomenet endnu større kompleksitet.

Phillips omtaler interessant arbejde udført af den østrigske meteorolog Alex Keul, som i 1980'erne gennemførte 'personligheds-tests' på ufovidner i forbindelse med projektet "Anamnesis Protocol". Ud fra resultaterne af sine undersøgelser opstillede Keul to hypoteser:

Ufovidners tilbøjelighed til at rapportere ekstraordinære oplevelser (ESP-oplevelser) er omvendt proportional med den vurderede afstand til det observerede ufo. Dette skal forstås således, at observatører, der har nærobervationer, også er mere tilbøjelige til at have ESP-oplevelser - og omvendt.

Keul indfører begrebet 'status-inkonsistens', som beskriver den situation, hvor en person ikke har opnået overensstemmelse mellem sine evner/ambitioner, og det arbejde og de krav personen møder i sin hverdag. Keuls studier viser, at graden af denne status-inkonsistens er omvendt proportional med den afstand, ufovidnet rapporterer.

Joseph Dormer berører i sit bidrag, "All in the Eye of the Beholder?" (Det hele i øjet af

iagttageren?), ufofænomenets 'absurditet', der også bidrager til fænomenets kompleksitet (eller, om man vil, uforståelighed). Som eksempler på det absurde nævner Dormer beskrivelser af ufoers pludselige forsvinden ("som at slukke lyset"), fraværet af lyd ved nærobervationer, manglende tid og Mænd i Sort (MIB). Dormer sammenligner ufooplevelser med oplevelser af spøgelse, og finder enslydende træk såsom følelsen af at blive paralyseret, manglende lyd, pludselig forsvinden o.a.

Gennem sine overvejelser når Dormer frem til, at ufoer og spøgelse må have oprindelse i ét og samme fænomen; en kollektiv underbevidsthed som vi alle deler. Man kan dog diskutere kvaliteten af Dormers 'bevisførelse' og må vel snarere se kapitlet som et forsøg på teoridannelse end decideret videnskabeligt arbejde.

Som støtte for sin teori refererer Dormer bl.a. til forsøg med mus, som angiveligt skulle indikere, at klodens mus har en slags 'kollektiv' bevidsthed og gennem denne kan 'udveksle' erfaringer til løsning af problemer (selv om musene er geografisk adskilte). Man kan mene meget om denne teori, men skulle den være sand - hvilket jeg betvivler - kan man spørge (lidt spidst), hvorfor mus så ikke for længst har udviklet en høj grad af intelligens. Hastigheden af den 'intellektuelle evolution' og udviklingen af intelligens må jo kunne forøges radikalt ved adgangen til erfaringsudveksling via en fælles bevidsthed!

Bogens redaktører berører ligeledes fænomenets kompleksitet i afsnittet "A Tangled Web" (Et sammenfiltret net). Barclays anvender en interessant analogi med en abe til at beskrive, hvor vanskeligt det altid vil være at sætte sig ud over sin nuværende erkendelse og erfaring: Forestil dig, at en abe i junglen en dag finder en flaske Coca-Cola, som er smidt tilfældigt af et menneske. Aben drikker flaskens indhold og synes godt om smagen - så godt, at den ønsker at finde flere. Med udgangspunkt i sin hidtidige viden og erfaring vil aben begynde at søge efter et Coca-Cola træ - hvor skulle en sådan velsmagende 'frugt' ellers stamme fra?!

I afsnittet "Look Back in Astonishment" (Overrasket tilbageblik) beskriver Arthur Tomlinson mulige ufohændelser omtalt i historiske kilder. Tomlinson anvender bl.a. biblen som kilde, men refererer også til de indiske skrifter. Flere af observationsbeskrivelserne lyder ganske interessante - fx observationer gjort i Himalaya i årene 1926-1928 af eventyreren Nicholas Roerich.

Desværre savnes kildekritik i Tomlinsons historiske gennemgang. Beskrivelserne tages nærmest for pålydende, hvilket i særdeleshed er kritisabelt, når man har at gøre med materiale af ældre dato. Det kan fx være vanskeligt for nutidige forskere at tolke de sproglige billeder og metaforer, ældre folkeslag måtte bruge. Særlig slemt bliver det, når man - som Tomlinson - uden så meget som et blink med øjnene tager beskrivelser i religiøse skrifter for gode varer. Alt andet lige må omtaler af observationer i religiøse skrifter være påvirket af den religiøse fortolkningsramme.

Den rigtige forklaring?

Med "Science versus Saucery" (videnskab over for 'tallerkneri') har Robert Moore skrevet en glimrende oversigtsartikel over mulige forklaringer på ufofænomenet. Moore medtager et bredt udsnit af de bedst kendte og måske også mest relevante teorier. Gennemgangen er fulgt op af en detaljeret kildehenvisning, hvilket giver den interesse-rede læser gode muligheder for at følge op på en given teori og skaffe sig mere litteratur herom.

Moore opstiller i afslutningen af kapitlet en hypotese, ifølge hvilken *hele* ufofænomenet kan forklares ved spejlinger i luftlag, ioniseringsfænomener, fup, subjektive hændelser og ukonventionelle (jordiske) fly. Tilmed angiver han gruppernes procentvise størrelser - vel nok ret ambitiøst! Moore angiver dog ikke, på hvilket grundlag han baserer sin teori, hvilket er en væsentlig anke.

Sund fornuft (og SUFOIs erfaring med at undersøge ufoobservationer) fortæller, at det næppe er så simpelt at opstille en samlet og fyldestgørende teori for *hele* ufofænomenet. Moores tanker bør nok snarere tages som en provokation og en opfordring til ufointeresse-rede om seriøst at overveje den mulighed, at det skulle være muligt at forklare hele ufofænomenet ved naturligt forekommende fænomener.

David Barclay kommer i artiklen "Towards a Full Explanation" (På vej mod den endelige opklaring) med en for mig hidtil ukendt teori om ufofænomenets oprindelse, som han selv har udviklet. Ifølge denne teori er Jorden, vi mennesker, dyr og planter - ja hele universet - en del af en virtuel virkelighed i en udenforstående intelligens computerspil... Dette er faktisk Barclays alvor! Ufoerne og deres besætning er så den udenforstående intelligens' 'teleprojektion' i dette cyberspace. Barclay mener med andre ord, at universet (som vi kender det) spiller 'rammerne' i et

cyberspacespil, hvor det er nogle helt andre intelligenser (væsner), som flyver rundt i deres virtuelle rumskibe og leger kispus med os. Vi er altså den rene fantasi!

Efter at have læst Barclays indlæg savner man blot den ringeste dokumentation for teorien, som da heller ikke synes foruden indre modsigelser. Følger man Barclays tanker, hvorledes vil man da fx forklare, at vi mennesker kan tænke? Det er vanskeligt at forestille sig et spil, hvor de skabte (virtuelle) aktører (her menneskene) ligefrem kan tænke! Er det blot en del af spillet, at jeg i netop denne stund sidder og skriver en anmeldelse?

Gammel vin på gamle flasker?

Desværre er det ikke alle bogens kapitler, som virker velvalgte og interessante. Bl.a. Therese M. Barclays forsvar for rumskibshypotesen - "Spaceships that Pass in the Night" (Rumskibe der passerer i natten) - kører på de (alt for) velkendte argumenter for, at ufoerne - eller dele heraf - skulle være forårsaget af udefra kommende intelligenser og deres rumskibe. Som indicium for rumskibshypotesen anvender T.M. Barclay bl.a. det forhold, at det endnu ikke er lykkedes nogen at *modbevise*, at ufoerne er rumskibe. Her undslipper imidlertid anmelderen et suk, for

kan det virkelig være sandt, at tilhængerne af rumskibshypotesen fortsat mener, at det er modstanderne der sidder med bevisbyrden og skal bevise, at ufoer *ikke* er rumskibe? En sådan procedure ville stride mod al sund fornuft. Som forslagsstillere er det da også rumskibstilhængerne, som sidder suverænt med bevisbyrden.

Som uddybning af ovennævnte kan det bemærkes, at der kan opstilles en uendelighed af teorier, som videnskaben pr. dags dato *ikke* kan afvise: Fx er det umuligt at afvise, at der findes liv i rummet - vi har simpelthen ikke muligheden for at undersøge det! Men dette i sig selv øger jo ikke sandsynligheden for at der rent faktisk findes liv uden for Jorden!

UFOs: The Final Answer er - de mindre heldige afsnit til trods - et rigtig godt indlæg i debatten om ufofænomenet og dets oprindelse og kan anses som lidt af et must for den, der vil blot lidt mere end at nøjes med at læse om observationer af ufoer.

David Barclay & Therese Marie Barclay (ed.): *UFOs: The Final Answer?*, Blanford 1993, 192 sider. ISBN 0-7137-2362-9 (Se også Lars Thomas' anmeldelse af samme bog i "Bognoter")

Bognoter

Bag mystikken

"Bag mystikken" har undertitlen "Hvordan bearbejder hjernen mystiske hændelser?". Da bogen er skrevet af en medicinsk professor, havde jeg store forventninger. Nu skulle jeg da endelig få en dybdegående, medicinsk forklaring på, hvorfor nogle af os fortabte sjæle drages af det mystiske.

Men bogen er altså noget helt andet. En pæn og velillustreret introduktion (med for mange gentagelser) til emner som: alkymi, antroposofi, healing, akupunktur, I Ching og astrologi.

Lars Heslet: *Bag Mystikken - Hvordan bearbejder hjernen mystiske hændelser?*, Lademann 1993, 64 sider, udsalgspris kr. 28,00.

/Kim Møller Hansen

Et lille UFO leksikon

John Spencer, næstformand i engelske BUFORA, har tidligere skrevet "UFOs 1947-87" (sammen med Hilary Evans), "Phenomenon" og "Perspectives".

"The UFO Encyclopedia" rummer over 1.000 artikler på 434 sider i pocket format. Hver artikel er meget kort med biografier og observationsresuméer. Her er ikke plads til længere beskrivelser af ufologiens historie o.lign. Navnestoffet er meget britisk, og flere af de omtalte personer er mere eller mindre ukendte i Danmark.

Bogen er godt illustreret med over 70 fotografier i sort-hvid eller farve.

John Spencer, red.: *The UFO Encyclopedia*, Headline Book Publishing 1991, 434 sider, £ 6,99.

/Kim Møller Hansen

System i mystikkens verden

Vil du kontakte en forening, som beskæftiger sig med astrologi? Besøge et ufo-museum? Købe rekvisitter til din næste hekse-sabbat? Opsøge en hypnose-ekspert? Gå på meditations-kursus? Købe lydbånd om drømme?

Uanset hvilket emne du beskæftiger dig med, så kan du få hjælp i "Parapsychology, New Age and the Occult - A Source Encyclopedia". Her er over 10.000 kilder, der dækker 62 emner fra astrologi til Yoga. I bogen er der mange hurtige søgemuligheder, og oplysningerne er så aktuelle og korrekte, som de nu kan være inden for dette gedemærked.

En stort gedigent opslagsværk, som jeg giver mine bedste anbefalinger!

Cheryl Klein Lacroff, red.: *Parapsychology, New Age and the Occult - A Source Encyclopedia*. Reference Press International 1993, 526 sider, US\$ 24.95.

/ Kim Møller Hansen

Saglig bog om snemanden

Af og til udkommer der en bog, hvor ens første reaktion er: "Endelig!"

"Big footprints" er præcis sådan en bog. Den handler om Nordamerikas svar på den afskyelige snemand, Bigfoot eller Sasquatch, og om forfatterens mere end 20 år lange jagt på dette mystiske væsen.

Det er en af de mest seriøse og grundige bøger, der nogensinde er skrevet om dette emne. Her forsøger forfatteren, der er professor i antropologi ved universitetet i Pullman i staten Washington, at analysere fodspor, øjenvidneberetninger og andre data, der peger på, at Nordamerika er hjemsted for en stor behåret, menneskelignende abe, der går på to ben.

De vigtigste spor af Bigfoot er netop spor. Tusindvis af store fodafttryk (op til 50 cm lange) er blevet fundet over det meste af Nordamerika og specielt i den vestlige del. Skeptikere anser dem alle sammen for at være svindel eller i bedste fald udviskede bjørnespor, men Krantz påviser i detaljer, hvorfor det ikke kan være rigtigt.

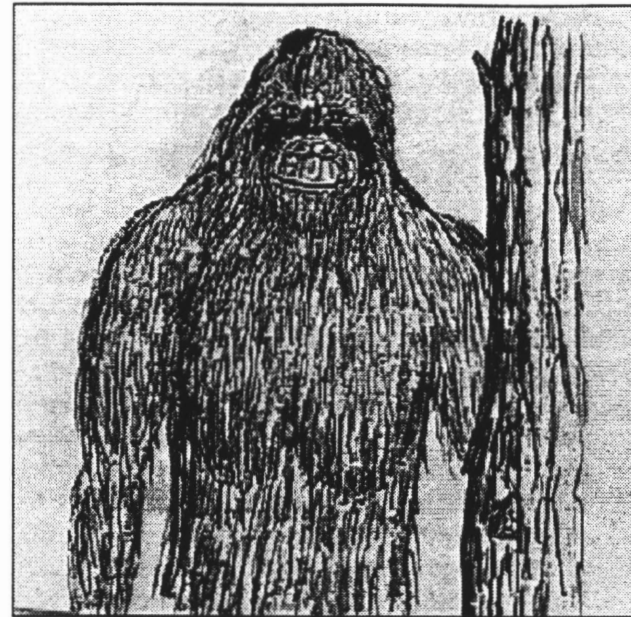
"Big footprints" er en meget saglig bog og derfor også en smule tør. Der er lange videnskabelige udredninger og indviklede beregninger, som godt kan være svære at komme igennem, hvis ikke man har forkunskaberne i orden. Men der er også spændende biologiske analyser og chokerende beskrivel-

ser af, hvor mange svindelnumre og hvor meget kævlari, der er knyttet til hele problematikken om Bigfoot.

Det er klart den bedste bog om Bigfoot, jeg endnu har læst.

Grover S. Krantz: *Big footprints*, Johnson Books 1992, hft. 300 sider.

/Lars Thomas

Om stjerner og mennesker

Der udkommer en lind strøm af astrologi-bøger, og langt det meste er en gang pseudoreligiøs vrøvl. Det er næsten umuligt for nybegynderen at få en konkret indføring i dette emne. Personligt har jeg aldrig haft megen fidus til emnet. Ikke mindst fordi bøgerne ofte er sovset ind i hokus-pokus ord, som i virkeligheden måske tjener til at skjule forfatterens uvidenhed. Og enhver kan anskaffe sig et horoskop-program til hjemmepc'en og lege astrolog.

Men der er selvfølgelig folk, der seriøst beskæftiger sig med dette emne - og altså også vil fortælle os andre, hvad al denne stjerne-snak egentlig går ud på.

Rie Osteds bog "Astrologi - om stjerner og mennesker" er det bedste om emnet, jeg længe har set. På første side fastslås det, at astrologi er et spørgsmål om tro. Herefter fortælles sagligt i en let tekst og gode illustrationer, hvad et horoskop er, og hvordan det laves. Stjernetegnene gennemgås, ligesom bogen har et godt historisk afsnit. Som en første introduktion til astrologi er denne bog glimrende.

Rie Osted: *Astrologi - om stjerner og mennesker*, Gyldendal 1993, 64 sider, kr. 106,25.

/ Kim Møller Hansen

UFO-historie i tre bind

Med udgivelsen af "High Strangeness: UFOs from 1960 through 1979" har Jerome Clark, redaktør af tidsskriftet International UFO reporter, afsluttet tre-bindsværket "The UFO Encyclopedia".

Det 3. bind beskriver med sine 777 sider en vigtig periode i ufo-historien, hvor mange væsentlige hændelser fandt sted, og hvor selve udforskningen af og interessen for fænomenet tog fart - alt sammen set gennem amerikanske briller.

De tre bind udgør til sammen et glimrende opslagsværk for enhver ufointeresset. Bøgerne er lette at finde rundt i og skrevet i et flydende og let tilgængeligt sprog. Hver artikel er forsynet med fyldige kildehenvisninger til videre fordybelse i det givne emne. Prisen er desværre særdeles høj - ikke mindst set i forhold til bøgernes meget sparsomme illustrationsmængde.

The UFO Encyclopedia er skrevet af Jerome Clark og består af:

Bind 1: *UFOs in the 1980s*, 1990; 234 sider, ISBN 1-55888-301-0

Bind 2: *Emergence of a Phenomenon: UFOs from the Beginning through 1959*, 1992; 433 sider, ISBN 1-55888-741-5

Bind 3: *High Strangeness: UFOs from 1960 through 1979*, 1996; 777 sider, ISBN 1-55888-742-3

De tre bind kan købes samlet for US\$ 228,00 hos: Omnigraphics, Penobscot Building, Detroit, MI 48226, USA. Fax 313-961-1383

/ Kim Møller Hansen

Jagten på Exmoor-uhyret

På Exmoor-heden i Sydengland er der i mange år set store sorte og brune kattelignende rovdyr, som slet ikke hører til i Sydengland. De mystiske katte har dræbt i hundredevis af får. Men hvad er det egentlig for nogle dyr?

Det var dette spørgsmål, som ekspeditionen under ledelse af zoologen Lars Thomas tog til England for at besvare. "Operation Exmoor" varede næsten en måned, og deltagerne fandt nogle af de overfaldne får, spor efter rovdyrene og mange øjenvidneberetninger.

Konklusionen er, at der med ret stor

sikkerhed er en bestand af frit levende pumaer på Exmoor-heden, hvilket i sig selv er ganske usædvanligt. Problemet er bare, at pumaerne kun kan forklare *nogle* af de mange observationer. Og hvis der er andre kattelignende rovdyr end pumaer på heden, hvad kan disse så være? Dette får vi ikke svar på i denne lille, velskrevne bog, men mon ikke der skulle være basis for en efterfølgende ekspedition til Exmoor.

Lars Thomas: *Jagten på Exmoor-uhyret*, Andersen Bogservice 1992, 41 sider, kr. 56,00.

/ Kim Møller Hansen

Overlevelseskursus for ufo-bortførte

Michelle LaVigne er først i 30'erne og mor til tre børn. Hun arbejdede som elektromekanisk CAD-designer, indtil hun besluttede sig til på fuld tid at skrive om sin ufo-bortførelse. Hendes familie har i generationer set små grå ETs.

Det gik først op for Michelle LaVigne, at hun havde haft utallige kontakter med ikke-jordiske, da hun blev hypnotiseret af den berygtede dr. John Mack, psykiater og professor ved Harvard Medical School's Cambridge Hospital.

Bogen er for de rette troende. Vi andre med begge ben solidt plantet i den danske muld vil nok betegne bogen som noget bavl. Det er i hvert fald ikke værd at bruge penge på en omgang vås som *The Alien Abduction Survival Guide*.

Michelle LaVigne har en stor del af sit liv ment, at der var sket et eller andet specielt med hende. Hun var stærkt overbevist om, at hun havde været bortført af et ufo. Derfor kontaktede hun John Mack, som hypnotiserede hende. Det viste sig meget belejligt, at hun havde været bortført.

Når det drejer sig om bortførelser, og hvad de såkaldte terapeuter finder skjult i de stakkels ofres underbevidsthed, bør man nok lige huske, hvad dr. Mark Rhine skrev i den berømte/berygtede Condon Rapport:

Nogle gange kan hypnose bringe ting, som en person har undertrykt frem i bevidstheden. Men personer, som ikke kan skelne fantasi fra virkelighed, vil under hypnose blot bygge videre på deres vilde fantasier.

Og det er netop, hvad Michelle LaVigne gør i "The Alien Abduction Survival Guide". Bogen er ment som en hjælp til folk med traumer, men et hurtigt gæt er, at den er til

mere skade end til gavn.

Michelle LaVigne: *The Alien Abduction Survival Guide*. Wild Flower Press, New Berg, OR 1995. ISBN 0-926524-27-5. Paperback, 130 sider. Pris: US\$ 11,95.

/Flemming O. Rasmussen

Condon Projektet set indefra

Condon Projektet er ofte blevet beskyldt for ikke at tage ufo-rapporter alvorligt. De ord kommer til skamme, når man læser Roy Craigs bog. Han var tilknyttet Condon Projektet som en af de udfarende medarbejdere. Hans opgave var at undersøge ufo-rapporterne på stedet.

I den første del af bogen tager Roy Craig læserne med ud på de steder, hvor det skete. Spørgsmålene er så, hvad der egentlig skete. I de fleste tilfælde intet.

Roy Craig fortæller på en meget interessant og levende måde om sine undersøgelser. Desværre var det fleste af de ufo-rapporter, som Condon Projektet modtog, ikke en nærmere undersøgelse værd. En uidentificeret lyd fra luften viste sig at stamme fra en lille ugle, en "ufo-rede" i en sump var opdigt og så videre og så videre.

Den eneste observation, der virkelig var kød på, fandt sted den 18. september 1957 over Den mexicanske Golf. Besætningen i et B-57 fly havde i flere timer både visuel kontakt og radarkontakt med et ukendt objekt. Den observation fandt Roy Craig ikke en forklaring på.

Første del er, hvad man kan kalde sider fra en rapportoptagers dagbog. Her følger læseren en professionel ufo-forsker på arbejde i marken.

I anden del fortæller Roy Craig om Condon Projektet og de dønninger, det berygtede "fidus-memo" gav.

Når man har læst bogen *UFOs. An Insider's View of the Official Quest for Evidence*, får man det indtryk, at medarbejdere ved Condon Projektet gjorde et stort arbejde. Resultatet er der dog stadig delte meninger om.

Bogen er, som titlen antyder, skrevet på engelsk, men det bør ikke være en hindring for at læse den. Den er skrevet i et meget letlæseligt engelsk, og kan derfor læses af de fleste, som har fulgt folkeskolens engelskundervisning. Der er meget få fagudtryk.

UFOs. An Insider's View of the Official Quest for Evidence er et propert stykke

arbejde, meget seriøs og godt skrevet. Roy Craig har i modsætning til lederen af Condon Projektet, Edward U. Condon, ingen fordomme over for ufoer. Så har man fulgt med i ufo-debatten, bør man læse denne bog. Bogen kan varmt anbefales.

Roy Craig er født i 1924. Han gik på Lewis College, Colorado State University, University of Colorado og California Institute of Technology, før han fik en ph.d. i fysisk kemi på Iowa State University. Han var i den amerikanske hær under Anden Verdenskrig. Da han trak sig tilbage fra at job i den nukleare våbenindustri, underviste han i fysik på universitetsniveau. Han opdrætter nu lamaer på den historiske LaBoca Ranch i sin hjemstat.

Roy Craig: *UFOs. An Insider's View of the Official Quest for Evidence*, University of North Texas Press, Denton, Texas 1995. ISBN 0-929398-94-7. Paperback, 306 sider. Pris: US\$ 18,95

/Flemming O. Rasmussen

Panik i korncirklerne

Der er langt mellem bøger, som virkelig er i stand til at ændre ens syn på et bestemt emne. Hvis emnet er korncirkler, og bogen er amerikaneren Jim Schnabels "Round in circles", er jeg dog sikker på, at ens forhold til de mystiske mønstre i engelske kornmarker aldrig mere vil være det samme.

"Round in circles" indeholder godt nok en beskrivelse af korncirklerne og deres

historie, men den handler først og fremmest om de mange mennesker, der har spillet en fremtrædende rolle i hele forløbet. Forfatteren mødte mange af dem personligt, da han i 1991 og 1992 var en ivrig deltager i diverse overvågningsprojekter, korncirkelkonferencer og andre cereologiske aktiviteter (cereologi er "videnskaben" om korncirkler).

Det er en broget forsamling, der har bevæget sig i og omkring de engelske kornmarker: Japanske plasmafysikere, rituelle magikere, folk med ønskekviste og penduler, ufologer, new age-turister, rige adelsmænd, snakkesalige medier og almindelige strejfare.

Det hele begyndte i fred og fordragelighed. Pat Delgado, Colin Andrews og meteorologen Terence Meaden udforsker og opmåler cirkler, og Meaden begynder at udvikle sin teori om en atmosfærisk vortex (hvirvel), der kan være ansvarlig for dannelsen af cirklerne. Flere og flere mennesker bliver efterhånden inddraget, medierne får interesse for sagen, og så begynder tingene at gå galt.

Meaden forsøger at holde fast i sin naturvidenskabelige forklaring, mens Delgado og Andrews begynder at snakke om overjordiske intelligenser, der forsøger at kommunikere med os. Delgado udvikler endda evner for healing. Alskens medier dukker op og fortolker budskaber i kornet, mens alt og alle skændes med hinanden, forsøger at tjene penge på hele affæren og i det hele taget opfører sig højst mærkværdigt.

Ind fra højre kommer så de første tegn på, at ganske almindelige mennesker er ansvarlige for korncirklerne. Panikken breder sig blandt cirkelforskerne, der pludselig ser interessen begynde at dale, og deres potentielle indtjeningsmuligheder forsvinde.

Bogen er et godt studie i menneskesindets mange mærkværdigheder, og man kan efter endt læsning ikke lade være med at spekulere på, om der overhovedet er nogen af korncirklerne, der er ægte naturfænomener.

Jim Schnabel: *Round in circles. Phycisists, poltergeists, pranksters and the secret history of cropwatchers*, Hamish Hamilton 1993, indb., 295 sider.

/Lars Thomas

Vi alene vide!

Det er temmeligt svært at tage en bog seriøst, når forfatterne i indledningen henvender sig til læsere, som er "interesserede i at kæmpe i krigen mod overtro", for derefter at skrive et helt kapitel om, hvor vigtigt det er at være

åben, fordomsfri og neutral, når man beskæftiger sig med fænomener af den mere uforklarlige slags.

"Missing pieces" er en bog, man skal holde sig fra. Den indeholder ganske vist en del nyttige oplysninger og beskrivelser af undersøgelsesmetoder og interviewteknik, men den er også meget langt fra at være åben, fordomsfri og neutral.

Baker og Nickell er begge medlemmer af CSICOP, og når man ved det, kan det ikke undre, at bogen er fyldt med henvisninger til middelalderlig overtro. Den har endda et formanende afsnit om, hvad man skal gøre, når man ikke synes, man kommer nogen vegne i kampen for at ændre verden og sætte en stopper for New Age og den bølge af overtro og irrationalitet, der efter forfatterernes mening hærger det moderne samfund.

"Missing pieces" er på sin vis en uhyggelig bog. I afsnittet om undersøgelse af spøgelser og lignende fænomener, bliver man fx rådet til kun at gå i gang med en sag, hvis det mulige økonomiske udbytte er så stort, at det er besværet værd.

Og derefter skal man, hvis man hjælper folk, endelig sørge for at slå et slag for videnskab og CSICOP. Det er nemlig vigtigt, mener forfatterne, at benytte enhver lejlighed til at komme frem med sit budskab. Skeptikeren er nødt til at gå i krig mod uvidenheden og overtroens kræfter, så fjenden kan blive besejret!

Efter at have læst sådan en bog forstår man, hvorfor forfatteren Robert Anton Wilson i 1987 kaldte CSICOP og andre såkaldt videnskabelige skeptikere for Den nye Inkquisition.

Robert A. Baker & Joe Nickell: *Missing Pieces. How to investigate ghosts, UFOs, psychics & other mysteries*, Prometheus Books 1992, indb., 339 sider.

/Lars Thomas

Australiens meget vilde dyr

Når man beskæftiger sig med mærkelige dyr, kan man nemt få det indtryk, at det hele foregår i Storbritannien eller Nordamerika. Sådan er det imidlertid langt fra, og nu har to australske cryptozoologer da også vist, at hvis man ikke synes, at Australiens almindelige dyreliv er sært nok, så lever der også væsner, som slet ikke er til at forklare.

Out of the shadows er både spændende, velskrevet og illustreret med mange sjove billeder. Den er måske ikke så fyldestgørende, som jeg godt kunne tænke

mig, men de seks forskellige mystiske dyr, der beskrives i den, behandles til gengæld meget grundigt.

Det bedst kendte mysteriedyr i Australien er uden tvivl den Tasmanske pungulv. Den uddøde officielt i 1936, da det sidste kendte eksemplar døde i en zoologisk have i Hobart. Siden da har hundredvis af mennesker påstået, at de har set levende pungulve.

På det australske fastland forsvandt pungulven efter sigende for mindst 2.000 år siden, men herfra har man sjovt nok betydeligt bedre beviser for, at den stadig findes. I en hule i Vestaustralien er der bl.a. fundet et indtørret pungulvelig, som ifølge undersøgelser højst skulle være 80 år gammelt.

Normalt regnes den tasmanske pungdjævel for at være Australiens største nulevende rovdyr, men meget tyder på, at der også lever et rigt udvalg af løver, leoparder, pumaer og andre store katte. De er i hvert fald blevet set hundreder af gange rundt om i landet, og de efterlader med jævne mellemrum døde og totalt rensliste får bag sig. Sandsynligvis drejer det sig ligesom andre steder i verden om undslupne fangenskabsdyr.

Det lader til gengæld ikke til at være tilfældet med hensyn til den såkaldte Queensland-tiger. Det er en halvstor, sribet og meget aggressiv kat, som mange har set i den nordøstlige del af Australien. Den er tilsyneladende et pungdyr, for nogle mennesker har set den med unger i pungen.

Yowien er Australiens svar på den afskyelige snemand, og selv om den er blevet set mange gange, er der en forbavsende mangel på fodaftryk fra den. Det kunne tyde på, at en meget stor del af historierne er indbildning.

Det sidste mystiske dyr, bunyipen, er en form for samlebegreb. Det dækker mindst to forskellige vandlevende dyr. Det ene ligner nærmest en sæl eller en odder, mens det andet er et stort firbenet dyr, bygget som en langbenet flodhest.

Udover de rent zoologiske gætterier kommer Healey og Cropper også ind på muligheden af, at alle disse sære dyr kunne være rent psykiske fænomener, eller fænomener som ikke har nogen fysisk substans. På den måde forklarer man et mysterium med et andet, så det får man nok ikke så meget ud af, men det gør kun bogen mere interessant. Læs den endelig, og sørg for at holde øjnene åbne, hvis turen nogen sinde går til Australien.

Tony Healey & Paul Cropper: *Out of the shadows*, Ironbark, Pan MacMillan, Australien 1994.

/Lars Thomas

Skøre sjæle og andet godtfolk

Verden har altid været fuld af folk, der ikke helt passede ind i normerne, og nu er der endda kommet et par bøger om dem. *Kooks* handler først og fremmest om de personer, man ville kalde for virkeligt skøre sjæle. De har **svaret**, og hvis ingen vil tro dem, er det verden, der er fuld af tåber, eller også er den fuld af agenter for CIA, der prøver at forhindre dem i at få sandheden frem.

Det er på samme tid meget morsom og meget uhyggelig læsning. Specielt det afsnit der handler om sammensværgelser eller rettere de mennesker, der tror, at de ved noget om store sammensværgelser. Det må være meget svært at være til, når man tror, at alle er ude efter én.

Ufoer og alt, hvad dertil hører, er også kommet under behandling af Diane Kossy. Hun skriver først og fremmest om forskellige kontaktpersoner, men har også fat i Trevor James Constable, som tror, at ufoer er levende væsener, der holder til højt oppe i atmosfæren. Og William Cooper, der **ved**: at den amerikanske regering allerede i 1954 underskrev en formel traktat med væsner fra det ydre rum, at vi allerede har baser på Mars, at der er styrtet utallige flyvende tallerkner ned på Jorden, og at præsident Kennedy iøvrigt blev myrdet, fordi han ville fortælle alt dette til offentligheden.

Det går noget mere fredeligt til i *Eccentrics*. Det er en betydeligt mere saglig og på sin vis også kedelig bog. Den handler om verdens første videnskabelige undersøgelse af excentrikere, altså særlinge.

Heldigvis er den fuld af eksempler på, hvad mennesker kan finde på, når de absolut ikke ser nogen grund til at følge samfundets normale regler. Se fx John Slater, der bor i en hule ved Skotlands vestkyst. Han holder meget af sin hule, og synes ikke det er noget stort problem, at den bliver fyldt med vand, hver gang det er højvande. Slater har sit eget rejsebureau, hvor hans hund er direktør, og han er med garanti den eneste person, der har gået fra nord til syd i Storbritannien, fra Lands End til John O'Groats, barfodet og iført pyjamas.

Er man selv en af dem, som familie og venner synes er lidt sær, har man kun grund til at glæde sig. Ifølge en medicinsk

undersøgelse, som også er beskrevet i "Eccentrics", lever excentrikere ikke alene længere end andre mennesker. De er både raskere og gladere, mens de lever.

Diane Kossy: *Kooks - A guide to the outer limits of human belief*, Feral House, Portland 1994.

David Weeks & Jamie James: *Eccentrics*, Weidenfeld & Nicolson, London 1995.

/Lars Thomas

Letlæst og spændende

Er der intelligent liv på andre planeter, og aflægger dette liv besøg på Jorden flyvende i ufoer? Dette er de to spørgsmål, som de engelske eksperter i uforklarlige fænomener, Janet og Colin Bord, forsøger at besvare i denne bog.

Som altid, når ægteparret Bord har skrevet en bog, er den letlæst og spændende. Her beskrives de forskellige forsøg, som menneskeheden har gjort med hensyn til at kommunikere med eventuelle intelligenser i verdensrummet, og der beskrives frem for alt de mange tilfælde af påstået kontakt mellem mennesker og væsener fra rummet. Både dem der har haft karakter af hyggeligt samvær, og dem der må karakteriseres som regulære bortførelser.

Hvis man ikke tidligere har beskæftiget sig med dette emne, kan jeg vanskeligt forestille mig en bedre bog at begynde med. Den er saglig og oplysende, og forsøger frem for alt ikke at sælge en bestemt teori om ufoer og liv i universet til læserne. I bogens sidste kapitel præsenterer de to forfattere dog deres eget personlige syn på sagen.

For rutinerede ufologer er bogen også af værdi, ikke mindst fordi forfatterne først stiller et spørgsmål, som mange andre går meget let hen over: Er kontakt med andre intelligenser overhovedet noget vi bør ønske os?

Skal jeg endelig forsøge at finde fejl i denne bog, må jeg som zoolog nok indrømme, at jeg savner en gennemgang af de rent biologiske forhold, der taler for og imod muligheden for at møde liv andre steder end her på Jorden. Liv eller ikke liv, ufoer eller ej. Det er under alle omstændigheder en bog, der er et nærmere bekendtskab værd.

Janet og Colin Bord: *Life Beyond Planet Earth? Man's Contacts with Space People*, Grafton 1992.

/Lars Thomas

Den endelige rapport?

Roswell-filmen vil utvivlsomt blive behandlet i mange kommende bøger, uanset om filmen viser en fup-obduktion eller ej. Den første udgivelse dukkede op i september 1995, da redaktøren af det britiske "UFO Magazine" Graham W. Birdsall udgav et 64 siders illustreret hæfte med titlen "The alleged Roswell Archive footage. The definitive report".

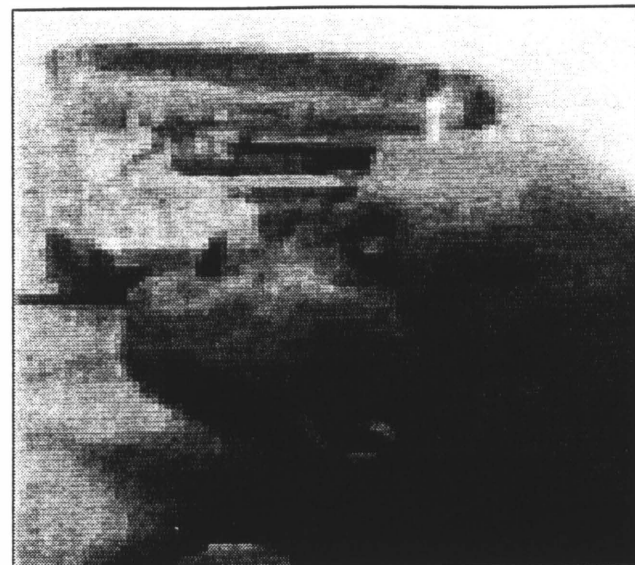

Hæftets titel er noget af en tilsnigelse, for det kan af gode grunde ikke fortælle den endelige historie om filmen, da polemikken fortsætter. Men hæftet giver et godt overblik over sagens udvikling set fra en britisk synsvinkel fortalt af en person, der føler sig snydt og holdt udenfor.

Sagen er nemlig den, at filmen er blevet solidt markedsført af BUFORAs Philip Mantle, der ved at bruge BUFORAs navn har givet Ray Santilli en hjælpende hånd ved at blåstemple filmen så meget, at seriøse ufologer har villet beskæftige sig med den. Og ifølge Graham Birdsall har Philip Mantle også gjort alt for, at Graham Birdsall og fællerne i QUEST ikke måtte se filmen inden den officielle offentliggørelse.

Birdsalls redegørelse er lang og grundig med kopier af korrespondance og avisartikler og krydret med mange sure opstød over, at QUEST ikke måtte "lege

med" og analysere filmen.

Birdsall konkluderer - ikke overraskende - at obduktionen er et falsum. Efter læsningen sidder man med en lumsk fornemmelse af, at hvis Santilli havde henvendt sig først til QUEST og holdt BUFORA udenfor, ville QUEST såmænd nok også have erklæret filmen for ægte og markedsført den for sølle mammon.

Graham W. Birdsall: *The alleged Roswell Archive footage*, Quest International Ltd. 1996, 64 sider. Pris: £ 5.00, og kan bestilles hos Quest International Ltd, 1st Floor, 66 Boroughgate, Otley, Near Leeds, LS21 1AE, England.

/ Kim Møller Hansen

Mars-ansigtet

Walter Hain fra Wien har i en meget lang årrække interesseret sig for Mars. Specielt blev han fascineret af Mars-ansigtet, da han første gang opdagede det tilbage i 1970'erne.

I 1979 fik han udgivet en bog om Mars på tysk. Denne bog er nu genudgivet på engelsk og samtidig ajourført og revideret på væsentlige punkter. Den nye engelske udgave er illustreret med utallige gamle og nyere tegninger samt adskillige fotos fra Mars-overfladen af de formationer, der optager forfatteren så stærkt.

Bogen beskæftiger sig med en samling af gamle og nyere hypoteser om den røde planet. Bl.a. gøres rede for marskanalernes opdagelse og videre skæbne, ligesom der er et afsnit om Mars i visse dele af skønlitteraturen samt omtale af George Adamski og Cedric Allingham.

Hovedtemaet i bogen er, at Mars-

ansigtet og andre spændende formationer på Mars-overfladen efter forfatterens mening er skabt af intelligente væsener, som levede på Mars for millioner af år siden. En fascinerende tanke, som jeg dog har vanskeligt ved at tage helt alvorligt.

Walter Hain: *We, from Mars. Old and new Hypotheses about the Red Planet*. Kan bestilles på adressen: Mars Findings, Poste Restante, A-1218 Wien. Prisen er US\$ 25.00.
/ Ole Henningsen

Den australske ufo-historie

Skandinavisk UFO Information (SUFOI) har igennem en lang årrække haft kontakt med to af Australiens mest ansete ufologer, Bill Chalker og Keith Basterfield. Igennem årene har de seriøst efterforsket beretninger om ufoer i Australien og New Zealand. Med jævne mellemrum har danske ufo-interesserede stiftet nærmere bekendtskab med deres arbejde gennem artikler i UFO-Nyt, UFO-Vision og mindre bogudgivelser. Fx fik Bill Chalker som den første civilist adgang til det australske flyvevåbens arkiver med rapporter om formodede ufoer, hvilket bl.a. resulterede i bogen "UFO Sløring" udgivet af SUFOI i 1985.

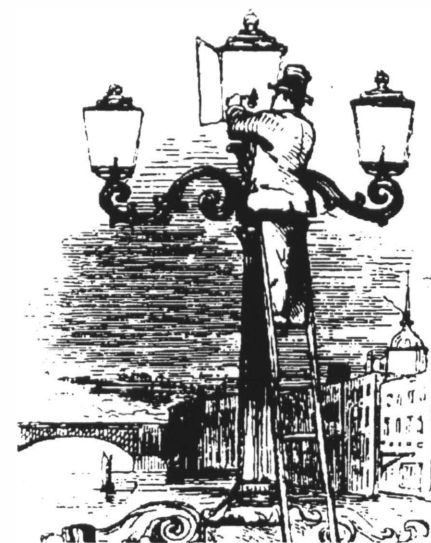
Nu har Bill Chalker skrevet bogen *The OZ Files: The Australian UFO Story*, hvor han gennemgår mange klassiske ufo-tilfælde igennem årene. Eksempelvis: Frederick Valentichs mystiske forsvinden over Bass-strædet i 1978, masseobservationerne på New Guinea i 1959 og familien Knowles' usædvanlige oplevelser under en biltur en tidlig morgen i 1988. Mange læsere af UFO-Nyt vil nikke genkendende til en stor del af bogens observationsstof - uden dog at få ret meget nyt at vide - men der præsenteres også nye tilfælde, som vi ikke før har hørt om, ikke mindst bortførelser a la America, der også er begyndt at hærge i Australien.

Bill Chalker: *The OZ Files: The Australian UFO Story*, Duffy & Snellgrove 1996; 246 sider, ISBN 1-875989-04-8
Bogen kan købes hos: Arcturus Books, 1443 S.E. Port, Lucie Boulevard, Port St. Lucie, Florida 34952, USA.

/ Kim Møller Hansen

Hvordan har du det med gadelamper?

Kan menneskers psyke få gadelamper til at slukke blot ved at gå forbi dem? Det ser faktisk ud til, at nogle kan. I hvert fald har Hilary Evans samlet 77 rapporter fra folk, som har oplevet, at de kan få gadelamper til at slukke - nogle har derudover også oplevet, at de i vrede eller under stresspåvirkninger har fået elpærer til at sprænge, kaffemaskiner til at flippe ud eller computere til at bryde sammen.

Fænomenet har Hilary døbt SLI - Street Lamp Interference. På dansk må det vel blive til GLF - GadeLampeForstyrrelse. I hæftet "The SLI Effect" gennemgår Hilary Evans rapporterne, sammenligner udsagnene, finder karakteristika for fænomenet, beskriver vidnerne, opstiller forklaringshypoteser etc. for at finde ud af, om der virkelig er tale om et nyt selvstændigt fænomen, og hvad der i givet fald forårsager det.

Bogens opbygning og Hilary Evans' måde at udforske fænomenet på er eksemplarisk og kan tjene til forbillede for alle, som vil udforske tilsyneladende ukendte fænomener.

Hilary Evans: *The SLI Effect. Street Lamp Interference: A Provisional Assessment*, ASSAP 1993; 52 sider, ISBN 0-9521311-0-2, 3.00 £.

Kan bestilles hos: Association for the Scientific Study of Anomalous Phenomena (ASSAP), 20 Paul Street, Frome, Somerset BA11 1DX, England.

/ Kim Møller Hansen

Falsk varebetegnelse

Hvis *The Complete Book of UFOs* havde været en spegepølse, var den uden tvivl blevet meldt til myndighederne for falsk varebetegnelse. Den er meget langt fra at være en komplet bog om ufoer, og den er heller ikke nogen undersøgelse. Derimod er den en ganske udmærket bog om ufoernes historie. Det er mig en gåde, hvorfor bogen simpelthen ikke bare blev kaldt "A History of UFOs" i stedet for.

Bogen tager sit udgangspunkt i de luftskibe, som blev set over Amerika i 1880'erne, og fortsætter derfra op til vore dage, hvor den slutter med den store ufo-bølge over Belgien, og det iranske luftvåbens kamp med mærkelige flyvende maskiner.

På vejen kommer vi en tur rundt om alle større ufologiske begivenheder inden for de sidste hundrede år, bl.a. foo-fighters, ghost rockets og Condon-rapporten, Whitley Strieber, Majestic 12 og Roswell-styrtet.

De fleste emner (der er 36 kapitler, som dækker hvert sit emne) behandles i sagens natur kun ganske kortfattet. Det kan naturligvis ikke være anderledes i en bog af denne type. Ikke desto mindre får man alligevel et noget ujævnt indtryk af de forskellige ting.

I betragtning af, at begivenheden omtales som værende af yderste vigtighed, står der fx forbavsende lidt konkret i kapitlet om den mulige nedstyrtning af en ufo i Rendlesham Forest i England. Forfatterne får dog alligevel gjort opmærksom på, at Jenny Randles har skrevet ikke mindre end to bøger om denne hændelse.

Man kan dog finde mange interessante oplysninger i bogen alligevel. Fx kom det som

lidt af en overraskelse for mig, at der er så stor geografisk forskel på de såkaldte mænd-i-sort tilfælde. Disse mystiske sortklædte herrer, der af og til dukker op efter særligt detaljerede ufo-iagttagelser og udspørger eller truer vidnerne.

I Nordamerika giver beretningerne om mænd-i-sort indtryk af, at de i virkeligheden er forklædte rumvæsener. I Europa er mænd-i-sort derimod altid almindelige mennesker, som påstår, at de arbejder for forskellige regeringsorganisationer.

Bogen slutter med en gennemgang af nogle af de vigtigste teorier til forklaring af ufoerne. Det er igen meget kortfattet, men man får en klar fornemmelse af, hvor stort og kompliceret et emne ufoer i virkeligheden er.

"The Complete Book of UFOs" er nok ikke en bog for folk, der har været interesseret i ufoer længe. For dem vil der ikke stå ret meget nyt i den. Til gengæld vil den uden tvivl være den perfekte gave, hvis man har en bekendt, som lige er begyndt at interessere sig for mærkelige himmelfænomener.

Peter Hough & Jenny Randles: *The Complete Book of UFOs. An Investigation into Alien Contacts and Encounters*, Piatkus 1995. ISBN 0-7499-1506-4

/Lars Thomas

Dark White

Denne bogs særprægede titel er et citat. Det stammer fra en amerikansk kvinde, som påstod, at hun var blevet bortført af en ufo, og undersøgt af dens besætning, en gruppe små spinkle væsener med store hoveder og store øjne, og en mærkelig "mørk hvid" (dark white) hudfarve.

Kvinden er kun en af mellem 6 og 10 millioner mennesker, som, alene i Nordamerika, på et eller andet tidspunkt er blevet bortført af rumvæsener. Det siger i hvert fald den amerikanske ufoforsker og kunstmaler Budd Hopkins, der i mange år har været en af de førende abduction(bortførelses)-forskere.

Det er først og fremmest Hopkins, der har gjort bortførelsesfænomenet kendt: Onde tunger siger, at han ligefrem har opfundet det, og det er derfor ham, der er den centrale figur i bogen.

Den amerikanske forfatter Jim Schnabel, som debuterede i 1993 med "Round in Circles", en bog om de engelske korncirkler og de mange sære eksistenser der omgiver dem, ser denne gang nærmere på de mange mennesker, som enten påstår, at de en eller flere gange er blevet bortført af ufoer,

eller som lever af at hjælpe de bortførte til at få et afklaret forhold til deres oplevelser.

Bogen præsenterer os for mange af de mest specielle tilfælde inden for bortførelser. Der er fx folk, som er blevet bortført med jævne mellemrum siden barndommen, og som tilsyneladende står på god fod med deres bortførere. Men der er også andre, som udsættes for ydmygende gynækologiske undersøgelser og mærkværdige eksperimenter.

"Hvad vil de med os?" spørger et af ofrene på et tidspunkt, og det er et spørgsmål, det nok ville være interessant at få svaret på. Hvis nogle af disse begivenheder vel at mærke overhovedet har fundet sted andre steder end i ofrenes fantasi.

Kritikere har gang på gang påstået, at alle disse historier om eksperimenter og besøg i ufoer, der dukker frem af folks underbevidsthed, når Budd Hopkins eller andre hypnotiserer dem, i virkeligheden er noget, som undersøgeren bevidst eller ubevidst leder dem til at tro på.

Og man kan godt få en mistanke om, at det virkelig forholder sig sådan, når man læser Budd Hopkins' liste over de forskellige typer af bortførelsesofre.

En type 5 har således kun "a vague sense of a buried trauma." Hvis det er nok til at "bevise", at en person på et eller andet tidspunkt er blevet bortført af en ufo, så er der ikke meget håb for nogen af os.

Tilhængerne mener til gengæld, at de mange enslydende historier er det bedste bevis på, at fænomenet virkelig eksisterer. Folk, som mener noget andet, er derfor stivnakkede skeptikere eller regeringsagenter, eller også er de selv blevet bortført på et eller andet tidspunkt, og nægter at se virkeligheden i øjnene.

"Dark White" er på samme tid både en god og en dårlig bog. Den giver et godt og objektivt overblik over dette mildest talt særprægede emne, men den mangler i høj grad den personlige indlevelse og begejstring, som forfatteren lagde for dagen i "Round in Circles". Det hele behandles pænt og redeligt, men jeg savner lidt mere bid i tingene. Det bør dog ikke afholde nogen fra at læse den. "Dark White" er nok den bedste bog om bortførelser, der er til at få lige nu.

Jim Schnabel: *Dark White. Aliens, Abductions and the UFO Obsession*, Hamish Hamilton 1994. ISBN 0-241-13415-3

/Lars Thomas

Klaprende tænder og kradsende negle

Når man tænker på, hvor avancerede de forskellige ufo-besætninger, rumvæsener og andre højt oplyste skabninger som kontakter folk rundt om på Jorden efter sigende skulle være, er det imponerende, hvor meget banalt sludder de giver videre til deres kontaktpersoner.

Ida Kannenberg er måske ikke den mest typiske kontaktperson, ikke mindst fordi hun påstår, hun er blevet kontaktet længe før de fleste andre af slagsen, men de dybtliggende sandheder, som hun får overbragt (ad telepatisk vej), ligner til forveksling det, som hundredevis af andre kontaktpersoner i tidens løb har offentliggjort. Vi hører den sædvanlige sang om en nært forestående gennembrud, og at vi skal opføre os ordentligt, holde op med at lege med atomkraft og lignende dumheder.

Kontakterne er dog også leveringsdygtige i mere faktuelle oplysninger. Blandt andet kan de fortælle, at de ikke har noget med mishandlingerne af kvæg og heste at gøre, at de godt kender de såkaldte mænd-i-sort, men at de anser dem for at være en latterlig og absurd gruppe, og at de amerikanske bigfoots er kunstigt fremstillede væsener, som de har sluppet ud, for at de kan teste de energier, Jorden udsender.

Ida Kannenberg får som nævnt sine beskeder overført telepatisk, men inden hun når så langt, må hun starte på en mere prosaisk måde. De første kontakter sker via et pendul, og senere er hun i stand til at skelne ord og sætninger ved at kradse med sine negle i et stykke papir, eller klapre med sine tænder, og lytte nøje efter de vibrationer der derved opstår.

En del kritikere af kontaktpersoner og deres oplevelser har en teori om, at det drejer sig om mennesker med manglende selvtillid og med en stor trang til opmærksomhed, som på denne måde får bekræftet, at de er noget specielt. Man kan godt få en mistanke om, at Ida Kannenberg har det præcis på denne måde. Hendes kontakter fortæller hende blandt andet, at de er meget stolte over, at de har opdaget hende, og at hun er langt mere mentalt udviklet, end de havde regnet med.

Jeg håber, at den gennemsnitlige læser er så tilpas mentalt udviklet, at vedkommende går i en stor bue uden om denne bog. Den er ikke besværet værd.

Ida M. Kannenberg: *Project Earth*, Wildflower Press, Newberg 1995. ISBN 0-926524-29-1. Pris: US\$ 13,95.

/Lars Thomas

Ufologien har fortjent bedre

UFOs. The final answer? er en usædvanlig ufobog. Den består af et forord og ni forskellige kapitler eller enkeltafhandlinger med separate litteraturlister, skrevet af en række forskellige mennesker.

Efter en indledning og et 1. kapitel, hvori forfatterne opfordrer til at begynde forfra på studiet af ufoer, men denne gang uden forudfattede meninger, tages der bl.a. fat på emner som ufologiens psyko-sociologi, regeringssammensværgelser og bortførelser.

Objektivitet er naturligvis grundlaget for enhver form for videnskabelige studier, og jeg kan derfor kun bifalde, at forfatterne opfordrer til en nyvurdering af ufologien på et sådant grundlag. Desværre har de svært ved selv at holde tungen og objektiviteten lige i munden.

I kapitel 7: *All in the eye of the beholder*, konkluderer Joseph Dormer fx, at da der er mange lighedspunkter mellem spøgelse og ufoer, og da en vis Celia Green ved analyse af hundredevis af spøgelsesberetninger er kommet frem til, at spøgelse er hallucinationer, så må ufoer også være det!

Bogens største problem er imidlertid, at meget få af dens forfattere har noget at sige. De bringer meget få nye ting frem, og den nytænkning og de fremtidsvisioner, der lægges op til i bogens anden undertitel: *Ufology for the 21st Century*, ser man ikke meget til. Der er alt for meget tom snak eller gentagelser af noget, som man har hørt mange gange før. Her og der kan man imidlertid godt finde nogle guldkorn, som det kan være værd at tænke nærmere over.

I forhold til ufologien som helhed, er det fx en stor fejl, at man ikke har gjort mere ud af at studere ufo-vidner. I langt de fleste tilfælde er det jo kun deres beretninger, man har at holde sig til, og det burde derfor være vigtigt at finde ud af, hvordan disse mennesker tænker, føler og fungerer.

De mange ufo-forskere, som rutinemæssigt hypnotiserer ufo-vidner for at få så mange detaljer frem om deres oplevelser og iagttagelser som muligt, burde måske også tænke lidt over, at man har fået folk, som aldrig har set en ufo, til under hypnose at fortælle lange detaljerede ufo-beretninger.

Der er ingen tvivl om, at ufologi er et både spændende og indviklet studium, men det har fortjent at blive bedre behandlet, end det gør i "UFOs".

UFOs. The final answer? Ufology for the 21st Century, redigeret af David Barclay & Therese Marie Barclay, Blandford 1994. ISBN 0-7137-2362-9. **Se også Toke Haunstrups anmeldelse af samme bog.**

/Lars Thomas

Ufoerne er en myte

Phantoms of the Sky tager sit udgangspunkt i et forhold, som alt for mange ufologer glemmer at tage højde for. I virkeligheden studerer de slet ikke ufoer. De studerer beretninger om ufoer.

Det er der ikke nødvendigvis noget i vejen med, når bare man husker på, at det, en person er fuldt og fast overbevist om, at han eller hun har oplevet, ikke behøver at have fundet sted. For, som den engelske ufolog Jenny Randles skriver i forordet:

"Langt de fleste ufo-vidner fortæller sandheden. Problemet er, at det er en subjektiv sandhed, og den kan ofte afvige markant fra det, vi kunne kalde den objektive sandhed."

Når man studerer en ufo-iagttagelse, er man med andre ord nødt til også at studere vidnet. Hvilke tanker, ideer og følelser har vedkommende, og hvordan opfatter han eller hun sin omverden?

Menneskets sanser er notorisk upålidelige. Ikke i sig selv, men fordi de bliver styret af vores hjerne, viden og fantasi, og så er der ingen grænser for, hvad man kan se. "Phantoms..." indeholder således mange eksempler på, hvordan simple iagttagelser af fx Månen er blevet til detaljerede ufoberetninger, hvor folk har set rumfartøjer i alle detaljer ned til den mindste nitte. De kan faktisk være

så overbevist om rigtigheden i deres iagttagelser, at de nægter at tro på en eventuel forklaring.

Den franske folklorist Michel Meurger har i sin bog "Lake Monster Traditions" givet et andet godt eksempel på, hvordan sådan noget som fx den verdenspolitiske situation kan påvirke den måde, hvorpå folk opfatter usædvanlige hændelser.

De søslanger, som folk i mange hundrede år har set i canadiske søer, forsvandt således under Første og Anden Verdenskrig. Vildledt af rygter om hemmelige tyske ubådsforsøg, begyndte folk i stedet at se ubåds-periskoper stikke op af søernes vand.

Bogens forfattere mener faktisk, at langt de fleste - om ikke alle ufo-iagttagelser - kan forklares med sådanne forhold. Ufoer er med andre ord en myte, som har meget lidt bund i virkeligheden.

Myten er grundlagt i slutningen af 1800tallet, hvor den tekniske udvikling begyndte at løbe rigtig stærkt. Senere er den blevet næret af folks frygt og nervøsitet i forbindelse med de to verdenskrige, og nu er den blevet så stor og livskraftig, at den lever videre nærmest ved egen hjælp.

De fleste mennesker i den vestlige verden kender til ufoer, og hvis de en gang skulle se noget uforklarligt på himlen, vil de automatisk tænke "ufo!" og dermed give myten nyt liv.

Denne afsluttende konklusion i "Phantoms..." er måske lidt vel flot, men det ændrer ikke ved, at det er en interessant og meget tankevækkende bog, som bør stå på reolen hos enhver ufo-interesseret.

David Clarke & Andy Roberts: *Phantoms of the Sky. UFOs - A Modern Myth?*, Robert Hale 1990. ISBN 0-7090-4086-5

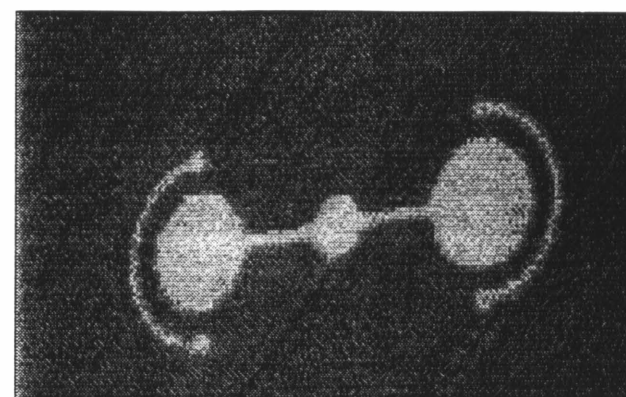
/Lars Thomas

Ufoernes gåde ligger i engelske kornmarker

De mystiske cirkler i engelske kornmarker har været i mediernes søgelys i en del år efterhånden. Diskussionerne går livligt på, hvad der har forårsaget dem.

De to mest jordnære forklaringer er svindelnumre eller hvirvelvinde, mens andre mener, at det er landingsspor efter ufoer.

Gassen gik i vid udstrækning af ballonen i efteråret 1991, da to ældre engelske gentlemen tilstod, at det var dem, der havde startet affæren. Det hele havde altså været svindelnumre - eller havde det? Den sag ser to forfattere, Jenny Randles og Paul Fuller,

nærmere på i deres absolut spændende og velskrevne bog *Crop Circles. A Mystery Solved*.

Igennem en lang række eksempler argumenteres på overbevisende måde for, at ganske vist er en stor del af korncirklerne svindelnumre, især de nyere eksempler, men fænomenet har en så lang historie, at det ikke kan være opspind altsammen.

Forklaringen på de cirkler, der ikke er svindel, skulle være en elektrisk ladet atmosfærisk strømhvirvel, en såkaldt Meaden Vortex. Eksistensen af denne type hvirvel er først foreslået af den engelske meteorolog Terence Meaden, men dens eksistens er ikke endelig påvist endnu. Dens forskellige teoretiske egenskaber forklarer dog de forskellige forhold ved korncirklerne på fremragende vis.

I første del af bogen holder forfatterne sig til korncirklerne og deres forklaring, mens de samtidig anklager pressen for at have fordrejet kendsgerningerne om cirklerne i et forsøg på at sælge flere aviser. Det skal såmænd nok være en ganske passende anklage, men derfra går forfatterne så over til at gøre noget af det, som de anklager andre for, nemlig at drage for vidtgående slutninger på for ringe et grundlag. De mener nemlig, at en Meaden Vortex ikke alene er forklaringen på korncirklerne, men også på ufoer. Og ikke bare på nogen ufoer, men på alle ufoer.

Ifølge teorien er en Meaden Vortex elektrisk ladet. Under gunstige forhold vil det betyde, at strømhvirvlen lyser og fremstår som en stor lysende kugle, muligvis endda med en roterende lysstråle nedenunder. Det svarer jo i besnærende grad til signalementet på mange ufoer, men at det ligefrem skulle kunne forklare dem alle? Tja, læs bogen - og døm selv.

Jenny Randles og Paul Fuller: *Crop Circles. A Mystery Solved*, Robert Hale, London 1992. Uindbundet. 250 sider.

/Lars Thomas

Vrimmel af mærkelige væsener

Mange tror, at cryptozoologer kun beskæftiger sig med Loch Ness-uhyre og den afskyelige snemand, men som den engelske zoolog Karl Shukers bog *Extraordinary animals worldwide* tydeligt viser, er dette alt andet end tilfældet. Bogens 24 kapitler er befolket med en sand vrimmel af mærkelige dyr.

Man møder bl.a. fugle som træskonæb og hammerhejre, der volder systematikere voldsomme hovedbrud. Man kommer i nærkontakt med harlekinbillen, der er et omvandrende hotel for skorpioner, og man læser detaljerede beskrivelser af frøer, der kan svæveflyve, og søpølser der med regelmæssige mellemrum udskifter alle deres indre organer.

De videnskabeligt velkendte og anerkendte dyr, der beskrives i bogen, har i det hele taget en så fantastisk biologi, at hverken et Loch Ness-uhyr eller bogens mere mystiske medvirkende behøver at skamme sig over selskabet.

I bogens kapitler om de dyr, der muligvis slet ikke eksisterer, præsenterer Karl Shuker en lang række eksempler, der kan måle sig med de fleste kriminalhistorier i spænding.

Hovedrollen indehaves af Ameranthropoides, den sydamerikanske menneskeabe, der kun kendes fra et enkelt foto, og som efter mange zoologers mening er et svindelnummer. Men der er også mindre roller til de new zealandske moa-strudse, der måske ikke uddøde så tidligt, som sagkundskaben normalt tror. Og ligeledes til de drageunger, der engang skræmte jugoslaviske landsbyboere fra vid og sans.

Bogen er hele vejen igennem illustreret med herlige, gamle træsnit, der i sig selv er et spændende studium værd. Det er en flot bog, der er både spændende, sjov og lærerig. Hvad kan man så ønske sig mere?

Karl P.N. Shuker: *Extraordinary animals worldwide*, Robert Hale, London 1991. Indbundet. 208 sider.

/Lars Thomas

Nær kontakt med ufoer

Elisabeth Werner har i hæftet *UFO - nærkontakt i Skandinavien* samlet en række rapporter om skandinaviske nærobservationer. Hun forsøger med egne ord også at forklare, hvad ufoer er, og hvorfor det ikke er alle, der ser ufoer.

UFO - nærkontakt i Skandinavien er

skrevet af nysgerrighed. I sommeren 1972 havde Elisabeth Werner selv en ufo-observation. Hun så et klassisk ufo med besætning. Desværre var hun eneste vidne. Hun forsøgte at fortrænge sin observation i 12 år, men så sprang hun ud af skabet og fik en glødende interesse for nærobservationer. Hun læste alt, hvad hun kunne få fat i om ufoer. Resultatet blev dette hæfte.

Elisabeth Werner tror selv, at alle observationer af ufoer med besætninger er ægte. Hun mener også, at de bortførelser, som Bud Hopkins har skrevet om, virkelig har fundet sted. Hun har læst Bud Hopkins' og dr. John Macks bøger og synes, de er meget troværdige. Det gør desværre hendes egen bog mindre troværdig. Hun har nemlig glemt at se på de metoder, som de to omtalte forfattere bruger, når de undersøger en påstået bortførelse.

Forfatterens egen teori er, at ufoer befinder sig i en verden parallel til vores, bare på en anden frekvens end os almindelige jordboere. Elisabeth Werner mener, at når det menneskelige øje kun kan se en meget lille del af spektret, det synlige lys, så er der masser af plads til andre både under den infrarøde del og over den ultraviolette. Nogle få mennesker har så evnen til at se andet end det synlige lys. Det er de få mennesker, der er i stand til at se ufoerne.

Der er sikkert lagt stor energi i hæftet, desværre forgæves. Der dukker intet nyt op, blot en gang nye boller fra dybfryseren på en tredje dags suppe.

Elisabeth Werner: *UFO - nærkontakt i Skandinavien*, Ken Forlag, 1994, Norge. ISBN 82-993316-0-9. Hæfte på 80 sider.
/Flemming O. Rasmussen

Spitsbergen-myten landet

Af Ole Henningsen

Flyvende tallerken landede på Spitsbergen. Gåden endelig løst? Sølvskinnende diskos med plexiglaskabine og 46 dyser rundt om - Sovjetisk oprindelse?

Sådan var overskrifterne i den tyske avis Saarbrücker Zeitung den 28. juni 1952, der bragte en trespaltet historie om den nødlandede flyvende tallerken i det arktiske område. I mange år har denne beretning været genstand for skrivelser og visse undersøgelser. Ole Jonny Brønne fra UFO-Norge har foretaget den hidtil mest grundige indsamling af kildemateriale om denne sag og udgivet et specialhefte om hele historien. Der er herefter ingen form for tvivl: Alt peger éntydigt på, at denne hændelse aldrig har fundet sted!

En myte opstår

Beretningen i Saarbrücker Zeitung fortalte, at seks norske jetfly under en øvelse passerede Hinlopenstrædet på øgruppen Svalbard, der ligger nord for polarcirklen omtrent 930 kilometer fra Tromsø i Norge. Efter forstyrrelser i radiokommunikationen opdagede en af piloterne, flyverkaptein Olaf Larsen, at der på isen lå en stærkt skinnende, metallisk skive med en diameter på mellem 40 og 50 meter. I

midten sås noget, der lignede resterne af en førerkabine.

Efter at have kredset rundt i området en rum tid satte jagerne kursen mod Narvik for at rapportere deres fund. Få timer senere startede fem store flyvebåde udstyret med skiunderstel mod flindestedet og landede ved den blålige stålskive.

"Uden tvivl en af de berygtede flyvende tallerkener," mente den norske raketspecialist dr. Nørsel, som var taget med på turen.

Artiklen opridsede endvidere, at fartøjet var ubemandet. Stålskroget var forsynet med 46 automatiske dyser anbragt på en ydre ring. Diameteren angives til 48,44 m. Måleure og instrumenter var forsynet med russiske tegn.

Endvidere nævner artiklen, at den fundne skive havde tilstrækkelig plads til at kunne medføre atombomber og tilsyneladende havde en aktionsradius på 30.000 km og en flyvehøjde på over 160 km.

De norske eksperter mente, at skiven var startet i Sovjetunionen og som følge af fejl i sender- og modtagerudstyr var nødlandet og havareret ved den hårde landing på øen Spitsbergen. I slutningen af artiklen står der, at fartøjet formentlig blev bragt til den norske by Narvik med skib for at blive undersøgt nærmere.

Artiklen var forsynet med initialerne J.M.M.

Nyheden spredes

Tilsyneladende blev oplysningerne i artiklen ikke læst af pressefolk i Skandinavien, da der ikke er fundet artikler om sagen i juni og juli 1952 fra skandinaviske dagblade.

Sagen dukkede dog op i en anden tysk avis, Berliner Volksblatt den 9. juli 1952 med oplysningen om, at det drejede sig om en "egen-beretning". Der kan nu ikke have været ret meget "egen-beretning" over artiklen, der var identisk med teksten i Saarbrücker Zeitung den 28. juni 1952.

Dr. Waldemar Beck fra tidsskriftet "Der Flieger" må have læst en af disse to tyske aviser, for i tidsskriftets august-udgave 1952 dukker oplysningerne om Spitsbergen-nedstyrtningen op igen i Becks artikel "Luftpolitische Monatsschau".

Det svenske dagblad Göteborgs-Tidningen bragte "Der Fliegers" oplysninger den 10. august 1952 og er formentlig den første skandinaviske omtale af sagen. På dansk kendes historien tilsyneladende først fra bladet "Det Rigtige" hen på efteråret, nemlig i november-udgaven 1952. Her er det også Becks artikel fra Der Flieger, der ligger til grund for et mindre afsnit i Børge Rønnes artikel med overskriften "Det store spøgeri i himmelrummet".

Göteborgs-Tidningen refererer den 10. august 1952, at Den norske Forsvarsstab ikke kender til sagen. Dog siger man også, at "Der Flieger" før Anden Verdenskrig var kendt som et nøgternt og tilforladeligt tidsskrift.

Det svenske luftvåben ser ifølge Göteborgs-Tidningen også skeptisk på historien, selv om man fremhæver, at hvis der er tale om en aprilsnar (det må vist være lidt uden for sæsonen!), så er den udført udmærket, da historiens detaljer viser, at skribenten tilsyneladende ved, hvad han taler om. Dette udsagn i avisen skal der dog senere blive sat et stort spørgsmål ved.

Historien hviler tilsyneladende nu i en tid og dukker så op i amerikaneren Donald E. Keyhoses verdensberømte bog, der udkommer i USA i 1953. På dansk får den titlen "Flyvende tallerkener fra verdensrummet" og udkommer på De Unges Forlag i 1954. Beretningen gengives med Saarbrücker Zeitung som kilde.

"Flyvende tallerkener er ingen fabel," påstår et tysk avisudklip, som bringer en noget udbygget version af Spitsbergen-historien. Mange efterfølgende omtaler af beretningen angiver, at dette udklip stammer

fra en tysk avis ved navn "Stuttgarter Tageblatt" den 5. september 1955.

Men her har man ukritisk skrevet af efter hinanden. Mange ufo-interesserede, deriblandt undertegnede, har nemlig gennem årene forsøgt at opspore denne kilde. Men forgæves. Den nævnte avis eksisterer nemlig ikke - og har aldrig eksisteret!

Inden for de senere år har man dog fundet ud af, at det er korrekt, at der findes en kopi af et avisudklip med ovenfor nævnte overskrift. Blot drejer det sig om en tysk avis med navnet forkortet som HN, nummer 172, dateret den 26. juli 1954. Men man ved endnu ikke konkret, hvilken avis det drejer sig om.

Avisudklippet fortæller om undersøgelsesresultater, der er ved at blive offentliggjort af en norsk oberst Gernod Darnhyl, der skulle være chef for en undersøgelseskommission fra den norske hærs overkommando. Ifølge artiklen fortæller oberst Darnhyl, at det nødlandede fartøj alligevel ikke er sovjetisk. Han understreger, at det ikke er bygget af noget land på Jorden. Dets bestanddele er fuldstændig ukendte for alle involverede fagfolk.

Det nævnes endvidere, at jagerpiloterne løjtnant Brobs og løjtnant Tyllensen siden Spitsbergen-hændelsen er blevet indsat som specialobservatører i polarområdet. De mener i modsætning til amerikanske og andre kilder, at flyvende skiver er landet adskillige gange i det nordpolare område, fortæller artiklen.

Fra Spitsbergen til Helgoland

Beretningen om, at norske videnskabsmænd er involveret i undersøgelserne af den nødlandede flyvende tallerken, dukker hurtigt op igen. Denne gang stammer historien fra avisen "El Nacional" i Uruguay. Det nævnes, at man har en brasiliansk avis som kilde.

Avisartiklen gengives også i norske aviser, der fortæller om den norske dr. Hans Larsen Løberg. Han siger, at den tidligere nævnte nedstyrtede tallerken ikke blev fundet på Spitsbergen men på øen Helgoland. Der er tale om en lille tysk ø i Nordsøen, hvor man under Anden Verdenskrig bl.a. havde ubådsbase.

Ifølge pressemeldingerne dementerer Larsen Løberg, at den nedstyrtede tallerken skulle have russiske inskriptioner. Den havde en diameter på 91 fod og en tykkelse på midten på 70 fod. I rumskibets kontrolrum fandt man en lang række knapper, og man opdagede, at det bevægede sig ved hjælp af de magnetiske kræfter, som holder planeterne på plads i verdensrummet (det er da vist noget

nyt!).

Lige inden for den åbne dør i det nedstyrtede rumskib fandt man syv forkullede lig. Videnskabsmænd mener, ifølge Larsen Løberg, at det drejer sig om mandlige væsener i alderen 25-30 år omtrent 1,65 m høje.

Hokus pokus med navne

Den norske avis Verdens Gang (VG), der offentliggjorde beretningen den 19. december 1954, fandt åbenbart også historien lidt for fantastisk. VG prøvede derfor at finde den anførte norske videnskabsmand dr. Hans Larsen Løberg, hvis foto var offentliggjort i den sydamerikanke avis. Men det lykkedes ikke at opspore ham. Alle, som måtte formodes at have kendskab til en sådan kendt person, var uforstående. Ingen kendte noget til ham.

Heller ingen undersøgelser foretaget af tyske ufo-interessererede har frembragt det mindste indicium for, at et rumskib på et tidspunkt i halvtredserne skulle være havareret i nærheden af øen Helgoland.

Ole Jonny Brønne har foretaget en grundig efterforskning for at opspore yderligere oplysninger om de militærfolk og forskere, som er nævnt af de forskellige kilder. Men dette har også været en forgæves eftersøgning for alles vedkommende. Ingen arkiver, museer eller det norske forsvar har kunnet finde frem til oplysninger om én eneste af de nævnte personer.

Flyverkapitajn Olaf Larsen - ukendt! Raketspecialist dr. Norsel - ukendt! Oberst Gernod Darnhyl - ukendt! Løjtnant Brobs - ukendt! Løjtnant Tyllensen - ukendt! Dr. Hans Larsen Løberg - ukendt!

Hvad så med beboerne på Spitsbergen? Den norske ufo-forsker har også i forbindelse med sine undersøgelser efterlyst vidner til den gamle beretning i den lokale dagspresse. Uden resultat. Ingen havde lokalt hørt noget til nedstyrtningen.

Beretningen er nonsens

Naturligt nok har Ole Jonny Brønne også interesseret sig for, hvilke flytyper Norge i det hele taget rådede over i 1952. Dette spørgsmål har også lederen af Arkivet För UFO Forskning, Anders Liljegren, beskæftiget sig med i en redegørelse, der bringes i sin helhed i bogen.

Anders Liljegren konkluderer, at det på ingen måde har været muligt for de fly, som det norske forsvar rådede over på det pågældende tidspunkt, at flyve så langt og foretage de beskrevne manøvrer.

Nordmanden Jon-Ingar Haltuff skrev allerede i halvfjerdsenerne bl.a. til undertegnede, at han betragtede sagen som nonsens ud fra de oplysninger, som det havde været muligt at kontrollere. Han tilføjede, at efter hans opfattelse var alene tanken om, at en tysk journalist skulle have fået kendskab til eller have været til stede ved et hemmeligt møde i det norske forsvar, som ingen norske aviser vidste noget om, i sig selv helt absurd.

Det norske forsvar har hele tiden benægtet ethvert kendskab til nogen form for nedstyrtet objekt på Spitsbergen. Naturligvis har den megen omtale og de mange forespørgsler til forsvaret bevirket, at man har en stor sagsmappe liggende. Journalist Arne Børcke, der også har været tilknyttet UFO-Norge, gennemgik i halvfjerdsenerne i anden anledning hele arkivmappen uden at finde nogen henvisning til et nedstyrtet objekt.

Ole Jonny Brønne slutter sit arbejde med sagen med at konkludere, at historien er rent opspind. Selv om der ikke er noget hold i sagen, tør han dog godt komme med den spådom, at beretningen alligevel vil dukke op i masser af artikler og bøger fremover.

Heldigvis har han haft lejlighed til at gøre rede for sine undersøgelser på kongresser i udlandet, ligesom hans beretning i en forkortet version er publiceret på engelsk. Dette kan være medvirkende til at sætte denne nedstyrtnings-historie på plads i den rigtige kasse fremover: Opklaret svindel!

Fremragende efterforskning

Det er et glimrende og ganske nødvendigt arbejde, som her er foretaget af vor norske kollega, Ole Jonny Brønne, hvis mange undersøgelser og indsamling af kildemateriale har været meget omfattende. Det er derfor umuligt at videregive alle detaljer i i denne spegede sag i artikelform her i *UFO-Vision*. Derfor er kun de vigtigste ting i begivenhedsforløbet omtalt her.

Ole Jonny Brønne har i hele sin undersøgelsesfase haft opstillet en kronologisk fortegnelse over samtlige kilder. Han efterlyser stadig yderligere kilder, men fortegnelsen indeholdt ved trykningen af heftet i alt 165 kilder - blot i denne ene sag.

Læsere, der er interesserede i flere detaljer, henvises til Ole Jonny Brønnes fremragende specialhefte *Spitsbergen-saken 1952*, der er udgivet af UFO-Norge i 1991. Adressen er: UFO-Norge, Postboks 1155, N-5001 Bergen. Pris kr. 30,00.

Liv på andre planeter

Tilhørerne til et ufo-foredrag kan være meget delte i deres indstilling til ufo-fænomenernes oprindelse. Men spørgsmålene til foredragsholderen eller tilhørernes kommentarer efter foredraget vil uvægerligt på et tidspunkt dreje sig om spørgsmålet om liv andre steder i universet.

Man kan naturligvis have allehånde forestillinger om et sådant liv. Måske burde man til en start diskutere, hvad man forstår ved liv. Hvorvidt der overhovedet kan tænkes liv, som vi - indtil videre - ensomme jordboere har interesse i at komme i kontakt med, og hvorledes en sådan kontakt i givet fald kunne etableres.

Adskillige generationers science fiction forfattere har på godt og ondt bidraget væsentligt til debatten om livsformer på andre planeter.

Palle Vibe har med en ny bog *Mysteriet om liv på andre planeter* på en letlæst facon lagt en del brikker ud til videre leg hos unge mennesker i aldersgruppen 12-15 år, som er denne bogs målgruppe fra forlagets side.

Forfatteren omtaler de enkelte planeter i vort eget solsystem og deres muligheder (eller rettere - umuligheder) for at bære liv, som vi kender det. Størst omtale får planeten Mars, der er det himmellegeme, der har været årsag til de fleste spekulationer i den retning gennem tiderne. Naturligvis nævnes det berømte Mars-ansigt og pyramider m.v., selv om det da også tilføjes, at eksperterne er enige om, at disse besynderlige fremtoninger er forårsaget af tilfældige spil af lys og skygge.

Bogen beskæftiger sig også med problemet om, hvorvidt livet opstod på Jorden eller på forskellig vis blev bragt hertil ude fra verdensrummet.

Når man diskuterer liv, dets udformning og udvikling på en given planet, vil man

uvægerligt komme ind i en lang række vanskelige problematikker. For at anskueliggøre i hvert fald nogle få af disse på en ret simpel facon forsøger Palle Vibe i sin bog at lade læseren gå ind i et slags rollespil, hvor man tvinges til at tage stilling til en række spørgsmål. Og valgene har konsekvenser. Livsformer, der ikke er tilpasset omgivelserne, vil som regel hurtigt uddø.

I et af bogens mindre afsnit fremkommer forfatteren med den tanke, at livsformerne på en varm planet med store søer er blevet til store kolonier af såkaldte sivdyr. At sivdyrene også er udstyret med afskydelige pile og mange andre finesser, gør ikke tankeeksperimentet dårligere. De beskrevne sivdyr har en fælles rod og opbygger derfor også en fælles erfaring, der udnyttes i deres videre fysiske udvikling. Om sådanne sivdyr også ville være i stand til at udvikle og benytte radioer og rumskibe, er nok tvivlsomt - også i fantasien. Men det er en pudsigt synsvinkel, spændende illustreret af Per Erik Hedman.

Det tjener intet formål at sende fremtidige astronauter ud på en længere rejse i rummet, hvis ikke man forinden har konstateret tilstedeværelsen af intelligent liv på planeter i umiddelbar nærhed af Jorden. Umiddelbar nærhed kunne i den forbindelse måske være 10-15 lysår. En i dag ganske uoverskuelig teknisk bedrift, som fremtidens rumforskere måske finder løsninger på. Visse af disse løsninger ridser Palle Vibe også op i sin bog.

Forfatteren kommer også ind på, at den nemmeste måde at skaffe sig vished for tilstedeværelsen af intelligensvæsener andre steder i universet stadig er via radioteleskoper. Der har gennem tiderne været adskillige videnskabelige projekter, hvor man har lyttet efter tegn på intelligente radiosignaler fra verdensrummet. Hidtil forgæves.

Men forskerne er alligevel adskillige gange stødt på signaler, der kunne tydes som

intelligente radiosignaler ude fra rummet. I nogle tilfælde har man fundet mere almindelige - også jordnære - forklaringer på signalerne. I andre tilfælde har man ingen forklaring kunnet give. Signalerne er dog aldrig igen blevet registreret på et senere tidspunkt, så man kunne foretage en nærmere undersøgelse af dem.

Liv på andre planeter er et emne, som mange har forestillinger om. Min forestilling er, at denne bog vil være ganske interessant og tankevækkende for den unge læserskare, som Palle Vibe primært henvender sig til. Andre aldersgrupper må gerne kigge med.

Palle Vibe: *Mysteriet om liv på andre planeter*, Gyldendal Undervisning 1994, 48 sider, ill., kr. 95,00

/Ole Henningsen

Mysteriet om havuhyrerne

Den 10. maj 1874 inden solnedgang mødte et engelsk dampskib i nærheden af Madras i Indien det lille sejlskib "Pearl". Udkigsmanden fik øje på en stor, gråbrun klump, der flød i vandoverfladen mellem de to skibe. Det måtte være en hval eller måske en stor bunke tang. Pludselig lød der et skud. Nogen fra sejlskibet havde skudt efter den mærkelige klump i vandet. Pludselig bevægede den store klump sig. Den svømmede hurtigt hen mod det lille sejlskib. Lange slangeagtige arme skød op af vandet og vikled sig rundt om skibets master.

Klumpen viste sig at være et levende væsen, der kravlede om bord i sejlskibet, der langsomt krængede om på siden og begyndte at synke. Dampskibet kom til undsætning og reddede fem mand af besætningen. Det sidste besætningsmedlem forsvandt sammen med skibet og havuhyret.

Mange tror, at beretninger om havuhyrer kun er gamle skipperkrøniker, men der er nu udkommet en lille bog på dansk, der tager sig kærligt af havuhyrerne. Bogen er for Gyldendal skrevet af cand. scient. Lars Thomas og læsepædagogisk tilrettelagt for unge mellem 12 og 15 år.

Lars Thomas gennemgår i sin bog mange gamle beretninger om havuhyrer og påviser i billeder og tegninger, hvad der kan være naturlige årsager til mange af de fantastiske historier, som fx tidligere tiders sejlvede fortællinger om havfruer.

Men havuhyrerne hører ikke kun fortiden til. Også i nutiden berettes med mellemrum fra kompetente observatører om

iagttagelser af havuhyrer. Så sent som i 1976 opdagede man fra et amerikansk havundersøgelsesskib en hidtil ukendt kæmpehaj på 750 kilo.

Som den ægte cryptozoolog han er, opfordrer Lars Thomas da også sine læsere til at have øjnene med sig, når man er en tur ved stranden. Det gælder især dokumentationen. Hvis man ser et stort strandet dyr, bør man tage billeder af det og underrette Zoologisk eller Naturhistorisk Museum - eller Lars Thomas selv. Han har i mange år interesseret sig for dyr, der enten anses for at være uddøde eller som ifølge den etablerede videnskab kun findes i folks beretninger. Bogen er gennemsynet af hans stærke engagement i materialet, hvilket dog ikke går ud over den saglige fremstilling, der er krydret med herlige gamle illustrationer.

Lars Thomas: *Mysteriet om Havuhyrerne*, Gyldendal Undervisning 1992, 48 sider, ill., kr. 95. Bogen kan desuden fås som bog+bånd. /Ole Henningsen

Gåden fra 1908

"Jeg sad på verandaen. Pludselig så jeg en ildkugle på himlen i nordvestlig retning. Den voksede og voksede. Til sidst dækkede den det meste af himlen. Det blev brændende varmt, og skjorten klæbede til kroppen. Pludselig blev himlen mørk, som om det var nat. Samtidig hørtes drønet fra en eksplosion. Et kraftigt vindstød kastede mig omkuld, hvorefter jeg besvimele."

Den stille klare morgenstund var med ét forandret til et kaos for landarbejderen Semjonov i Sibirien den 30. juni 1908.

Alene datoen vil sikkert fremkalde erindringer hos mange læsere om mere eller mindre nøgterne skildringer i bøger og tidsskrifter af denne sælsomme hændelse.

"Mysteriet om gæsten fra det ydre rum - En videnskabelig gåde fra 1908" handler udelukkende om den mystiske tildragelse i Sibirien for snart 90 år siden. Bogen er baseret på et stort kildemateriale indsamlet gennem flere år, ligesom forfatteren har brugt megen tid på fremskaffelsen af et stort billedmateriale til sin bog. Adskillige af disse fotos har ikke tidligere været offentliggjort i forbindelse med en dansk omtale af hændelsen.

I et af bogens kapitler kommer forfatteren ind på, at det ikke kun var i Sibirien, at der skete usædvanlige ting denne dag.

Den 1. juli kunne man i skandinaviske dagblade læse om et ejendommeligt himmelfænomen. Det var så usædvanligt lyst natten i forvejen, at man uden større problemer kunne læse avis ved midnatstid.

Grenå Folketidende berettede herom således:

"Et lysfænomen af sjælden storslået virkning kunne iagttages i aftes og langt hen på morgenstunden. På den nordlige himmel observeredes et lysskær så stærkt, at natten blev som den klare dag, og i lysskæret sås en vidunderlig dejlig blanding af alle regnbuens farver samt de mest forskellige fantastiske skyformationer. Samtidig havde himlen mod syd et ejendommeligt grågrønt udseende, medens bygninger og genstande, hvorpå skæret fra nord kastedes, fik en spøgelsesagtig hvid farve."

Antallet af forklaringer på fænomenet var omtrent af samme omfang som antallet af de videnskabsmænd, der blev spurgt om deres mening. Hver specialist havde tilsyneladende sin egen favoritteori.

Større forandringer på Solens overflade med efterfølgende elektriske udladninger i Jordens atmosfære fik skylden. Andre mente, at der kunne være tale om lysende natskyer, der tidligere var observeret i forbindelse med store vulkanudbrud. Men den rigtige forklaring kom først mange år senere.

Beretninger om den fantastiske eksplosion, der i den sibiriske tajga totalt raserede et område på størrelse med Fyn, nåede ret hurtigt forskere rundt om. En af dem var mineralogen og meteoritforskeren Leonid Kulik, der faldt over en historie om en kæmpestor jernmeteorit, der skulle være styrtet ned i nærheden af toget på den Transsibiriske Jernbane. Det viste sig senere, at der slet ikke var hold i denne beretning, men Kuliks interesse var alligevel mere end vakt.

Selv med en statslig interesse i den formodede kæmpe klump jern i det øde område skulle der dog gå mere end 13 år, før han under store besværligheder fik mulighed for at gennemføre sin første ekspedition til det sted, hvor den mystiske eksplosion måtte have fundet sted.

Helt frem nåede han ikke i første omgang, men han fik talt med så mange lokale tungisiske øjenvidner, at han nogenlunde kunne stedfæste det område, hvor han på et senere tidspunkt håbede at finde den store jernmeteorit.

Tilsyneladende var ingen mennesker blevet dræbt, da eksplosionen skete. Alle vidneudsagn pegede mod et sted nordvest for

den lille handelsstation Vanavara i nærheden af floden Stenede Tunguska, hvor træerne i et stort område var faldet omkuld. Det var også her, at huse var blevet knust, nomadernes telte blæst omkuld og rensdyr dræbt i tusindvis, ligesom en voldsom skovbrand havde hærget i flere dage.

Det var ikke nogen let opgave for Kuliks ekspedition at færdes i det uvejsomme område, der om vinteren hærges af snestorme og ulidelig kulde og om sommeren er et pløre og ælte med milliarder af sultne myg. Selv skørbug, søfolkenes gamle plage, måtte hans senere ekspeditioner døje med.

Det blev gennem årene til i alt fem ekspeditioner for Leonid Kuliks vedkommende, inden han døde i tysk krigsfangelejr under Anden Verdenskrig.

Kulik fandt aldrig stumper af den meteorit, som efter hans opfattelse burde ligge begravet i nærheden af Stenede Tunguska. Men han gjorde mange værdifulde iagttagelser og indsamlede et stort videnskabeligt materiale, som andre forskere kunne bygge videre på senere.

De kæmpemæssige skadevirkninger efter atombomberne over Hiroshima og Nagasaki ved afslutningen af Anden Verdenskrig fik en russisk forfatter til at fabulere over Tunguska-katastrofen. I en bog beskrev han således, hvorledes et atomdrevet rumskib fra Mars under en tur til Jorden fik kølingsproblemer med motoren, og af besætningen blev styret ud over det øde Sibirien, hvor det eksploderede. Teorien har dog aldrig kunnet understøttes videnskabeligt fx af usædvanlig høj radioaktivitet i området og blev derfor heller aldrig til andet end en kuriositet i kildematerialet.

I virkeligheden var det formentlig en stor snebold, der så uventet og voldsomt gjorde sin entré denne sommermorgen; nemlig en komet!

Langt den overvejende del af de forskere, der gennem de seneste årtier seriøst har beskæftiget sig med tildragelsen i Tunguska, er nu overbevist om, at det ikke var en meteorit, men i virkeligheden en kometkerne på et par hundrede meter i diameter, der med stor hastighed ramte Jordens atmosfære. Her fordampede den og forårsagede en kraftig chokbølge i atmosfæren.

Beretninger fortæller, at braget kunne høres mindst 800 km væk, og chokbølgen blev af barometre og seismografer registreret løbende rundt om Jorden to gange.

Kometens endeligt i nærheden af Stenede Tunguska giver også "de hvide

nætter" over Skandinavien natten i forvejen mening. Kometens nedslag om morgenen kl. 07.17 lokal tid foregik efter alle øjenvindneberetninger og senere beregninger fra sydøst mod nordvest. Men dens hale og korona pegede bort fra Solen dvs. i nordvestlig retning mod Skandinavien. Med en tidsforskel på syv timer er der derfor ikke længere nogen tvivl om, at støvpartikler fra halen og koronaen ramte atmosfæren over Skandinavien ved midnatstid og fra stor højde reflekterede Solens lys. Dette gjorde især denne nat meget lys til stor undren for alle natteravne.

Med en udløst energi svarende til 600 Hiroshimabomber ville konsekvenserne have været ret uoverskuelige, hvis kometen havde været en lille smule senere på vej. Nu ramte kometen heldigvis denne gang et ubeboet område. Ellers havde denne bog måske ikke været skrevet af en skandinav.

På trods af, at forfatteren sin målgruppe in mente med hård hånd har måttet skære i sit kildemateriale, kan andre aldersgrupper have udbytte af denne saglige fremstilling af historien - ikke mindst takket være bogens mange gode illustrationer. Den er endvidere spændende læsning for de mange, der gennem årene har fulgt de forskellige teorier om Tunguska-katastrofen.

Kim Møller Hansen: *Mysteriet om gæsten fra det ydre rum - En videnskabelig gåde fra 1908*, Gyldendal Undervisning 1992, 48 sider, illustreret, kr. 95. Bogen kan desuden fås som bog+bånd.

/Ole Henningsen

Spøgelseskatte - og andre uhyrer

Mysteriet om spøgelskattene skrevet af Per Borgaard er et af de mange bind i Gyldendals serie om mysterier og fænomener. Den er specielt henvendt til børn (de 12-15 årige), men andre aldersgrupper kan sagtens få udbytte af at læse den. Det skyldes ikke mindst, at den er det eneste samlede, der er skrevet på dansk om danske spøgelseskatte, og det vil især sige den jyske puma.

Den jyske puma er egentlig et lige så forkert udtryk som Exmoor-uhyret, for det giver indtryk af, at det drejer sig om ét enkelt dyr. Og som kortet på side 15 i *Mysteriet om spøgelskattene* tydeligt viser, kan det umuligt kun dreje sig om et enkelt dyr. Der er blevet set mystiske katte i Jylland i mindst 25 år, og på steder så langt fra hinanden som

Thy Klitplantage og Frøslev.

Det meste af bogen er en historisk gennemgang af de jyske spøgelseskatte. Det giver et godt overblik over tingene i Jylland, men jeg savner nu alligevel lidt mere materiale fra resten af landet. Der er nemlig blevet set betydeligt flere spøgelseskatte, end bogen giver indtryk af. Det havde heller ikke gjort noget, om der var blevet gjort lidt mere ud af spøgelseskatte uden for Danmarks grænser. Det havde givet et helt anderledes billede af, hvor udbredt disse dyr egentlig er.

Det er dog alt sammen kun detaljer. *Mysteriet om spøgelskattene* er en glimrende introduktion til disse spændende dyr. Og det er en god ide, at forskellige folk har fået lov til at præsentere deres mening om dyrene.

Det eneste virkeligt svage afsnit i bogen er den afsluttende gennemgang af mulige forklaringer. Det er alt for kortfattet. Jeg synes godt, at forfatteren kunne have gjort lidt mere ud af baggrunden for de enkelte forklaringer. Det kan fx godt være, at spøgelskattene er dyr, der er stukket af fra fangenskab, men hvor mange af den slags dyr er der egentlig i fangenskab i Danmark? Og hvor nemt, eller rettere hvor svært, ville en stor kat egentlig have ved at klare sig i Danmark?

Spøgelseskatte er et meget spændende emne, men af en eller anden grund er der ikke ret mange, der har haft tid eller lyst til at skrive noget om dem. Der findes dog alligevel nogle få bøger, der er et nærmere bekendtskab værd.

Den afgjort bedste bog, er den engelske zoolog Karl Shukers *Mystery Cats of the World*, Robert Hale 1989. Den er noget nær altomfattende, saglig, og alligevel spændende læsning.

Så har englænderen Di Francis skrevet ikke mindre end tre bøger om spøgelseskatte: *Cat Country*, David & Charles 1983; *The Beast of Exmoor*, Jonathan Cape 1993 og *My Highland Kellas Cats*, Jonathan Cape 1993. Det er for så vidt ganske spændende bøger, men de bør tages med adskillige gran salt. Forfatterinden har mange meget mærkelige ideer, og har en tendens til at undre sig meget over, hvorfor andre ikke kan se det geniale i hendes tanker. Der er mange nyttige oplysninger i bøgerne, hvis man vil studere spøgelseskatte nærmere, men de er også meget trættende at læse.

Der findes også to små bøger specielt om Exmoor-uhyret, skrevet af to beboere i området. Den ene er Trevor Beers *The Beast of Exmoor*, Countryside Publications 1988. Den anden Nigel Brierlys *They stalk by night*, Yeo

Valley Productions 1989. De er begge ganske udmærkede, men også temmelig kortfattede.

På dansk er der to bøger om spøgelseskatte. Den ene er Per Borgaards, den anden er min egen *Jagten på Exmoor-uhyret*, Andersen Bogservice 1992. Det er et lille

Mysteriet om-serien består af letlæste bøger om mystiske og mytiske begivenheder, steder og personer i fortid og nutid.

Bøgerne udgives af Gyldendal Undervisning og henvender sig til 9-15 årige, men en del af dem kan også med udbytte læses af voksne som den første læsning om et mysterie-emne. Hver bog er forsynet med en læs mere-liste, hvor der også indgår voksen-titler.

I serien er hidtil udkommet følgende 32 titler:

Nicolas Barbano: *Varulven*
 Per Borgaard: *Dracula*
 Per Borgaard: *Spøgelskattene*
 Nils Duve: *Havbundens skatkammer*
 Nils Aage Jensen: *De hovedløse - og andre fabelfolk*
 Kristian Kristiansen: *Atlantis*
 Kristian Kristiansen: *Bermuda Trekanten*
 Kristian Kristiansen: *Noas ark*
 Claus Hemmert Lund: *Jesus*
 Kim Møller Hansen: *Den afskyelige snemand*
 Kim Møller Hansen: *Gæsten fra det ydre rum*
 Kim Møller Hansen: *Nessie - Søslangen i Loch Ness*
 Kim Møller Hansen: *Nærkontakt med ufoer*
 Flemming Chr. Nielsen: *Heksen*
 Flemming Chr. Nielsen: *Kaspar Hauser*
 Kasper E. Nielsen: *Guldmagerne*
 Lars Thomas: *Dinosaurerne*
 Lars Thomas: *Enhjørningen - og andre fabeldyr*
 Lars Thomas: *Forbandelser*
 Lars Thomas: *Havuhyrerne*
 Lars Thomas: *Jack the Ripper*
 Palle Vibe: *Liv på andre planeter*
 Palle Vibe: *Spøgelser og genfærd*
 Klaus Aarsleff: *De skjulte skatte*

hæfte om resultaterne af Operation Exmoor, en ekspedition til Exmoor i 1990, hvor syv danskere var på jagt efter Exmoor-uhyret.
 /Lars Thomas

Klaus Aarsleff: *Den store pyramide*
 Klaus Aarsleff: *Dine overnaturlige evner*
 Klaus Aarsleff: *Kong Arthur og Ridderne af Det runde Bord*
 Klaus Aarsleff: *Livet efter døden*
 Klaus Aarsleff: *Magi og trolddom*
 Klaus Aarsleff: *Rumvæsner i fortiden*
 Klaus Aarsleff: *Syner og spådomme*
 Klaus Aarsleff: *Ånden i glasset*

Flere titler er under forberedelse.

En fortegnelse over seriens bøger fås ved henvendelse til Gyldendal Undervisnings Information, tlf. 33 11 07 75 Lisbeth Schwenn (lok. 418). Alle bøgerne i serien *Mysteriet om* indlæses som Bog + Bånd, der kan købes gennem boghandelen eller direkte hos: Gyldendal AV, Lindgreens Allé 12 C, 2300 København S. Tlf. 33 93 66 22.

Rumuhyre tegnet af Per Erik Hedman. Fra bogen "Mysteriet om De hovedløse - og andre fabelfolk", der udkom i foråret 1997.

Indhold

Kære læser	2
Fra troens overdrev til folkløse, og tilbage igen	3
Farvel elverpige...goddag rummand	8
Da 20th Century Fox gik amok	10
De gode, de onde og de latterlige	12
Sandheden er derude	16
Ufo-gys, splatter...og løse ender	18
På opdagelse med tv	19
Science fiction med strøm på	20
Masters of the Stars	21
Video-noter	22
UFO Kavalkade 1993	24
Fup og fiduser	25
First Light - et planetarieprogram	26
Ufoer og anden mystik på cd-rom	28
På jagt med en ufo-database	31
Det glemte folk	33
Sandheden om fortidsgåderne?	34
Klassisk foto af tallerkenen	35
Mysterier i mange farver	37
Ufo-bølgen over Belgien	39
Skeptikernes højborg	40
Nyt om tidsskrifter	41
Et af de kulørte	44
Projekt 1947	46
Fra elektronik til journalistik	49
Mine bedste ufo-bøger	50
Internettet er over os	51
Weird World Web	53
Bortførelser og indopererede genstande	58
En uendelig historie	62
Lomme filosofisk stjerne-vås	63
Ufoerne og det overnaturlige	64
Gode opslagsbøger om det ukendte	68
Udryddede dinosaurerne sig selv?	69
Den første kontakt	70
Et kampråb for omtanke og fornuft	70
På sporet af fremmed intelligens	73
Hvem søger hvem?	74
Mødet i skoven	75
På vej mod en endelig opklaring?	77
Bognoter	79
Spitsbergen-myten landet	92
Mysteriet om	95

ISSN 0902-2341
ISBN 87-87628-62-7

dkr 148,-